

รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล
THE SOFTBALL ADMINISTRATIVE MODEL

ประวีณ สุทธิสง่า

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE SOFTBALL ADMINISTRATIVE MODEL

PRAWEEEN SUSTHISANGA

A Dissertation Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for DOCTOR OF EDUCATION (Health Education & Physical Education)

Faculty of Physical Education Srinakharinwirot University

2018

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล
ของ
ประวีณ สุทธิสง่า

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พราหม อินพรม)
..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์)	(อาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน)
..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุนทร แม้นสงวน)	(อาจารย์ ดร.ภาณุ กุศลวงศ์)

ชื่อเรื่อง	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล
ผู้วิจัย	ประวีณ สุทธิสง่า
ปริญญา	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. ธาตุณี ปลื้มสำราญ

การวิจัยและพัฒนาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน แบบตัวหลักและตัวรองตามลำดับ เก็บข้อมูลจากกรณีศึกษาสโมสรกีฬาสอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จ 4 แห่ง ในลักษณะของพหุกรณีศึกษา สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างจากผู้บริหาร 8 คน ผู้ฝึกสอน 8 คน นักกีฬา 8 คนและผู้เชี่ยวชาญ 7 คน รวมทั้งหมด 31 คน เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล พัฒนารูปแบบด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จากผู้ทรงคุณวุฒิ 8 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 201 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แบบสังเกตการณ์ฝึกและแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้ว วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา, การสรุปอุปนัย และเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล และสถิติเชิงพรรณนา ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล ประกอบด้วย รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา 24 ตัวชี้วัด รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการงบประมาณ 28 ตัวชี้วัด รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการเวลาจำนวน 12 ตัวชี้วัด รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา จำนวน 12 ตัวชี้วัด ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบอยู่ในระดับมากในทุกรูปแบบย่อย และตัวชี้วัด

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ, การบริหารจัดการกีฬา, การบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล

Title	THE SOFTBALL ADMINISTRATIVE MODEL
Author	PRAWEEEN SUSTHISANGA
Degree	DOCTOR OF EDUCATION
Academic Year	2018
Thesis Advisor	Associate Professor Thawuth Pluemsamran , Ph.D.

This research and development study aims to develop a model for managing softball sports by using mixed methods research, in which one research approach is dominant and the other is not. The collected data were from a case study of four successful softball sports clubs in the form of a multi-case study. The semi-structured interviews were performed with eight executives, eight trainers, eight athletes and seven experts with a total of thirty one people to create a model to manage softball sports. The developing patterns were examined in a seminar with a panel of experts, consisting of eight people. The suitability of the softball sport management model was checked by two hundred and one stakeholders, who were derived by multi-step sampling. The tools used in this study included semi-structured interviews, training observation forms and assessment forms, all of which have passed quality inspections. The data analysis used content analysis techniques, inductive reasoning and comparisons of data stability and descriptive statistics. The results showed that the model for managing softball sports included the sub-formats of twenty four sports personnel management indicators, a budget management sub-format for twenty eight indicators, a time management sub-format for twelve indicators with the factor of material handling, sports equipment and sports fields sub-format for twelve indicators. The effectiveness of the model was at a high level in terms of all sub-formats and indicators.

Keyword : Management; Sport Management; Softball Management

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญฉิ ปิสิม สำนวณ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และรองศาสตราจารย์ สุนทร แมนสงวน อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พราม อินพรม ประธานคณะกรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน และอาจารย์ ดร.ภาณุ กุศลวงศ์ กรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ ข้อคิด ข้อเสนอแนะ ให้คำปรึกษา และให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการทำปริญญาานิพนธ์ให้แก่ ผู้วิจัย จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ในโอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.มนตรี ไชยพันธุ์ ดร.กาหลง เย็นจิตต์ อาจารย์ ดร.บุปผา ปิสิมสำนวน อาจารย์ ดร.ภราวดี มีรักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอก สุตรมงคล นายสัมฤทธิ์ พงษ์วิรัตน์ นายวิชา วัชรวารากรณ์ และนายปานศิริ ใจดี ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการทำ วิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดุลย์ จันละคร อาจารย์โกศล ยิ้มไพบูลย์ อาจารย์ ธเนตร กุลเทศ อาจารย์กรองจิตต์ ยิ้มไพบูลย์ อาจารย์แสงเดือน โอทาน อาจารย์ชัยยศ สิริรัตนานนท์ และนาย นรารุช หะยีดอเลาะเงาะ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย ตลอดจนนางศศิพัทธ์ ฉัตรชมชื่น และ นายกสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย ที่ได้ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้ และ ขอขอบคุณผู้ร่วมงานวิจัยทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่สมพิศ สุทธิสง่า และคุณพ่อประโยค สุทธิสง่า ที่ได้ให้กำเนิดชีวิต อบรมสั่งสอนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม ให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน และขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ด้วยความเมตตากรุณาด้วยดีเสมอมา และขอขอบใจ นางรุ่งอรุณ สุทธิสง่า บุตรชายทั้งสอง น้องชาย และเพื่อนทุกคน ที่ได้ช่วยเหลือสนับสนุน และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมา โดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มี พระคุณทุกท่าน และขออุทิศให้แก่ ศาสตราจารย์ประโยค สุทธิสง่า บิดาที่เป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยได้ ประสบความสำเร็จในการศึกษาตราบเท่าทุกวันนี้

ประวีณ สุทธิสง่า

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย.....	3
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย	12
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ	14
2 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ	17
3 ประวัติกีฬาซอฟท์บอล และแนวทางการบริหารจัดการกีฬา.....	29
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย (Research Flowchart)	44

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	45
ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	53
ระยะที่ 3 การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	56
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
ผลการศึกษาวิเคราะห์.....	61
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการ กีฬาซอฟท์ บอล.....	61
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล.....	79
ตอนที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ...	96
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	111
สรุปผลการวิจัย.....	113
อภิปรายผลการวิจัย	124
ข้อเสนอแนะ	130
บรรณานุกรม	132
ประวัติผู้เขียน.....	162

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 การเปรียบเทียบองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยหลักตามแนวคิดของการบริหาร	24
ตาราง 2 วันและเวลาในการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน และการสังเกตการฝึกซ้อมของนักกีฬา	49
ตาราง 3 วันและเวลาในการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการ กีฬาซอฟท์บอล	52
ตาราง 4 รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการองค์กรกีฬาและวันที่ดำเนินการจัดสัมมนา อิงผู้เชี่ยวชาญ	55
ตาราง 5 สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาของทีมกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน	61
ตาราง 6 สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการงบประมาณของทีมกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน.....	65
ตาราง 7 สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการเวลาของทีมกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน	67
ตาราง 8 สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาของทีมกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจาก การแข่งขัน.....	70
ตาราง 9 แนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผ่านการวิเคราะห์เนื้อหา (Analytic Induction)	73
ตาราง 10 แนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	75
ตาราง 11 เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล”	80
ตาราง 12 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา	86
ตาราง 13 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการงบประมาณ.....	89

ตาราง 14 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการเวลา	93
ตาราง 15 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา	95
ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอล จำแนกตามรายด้าน (n=201)	97
ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลด้านบุคลากรกีฬา จำแนกตามรายข้อ (n=201)	98
ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลด้านการบริหารจัดการงบประมาณ จำแนกตามรายข้อ (n=201)	102
ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลด้านเวลา จำแนกตามรายข้อ (n=201).....	106
ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลด้านวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา จำแนกตามรายข้อ (n=201).....	108
ตาราง 21 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลที่มีต่อรูปแบบย่อยด้านการจัดการบุคลากรกีฬา	142
ตาราง 22 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลที่มีต่อรูปแบบย่อยด้านการจัดการงบประมาณ	144
ตาราง 23 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลที่มีต่อรูปแบบย่อยด้านการจัดการเวลา.....	146
ตาราง 24 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลที่มีต่อรูปแบบย่อยด้านการจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา	147

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	13
ภาพประกอบ 2 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	45
ภาพประกอบ 3 รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	84
ภาพประกอบ 4 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา	85
ภาพประกอบ 5 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการงบประมาณ	88
ภาพประกอบ 6 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการเวลา	92
ภาพประกอบ 7 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา	94
ภาพประกอบ 8 รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	117

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากการที่ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ไว้ ณ วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2558 นั้น ส่งผลการกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่อยู่ในกำกับ ต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหารจัดการ และการดำเนินงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฉบับปัจจุบัน นั่นก็หมายรวมถึงระเบียบข้อบังคับ ซึ่งก็ต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้อง และเป็นไปตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่ด้วยเช่นกัน จากการเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติฉบับนี้จะส่งผลในเชิงบวกต่อการบริหารจัดการการกีฬาของชาติ เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงแนวทางการดำเนินงานให้มีความคล่องตัวมากขึ้น เพื่อให้การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการตามนโยบายในมาตรา 8 ซึ่งได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ดังนี้ (พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558, 2558, น. 2-3)

1. ส่งเสริมการกีฬา
2. ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับการกีฬา
3. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และจัดทำโครงการ แผนงาน และสถิติเกี่ยวกับการส่งเสริมการกีฬารวมทั้งประเมินผล
4. จัด ช่วยเหลือ แนะนำ และร่วมมือในการจัดและดำเนินกิจกรรมกีฬา
5. สำรวจ จัดสร้าง และบูรณะสถานที่สำหรับกีฬา
6. ติดต่อร่วมมือกับองค์การหรือสมาคมกีฬาทั้งในและนอกราชอาณาจักร
7. สอดส่องและกำกับดูแลการดำเนินกิจกรรมกีฬา
8. ริเริ่ม พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาคนพิการ
9. ประกอบกิจการอื่น ๆ อันเกี่ยวแก่หรือเพื่อประโยชน์ของการกีฬา

กีฬาซอฟท์บอลเป็นกีฬานานาชาติที่มีการบริหารจัดการโดยสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย ซึ่งสมาคมมีการบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลของการกีฬาแห่งประเทศไทย ดังนั้นสมาคมจะต้องมีการบริหารจัดการ และดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 ซึ่งในการที่สมาคมดำเนินการตามพระราชบัญญัตินั้น เพื่อให้คงสถานภาพของการใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” ได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นสมาคมต้องมี

รูปแบบแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดผลงานเป็นที่ประจักษ์ในระดับชาติ และได้รับอนุญาตให้เป็นสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” และจากการที่สมาคมใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” ทำให้สมาคมสามารถดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา โดยส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬา โดยแสดงว่าเป็นการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน หรือจัด หรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาในนามของชาติ หรือประเทศไทย ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทยฉบับนี้ (พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558, 2558, น. 17)

กีฬาซอฟท์บอลเป็นกีฬาที่มีการเผยแพร่ในประเทศไทยมายาวนานกว่า 48 ปี โดยสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรที่ดำเนินการสนับสนุนกิจกรรมทางด้านกีฬาซอฟท์บอลมาโดยตลอด ซึ่งในการจัดตั้งสมาคมนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการส่งเสริมการเล่นกีฬาซอฟท์บอลอย่างถูกต้อง มีการจัดแข่งขัน และให้ความร่วมมือกับสหพันธ์ซอฟท์บอลนานาชาติในด้านการเข้าร่วมการแข่งขัน และจัดการแข่งขัน จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวสมาคมได้มีการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ เพื่อการส่งเสริมการเล่น และมีการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับชาติ และนานาชาติอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ดังนั้นสมาคมจึงได้มีการรับจดทะเบียนสโมสรเป็นสมาชิก ตลอดจนสร้างและส่งเสริมนักกีฬาในระดับเยาวชน เพื่อการพัฒนากีฬาซอฟท์บอลของประเทศไทย ซึ่งในปัจจุบันมีสโมสรสมาชิกจากหลายหน่วยงานที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาซอฟท์บอลกับสมาคมอย่างต่อเนื่อง เช่น การแข่งขันซอฟท์บอลเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย การแข่งขันซอฟท์บอลไทยแลนด์ลีก การแข่งขันซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย การคัดเลือกนักกีฬาทัวแทนทีมชาติ และประชาชนเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ การจัดฝึกอบรมผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินระดับชาติ และนานาชาติ เพื่อการคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันระดับนานาชาติ เป็นต้น

จากการบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย ที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าสมาคมวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการ เพื่อให้กีฬาซอฟท์บอลเป็นที่ประจักษ์ต่อประชาชน ซึ่งการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลนั้น เป็นกระบวนการทางสังคมที่ประกอบด้วยกิจกรรมกระทำต่าง ๆ ที่นำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของสมาคม การที่เป็นกระบวนการทางสังคมก็เพราะการกระทำเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์เป็นกระบวนการของการวางแผนการบริหารจัดการสมาคม การนำ และการควบคุมการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ของสมาคม (Schermerhorn, 2000, p, 3) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการจึงมีความจำเป็นที่ต้องบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด เพื่อไปสู่ความสำเร็จตาม

วัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยมีการบริหารจัดการที่ชี้้นำการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีประสิทธิภาพ มุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายร่วมกันของกีฬาซอฟท์บอล ทรัพยากรดังกล่าวประกอบด้วย มนุษย์ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ การเงิน วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนทรัพยากรข้อมูลขององค์การ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และ คณะ., 2545, น. 18)

การบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลให้มีประสิทธิภาพนั้น หมายถึง การบริหารจัดการกีฬาอย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ประสบความสำเร็จในด้านความเจริญเติบโต และมีความยั่งยืน โดยมีรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลที่ชัดเจน โดยมีการให้ความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมอย่างตั้งใจ มีรูปแบบการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ภายใต้เงื่อนไขการดำเนินงานอย่างมืออาชีพ คือ มีการวางแผนการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ มีความรู้ความสามารถ มีความตระหนักถึงการมีส่วนร่วม และมีหลักการบริหารจัดการที่เป็นระบบ (Deming Cycle : PDCA) มีการวางแผน มีการดำเนินการ มีการศึกษาตรวจสอบ และมีการปรับปรุง (W Edwards Deming, 2008, Online) เช่นเดียวกับแนวความคิดของ ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ (2545, น. 12) ที่กล่าวว่า “ในการบริหารหากนำวงจรเดมมิ่งมาใช้จะทำให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยดี เพราะจะมีการปฏิบัติเป็นไปตามขั้นตอนเพื่อทำให้งานเสร็จสมบูรณ์อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพเชื่อถือและไว้วางใจได้” ซึ่งจากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัย จึงมีแนวคิดที่จะพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลให้เป็นไปในแนวทาง ตามหลักการบริหารจัดการวงจรเดมมิ่ง (Deming Cycle : PDCA) ในการวางแผน การดำเนินการ การศึกษาตรวจสอบ และการปรับปรุง ภายใต้การบริหารจัดการทรัพยากรอย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งเป็นการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในเบื้องต้นให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด เพื่อการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ต้องการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล” ตามแนวทางการบริหารจัดการที่กล่าวมาข้างต้น

คำถามการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดคำถามการวิจัย 3 ข้อ ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลในกลุ่มเยาวชนของประเทศไทยเป็นอย่างไร และมีปัญหาในเชิงบริหารจัดการหรือไม่ อย่างไร ตลอดจนจะมีแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลได้อย่างไร
2. รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลที่เหมาะสม ที่จะสามารถทำให้เกิดการพัฒนาในกีฬาซอฟท์บอลได้นั้น ควรมีองค์ประกอบ ตลอดจนกระบวนการในการบริหารจัดการอย่างไร

3. รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอลที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงมากน้อยเพียงใด เมื่อพิจารณาจากทัศนะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ใน 2 ระดับ คือ

1. ความมุ่งหมายทั่วไป คือ เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล
2. ความมุ่งหมายเฉพาะ กำหนดดังนี้
 - 2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล
 - 2.2 เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล
 - 2.3 เพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอลจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬาสอฟท์บอล

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอลที่มีความเหมาะสมต่อการพัฒนากีฬาสอฟท์บอลในกลุ่มเยาวชนของประเทศไทย
2. เกิดระบบของการจัดการกีฬาสอฟท์บอลที่ดี มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับความเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาการที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้
3. ช่วยพัฒนากีฬาสอฟท์บอลให้สามารถบรรลุเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศได้
4. เป็นแนวทางในการประยุกต์เพื่อบริหารจัดการกีฬาประเภทต่าง ๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายของแต่ละชนิดกีฬาได้

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mix Method Approach) แบบตัวหลักและตัวรองตามลำดับ (Sequential Dominant and Less Dominant Design) ซึ่งมีวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เป็นตัวหลัก และวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เป็นตัวรอง และกำหนดขอบเขตการวิจัยออกเป็น 3 ระยะตามความมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการ กีฬาซอฟท์บอล

ในระยะนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการ กีฬาซอฟท์บอล ซึ่งเป็นการตอบคำถามการวิจัย และความมุ่งหมายของการวิจัยในข้อที่ 1 โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยในระยะนี้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ประกอบด้วย

1.1 เอกสาร หนังสือ ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ กีฬาซอฟท์บอลและกีฬาชนิดอื่น ๆ ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน

1.2 กรณีศึกษาสโมสรกีฬาซอฟท์บอล จำนวน 4 กรณี โดยผู้วิจัยกำหนดในลักษณะของพหุกรณีศึกษา (Multi case study) โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) ตามเกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion criteria) ดังนี้

- เป็นสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่มีการส่งนักกีฬาซอฟท์บอลระดับเยาวชน เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลอย่างต่อเนื่อง

- มีผลงานการแข่งขันที่ได้รับรางวัลชนะเลิศในรอบปีที่ผ่านมา หรือย้อนหลังไม่เกิน 3 ปี

- ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสโมสรดังกล่าวยินดีและเต็มใจในการเปิดเผยข้อมูล และเข้าร่วมการวิจัยตลอดระยะเวลาของการวิจัย

จากเกณฑ์คัดเลือกดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดเลือกได้ 4 กรณีศึกษาดังนี้

1.2.1 กรณีศึกษาสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติประเภททีมชาย จำนวน 1 แห่ง โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ผู้บริหารกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาจำนวน 1 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 2 คน และนักกีฬาจำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) และการสังเกตจากการฝึกซ้อมในสถานที่จริงของกรณีศึกษาที่ได้รับการคัดเลือก

1.2.2 กรณีศึกษาสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติประเภททีมหญิง จำนวน 1 แห่ง โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ผู้บริหารกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาจำนวน 1 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 2 คน และนักกีฬาจำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) และการสังเกตจากการฝึกซ้อมในสถานที่จริงของกรณีศึกษาที่ได้รับการคัดเลือก

1.2.3 กรณีศึกษาสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาสถิตสามัคคีประเภททีมชาย จำนวน 1 แห่ง โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ผู้บริหารกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาจำนวน 1 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 2 คน และนักกีฬาจำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) และการสังเกตจากการฝึกซ้อมในสถานที่จริงของกรณีศึกษาที่ได้รับการคัดเลือก

1.2.4 กรณีศึกษาสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาสถิตสามัคคีประเภททีมหญิง จำนวน 1 แห่ง โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ผู้บริหารกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาจำนวน 1 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 2 คน และนักกีฬาจำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) และการสังเกตจากการฝึกซ้อมในสถานที่จริงของกรณีศึกษาที่ได้รับการคัดเลือก

1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาซอฟท์บอลจำนวน 7 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทยจำนวน 2 คน ผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอลจำนวน 3 คน และครูผู้สอนรายวิชากีฬาซอฟท์บอลจำนวน 2 คน ด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interviews) ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) ตามเกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion criteria) ดังนี้

- เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านกีฬาซอฟท์บอล และมีบทบาทในการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลมาไม่น้อยกว่า 10 ปีต่อเนื่อง

- มีบทบาทตรงตามกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดทั้ง 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหารสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย ผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอล และครูผู้สอนรายวิชากีฬาซอฟท์บอล

- สัมครใจในการให้ข้อมูล และสามารถเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดระยะเวลาของการวิจัย

2. ขอบเขตด้านตัวแปร ในระยะนี้มีตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น คือ ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้เชี่ยวชาญกีฬาซอฟท์บอล

2.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

2.2.1 สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

2.2.2 ปัญหาในการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล

2.2.4 แนวทางในการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล

3.ขอบเขตด้านเนื้อหา ในส่วนของขอบเขตด้านเนื้อหา นั้น ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงแนวทางการบริหารจัดการองค์กร โดยเฉพาะในส่วนขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และหลักการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล โดยประยุกต์แนวคิดของการบริหารเชิงระบบ (System approach) การบริหารจัดการตามแนวคิดของเดมมิ่ง (PDSA cycle) โดยจำแนกใน 4 ประเด็นหลักคือ

3.1 การบริหารจัดการบุคลากรกีฬา

3.2 การบริหารจัดการงบประมาณ

3.3 การบริหารจัดการเวลา

3.3 การบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล

ในระยะนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล เพื่อตอบคำถามการวิจัย และความมุ่งหมายของการวิจัยในข้อที่ 2 โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยในระยะนี้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ประกอบด้วย

1.1 ข้อมูลจากผลการวิจัยในระยะที่ 1

1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารองค์กรด้านกีฬาจำนวน 8 คน โดยจัดการประชุมกลุ่มวิพากษ์ถึงความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล ด้วยเทคนิคการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

2. ขอบเขตด้านตัวแปร ในระยะนี้มีตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

2.2.1 แนวทางการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล ซึ่งได้จากการสกัดสารสนเทศของผลการวิจัยในระยะที่ 1

2.2.2 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารองค์กรด้านกีฬา ที่มีต่อร่างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล

2.2 ตัวแปรตาม คือ รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วนย่อย คือ

2.2.1 การบริหารจัดการบุคลากรกีฬา

2.2.2 การบริหารจัดการงบประมาณ

2.2.3 การบริหารจัดการเวลา

2.2.4 การจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

ระยะที่ 3 การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล

ในระยะนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลที่พัฒนาขึ้น เพื่อตอบคำถามการวิจัย และความมุ่งหมายของการวิจัยในข้อที่ 3 โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยในระยะนี้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ประกอบด้วย

1.1 ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยมุ่งพิจารณาในด้านความเป็นปรนัยของแบบประเมินเป็นหลักจำนวน 5 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก (Inclusion criteria) คือ

- สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ในสาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาพลศึกษา หรือสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- ยินดีและมีเวลาเพียงพอในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.2 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล จำนวน 201 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสมาคมกีฬาซอฟต์บอลแห่งประเทศไทยจำนวน 9 คน ผู้บริหารสโมสรกีฬาซอฟต์บอลในสังกัดสมาคมกีฬาซอฟต์บอลแห่งประเทศไทยจำนวน 29 คน ผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟต์บอลจำนวน 18 คน และนักกีฬาซอฟต์บอลจำนวน 145 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างเทียบจากตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan, 1970, pp. 607-610)

2. ขอบเขตด้านตัวแปร ในระยะนี้มีตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล

นิยามศัพท์

1. **รูปแบบการบริหารจัดการ** หมายถึง องค์ประกอบ กรอบแนวทาง ตัวชี้วัด หรือทิศทางที่มีมาตรฐานในการบริหารจัดการ ได้แก่ การบริหารจัดการบุคลากรกีฬา การบริหารจัดการงบประมาณ การบริหารจัดการเวลา และการจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา ทั้งนี้

เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีระบบ คือ มีการวางแผน มีการดำเนินการ มีการศึกษา วิเคราะห์การดำเนินการ และมีการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน ซึ่งก่อให้เกิดการบริหารจัดการ ที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

2. รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอล หมายถึง องค์ประกอบเชิงโครงสร้าง และตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงแนวทาง หรือกระบวนการดำเนินงานที่มีมาตรฐานในการบริหารจัดการ กีฬาซอฟต์แวร์บอลในระดับเยาวชน ตามแนวทางการดำเนินงานของวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (PDSA cycle) คือ มีการวางแผน มีการดำเนินการ มีการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ และมีการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีระบบ อันก่อให้เกิด การบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลที่มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลตามเป้าหมาย โดยจำแนก เป็นรูปแบบย่อย จำนวน 4 รูปแบบ ประกอบด้วยรูปแบบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา รูปแบบการบริหารจัดการงบประมาณ รูปแบบการบริหารจัดการเวลา และรูปแบบการจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

3. รูปแบบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา หมายถึง องค์ประกอบเชิงโครงสร้าง และ ตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงแนวทาง หรือกระบวนการดำเนินงานที่มีมาตรฐานในการบริหารจัดการ บุคลากรกีฬาซอฟต์แวร์บอลในระดับเยาวชนให้เป็นไปอย่างมีระบบ คือ มีการวางแผน มีการดำเนินการ มีการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ และมีการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน ภายใต้แนวทางการพัฒนานักกีฬา ผู้ฝึกสอน และบุคลากรทีม ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพของ บุคลากรกีฬาซอฟต์แวร์บอล และเกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย

4. รูปแบบการบริหารจัดการงบประมาณ หมายถึง องค์ประกอบเชิงโครงสร้าง และ ตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงแนวทาง หรือกระบวนการดำเนินงานที่มีมาตรฐานในการจัดการ งบประมาณของกีฬาซอฟต์แวร์บอลในระดับเยาวชนให้เป็นไปอย่างมีระบบ คือ มีการวางแผน มีการ ดำเนินการ มีการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ และมีการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน ภายใต้ แนวทางการจัดการการเงิน การบัญชี และสวัสดิการ ซึ่งส่งผลให้การจัดการ งบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย

5. รูปแบบการบริหารจัดการเวลา หมายถึง องค์ประกอบเชิงโครงสร้าง และตัวชี้วัด ที่สะท้อนถึงแนวทาง หรือกระบวนการดำเนินงานที่มีมาตรฐานในการบริหารจัดการเวลา ที่เหมาะสมกับการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลในระดับเยาวชนให้เป็นไปอย่างมีระบบ คือ มีการวางแผน มีการดำเนินการ มีการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ และมีการพัฒนาปรับปรุง

การวางแผน ภายใต้แนวทางการบริหารจัดการเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล ต่อการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนตามเป้าหมาย

6. รูปแบบการจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา หมายถึง องค์ประกอบเชิงโครงสร้างและตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงแนวทาง หรือกระบวนการดำเนินงานที่มีมาตรฐานในการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาในระดับเยาวชนให้เป็นอย่างมีระบบ คือ มีการวางแผน มีการดำเนินการ มีการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ และมีการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน ภายใต้แนวทางการบริหารจัดการจัดซื้อจัดจ้างเกี่ยวกับวัสดุและอุปกรณ์กีฬาซอฟท์บอล การบำรุงรักษาวัสดุ และอุปกรณ์ของกีฬาซอฟท์บอล การบริหารจัดการสถานที่สำหรับการฝึกซ้อม และการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต่อการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนตามเป้าหมาย

7. ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้เชี่ยวชาญกีฬาซอฟท์บอล หมายถึง การแสดงออกทางความคิดเห็น ความเข้าใจ ความรู้สึก รวมถึงความเชื่อมั่นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้เชี่ยวชาญกีฬาซอฟท์บอล ที่มีต่อการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชน ตามแนวทางการดำเนินงานของวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (PDSA cycle) คือ มีการวางแผน มีการดำเนินการ มีการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ และมีการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นอย่างมีระบบ อันก่อให้เกิดการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลที่มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลตามเป้าหมาย

8. สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล หมายถึง สภาพที่เกิดขึ้นจริงในการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ซึ่งเกิดจากการวางแผน การดำเนินการ การศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ และการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน ในส่วนของการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา การบริหารจัดการงบประมาณ การบริหารจัดการเวลา และการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

9. ปัญหาในการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล หมายถึง สภาพที่เป็นอุปสรรค หรือสภาพที่ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นอย่างมีระบบตามแผนการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนดังที่กำหนดไว้ ส่งผลให้การดำเนินการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแนวทางการดำเนินงานของวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (PDSA cycle) คือ มีการวางแผน มีการดำเนินการ มีการศึกษาวิเคราะห์

การดำเนินการ และมีการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน ในส่วนของการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา การบริหารจัดการงบประมาณ การบริหารจัดการเวลา และการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

10. แนวทางในการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอล หมายถึง ทิศทาง หรือแนว การปฏิบัติของการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลในระดับเยาวชน ตามแนวทางการดำเนินงานของ วงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (PDSA cycle) คือมีการวางแผน มีการดำเนินงาน มีการศึกษาวิเคราะห์ การดำเนินการ และมีการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไป อย่างมีระบบ เพื่อก่อให้เกิดการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลที่มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล ตามเป้าหมาย โดยจำแนกเป็นรูปแบบย่อย 4 รูปแบบ คือ รูปแบบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา รูปแบบการบริหารจัดการงบประมาณ รูปแบบการบริหารจัดการเวลา และรูปแบบการจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

11. ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีต่อร่างรูปแบบการบริหารจัดการ กีฬาซอฟต์แวร์บอล หมายถึง การแสดงออกทางความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึก รวมถึง ความเชื่อมั่นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลที่มีการร่างขึ้น ตาม แนวทางการดำเนินงานของวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (PDSA cycle) คือ มีการวางแผน มีการดำเนินงาน มีการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ และมีการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีระบบ

12. ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอล หมายถึง มุมมองที่มีความเห็นว่าสมควร และสามารถนำไปใช้ได้จริงขององค์ประกอบเชิงโครงสร้างและ ตัวชี้วัดของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลที่สะท้อนถึงแนวทาง หรือกระบวนการ ดำเนินงานที่มีมาตรฐานในการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลในระดับเยาวชน ตามแนวทาง การดำเนินงานของวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (PDSA cycle) คือ มีการวางแผน มีการดำเนินการ มีการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ และมีการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน เพื่อให้การบริหาร จัดการเป็นไปอย่างมีระบบ สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง ซึ่งจะก่อให้เกิดการบริหาร จัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลที่มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลตามเป้าหมาย

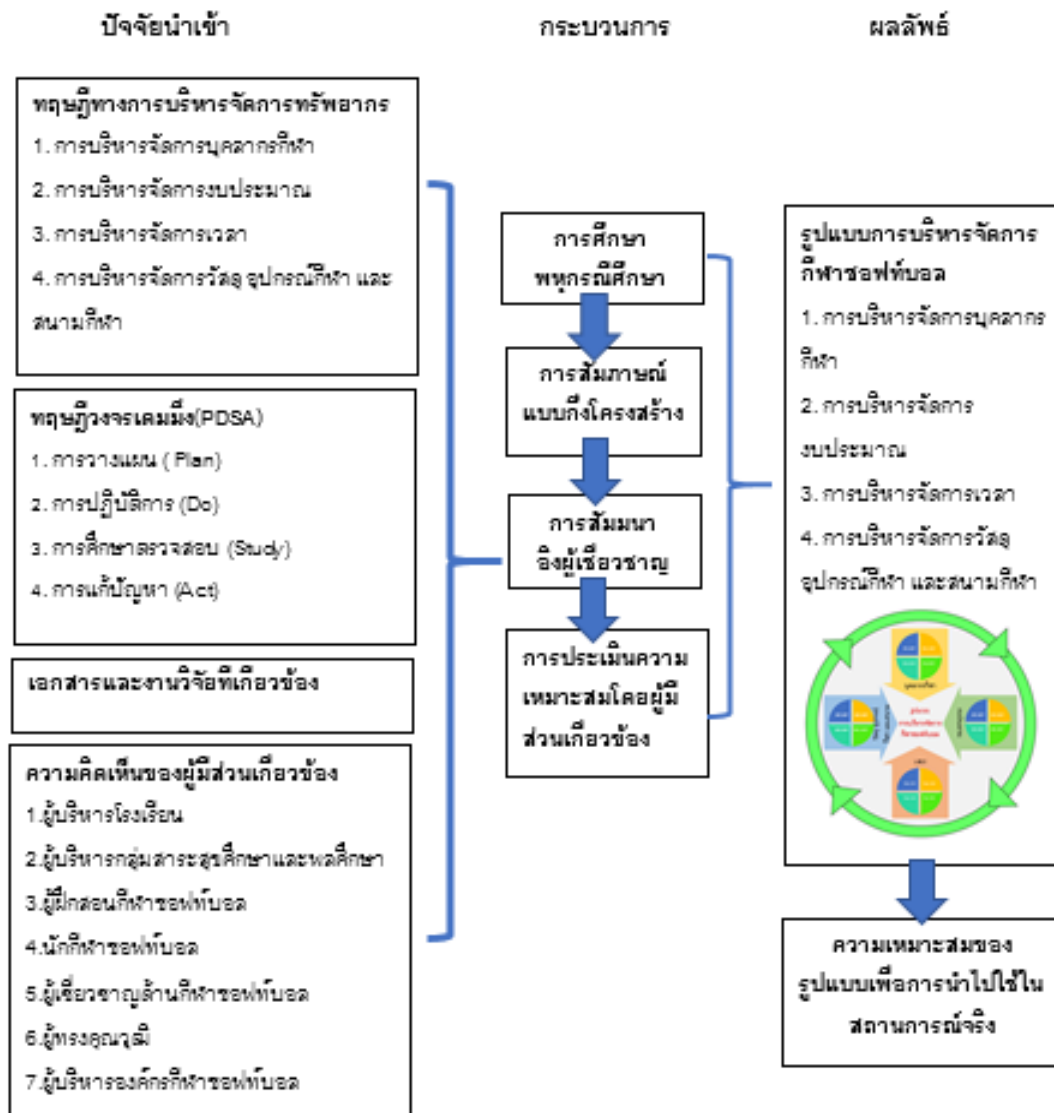
13. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง บุคคล หรือนักวิชาการ หรือผู้บริหารที่มีความรู้ความเข้าใจ มีความสามารถ และมีประสบการณ์ในการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลในระดับเยาวชนเป็นเวลา อย่างน้อย 10 ปี

14. **ผู้ทรงคุณวุฒิ** หมายถึง บุคคล หรือนักวิชาการ หรือนักบริหารองค์กรกีฬาที่มีความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถ และมีประสบการณ์ในการบริหารจัดการองค์กรกีฬา หรือองค์กร กีฬาซอฟต์แวร์บอลเป็นเวลาอย่างน้อย 15 ปี

15. **ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง** หมายถึง บุคคลที่มีส่วนร่วม หรือเป็นส่วนหนึ่งในการบริหาร จัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลในระดับเยาวชน ประกอบด้วย ผู้บริหารสมาคมกีฬาซอฟต์แวร์บอลแห่ง ประเทศไทย ผู้บริหารสโมสรกีฬาซอฟต์แวร์บอลระดับเยาวชน ผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟต์แวร์บอลระดับเยาวชน และนักกีฬาซอฟต์แวร์บอลระดับเยาวชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและ งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการ กีฬาซอฟต์แวร์บอล และประยุกต์ทฤษฎีการบริหารทรัพยากร (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2552, ออนไลน์) โดยการเปรียบเทียบแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ เพื่อสังเคราะห์ทรัพยากรที่จำเป็นของการบริหารจัดการ กีฬาซอฟต์แวร์บอล ร่วมกับการศึกษาจากพหุกรณีศึกษา (Multi-case study) การสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้างจากผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอล ร่วมกับการวิพากษ์ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารองค์กรด้านกีฬา ด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อสกัดองค์ประกอบและตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงรูปแบบการบริหารจัดการกีฬา ซอฟต์แวร์บอลที่มีประสิทธิภาพ โดยจำแนกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ การบริหารจัดการบุคลากรกีฬา การบริหารจัดการงบประมาณ การบริหารจัดการเวลา และการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา โดยผสมผสานเข้ากับกระบวนการบริหารจัดการของเดมมิง (W Edwards Deming, 2008, Online) ในส่วนของ PDCA cycle เพื่อนำมาสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอล ซึ่งสามารถแสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย ได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศ และนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ
2. แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ
3. ประวัติกีฬาซอฟท์บอล และแนวทางการบริหารจัดการกีฬา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ

คำว่า “รูปแบบ” หรือ Model เป็นคำที่ใช้เพื่อสื่อความหมายหลายอย่าง ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว คำว่า “รูปแบบ” หรือ Model เป็นคำที่ใช้เพื่อสื่อความหมายหลายอย่าง ซึ่งโดยทั่วไปแล้วรูปแบบจะหมายถึง สิ่ง หรือวิธีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น แบบจำลองสิ่งก่อสร้าง รูปแบบในการพัฒนาชนบท เป็นต้น พจนานุกรม Contemporary English ของ Longman ได้สรุปความหมายไว้ 3 ลักษณะ คือ (Longman, 2018, Online)

1. รูปแบบ หมายถึง สำเนาแบบย่อส่วนจากของจริง เป็นลักษณะแบบจำลอง
2. รูปแบบ หมายถึง การคัดลอกความสำเร็จจากบุคคลต้นแบบ หรือคัดลอกสิ่งของที่มีคุณลักษณะที่ดี เพื่อนำมาใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินการ เช่น ครูต้นแบบ เป็นต้น
3. รูปแบบ หมายถึง แบบฉบับของการออกแบบผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ

กูด (Carter V Good, 1945, pp. 263) ได้ให้ความหมายรูปแบบ ดังนี้ รูปแบบ หมายถึง แบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำเป็นตัวอย่างเพื่อการเลียนแบบ เป็นแผนภูมิ หรือรูปสามมิติ ซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหลักการหรือแนวคิดเป็นชุดของปัจจัย หรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันซึ่งรวมกันเป็นวัฏจักรและเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคม

บุญชม ศรีสะอาด (2535, น. 19) ให้ความหมาย รูปแบบว่าเป็นโครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่มีในปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือในระบบต่าง ๆ

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2546, น. 25) ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ รูปแบบ คือ วิธีที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ ตลอดจนจินตนาการของคนที่มิต่อปรากฏการณ์ หรือ เรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏในลักษณะของการสื่อสารในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง รูปแบบจึงเป็นแบบจำลองในลักษณะเลียนแบบ หรือเป็นตัวแบบที่ใช้เป็นแบบอย่างเป็นแผนผัง หรือแบบแผนของการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อเนื่องด้วยความสัมพันธ์เชิงระบบ

สวัสดี สุคนธ์รังสี และทศนา แคมมณี ให้ความหมายรูปแบบหมายถึง ตัวแทนที่สร้างขึ้นเพื่ออธิบายพฤติกรรมของลักษณะบางประการของสิ่งที่เป็นจริงอย่างหนึ่งหรือ เป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการหาความรู้ ความเข้าใจปรากฏการณ์ (สวัสดี สุคนธ์รังสี และ ทศนา แคมมณี, 2558, ออนไลน์) เช่นเดียวกับ สุบรรณ พันธุ์วิเศษ และชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ ใช้คำว่า แบบจำลอง (Model) เท่ากับการย่อหรือเลียนแบบความสัมพันธ์ที่ปรากฏอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงของปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยในการจัดระบบความคิดในเรื่องนั้นให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นและเป็นระเบียบ (สุบรรณ พันธุ์วิเศษ; และชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์, 2558, ออนไลน์)

จากความหมายดังกล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง แบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นจากแนวคิด หลักการ ทฤษฎี เพื่อแสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ มีวิธีการดำเนินการอย่างมีขั้นตอน และสามารถนำความสัมพันธ์ขององค์ประกอบมาตรวจสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ในเชิงทฤษฎีกับปรากฏการณ์จริง เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจได้ง่าย และชัดเจนยิ่งขึ้น

ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบมีหลายประเภท ซึ่งนักวิชาการด้านต่าง ๆ ก็ได้จัดแบ่งประเภทต่างกันออกไป สำหรับรูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์นั้นแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้ (Keeves, 1988, pp. 387-391)

1. Analogue Model เป็นรูปแบบที่ใช้ในการเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ หรือข้อความที่สามารถเปรียบเทียบ หรือเทียบเคียงกับสิ่งนั้นอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจในลักษณะที่เป็นนามธรรม

2. Semantic Model เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นหลักในการสื่อถึงคำบรรยายหรือคำอธิบายสิ่งต่าง ๆ หรือข้อความเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น เพื่อให้เกิดความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น หรือเห็นแนวความคิดด้วยรูปแบบของภาษา

3. Schematic Model เป็นรูปแบบที่ใช้แผนที่ หรือแผนภูมิ หรือภาพต่าง ๆ เป็นสื่อในการอธิบายความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันของโครงสร้างทางความคิดนั้น ๆ ให้ปรากฏแทนการบรรยายหรืออธิบายด้วยภาษา

4. Mathematical Model เป็นรูปแบบที่ใช้การสื่อสารในรูปของคณิตศาสตร์เพื่อบรรยาย หรืออธิบายพฤติกรรมทางสังคมศาสตร์ โดยทั่วไปมักจะใช้ในด้านจิตวิทยาเพื่อตอบคำถามของปัญหาทางการศึกษา รวมถึงการวิจัยทางการศึกษาเกี่ยวข้องกับใช้รูปแบบทางคณิตศาสตร์ในการนำเสนอ

5. Causal Model เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคที่เรียกว่า Path Analysis และหลักการสร้าง Semantic Model โดยการนำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีแนวคิดในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล โดยมีลักษณะของรูปแบบผสมผสานระหว่าง Semantic Model Schematic Model และ Causal Model กล่าวคือ มีรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยาย เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาวิจัยด้วยภาษา และแผนภูมิ หรือรูปภาพ และแสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบกับตัวชี้วัดควบคุมกันเพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิดขององค์ประกอบกับตัวชี้วัดที่มีความสัมพันธ์กันต่อปรากฏการณ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

คุณลักษณะของรูปแบบที่ดี

คียเวส (Keeves, 1988, อ้างถึงใน นุปผา ปल्लीมสำราญ, 2557, น. 12-13) กล่าวว่า รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ควรจะมีข้อกำหนด (requirement) 4 ประการ คือ

1. รูปแบบ ควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้างมากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันแบบรวม ๆ
2. รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นซึ่งสามารถถูกตรวจสอบได้โดยการสังเกตซึ่งเป็นไปได้ที่จะทดสอบรูปแบบพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ได้
3. รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่กำลังศึกษานั้น นอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ควรใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย
4. รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา

การพัฒนารูปแบบ

วิลเลอร์ (Willer D, 1986, pp. 83) การพัฒนารูปแบบแบ่งออกเป็นสองขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ ขั้นตอนการสร้างรูปแบบ (construct) และขั้นตอนการหาความเที่ยงตรง (validity) ของรูปแบบ

ส่วนรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนว่ามีการดำเนินการอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะและกรอบแนวคิด ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ

การพัฒนารูปแบบอีกวิธีหนึ่งตามแนวทางการศึกษาของ รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2548, น. 92-93) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยมุ่งศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาภายใต้สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมซึ่งในการศึกษามีรายละเอียดในการดำเนินการ 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการบริหารคุณภาพทั้งองค์การโดยสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ได้รับเลือกเป็นโครงการนำร่องการวิจัยและการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อคุณภาพการศึกษารวมทั้งการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการศึกษาสภาพจริงจากรายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบจำลองเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การโดยการสังเคราะห์แบบสัมภาษณ์จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 นำมาสร้างเป็นรูปแบบจำลองระบบบริหารคุณภาพทั้งองค์การด้วยการสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแบบเลือกตอบ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการพัฒนารูปแบบระบบบริหารคุณภาพทั้งองค์การโดยใช้เทคนิคเดลฟายจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติโดยการใช้รูปแบบจำลองจากขั้นตอนที่ 2 นำมาศึกษาวิเคราะห์และกำหนดรูปแบบระบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การด้วยเทคนิคเดลฟาย 3 รอบ

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์หาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ โดยผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษา คือ กรรมการสถานศึกษาผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

ขั้นตอนที่ 5 การสรุปและนำเสนอรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การและจัดทำเป็นรายงานผลการวิจัยต่อไป

2 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

ความหมายและความสำคัญของการบริหารจัดการ

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534, น. 3) กล่าวว่าการบริหารและการจัดการมีความหมายใกล้เคียงกันแต่ใช้ในบริบทต่างกันกล่าวคือ การบริหาร (Administration) ใช้ในแวดวงของภาครัฐ

หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนดโดยใช้กระบวนการอย่างมีระเบียบและใช้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ส่วนการจัดการ (Management) ใช้ในแวดวงของภาคเอกชนหมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การโดยอาศัยบุคลากรและทรัพยากรทางการบริหาร

การบริหารจัดการเกี่ยวข้องกับหลักการกว้าง ๆ ทั้งหมด 6 ประการ คือ 1. มีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป 2. กลุ่มบุคคลดังกล่าวร่วมมือกัน 3. ทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลาย ๆ อย่างด้วยความประสานสัมพันธ์และมีระบบระเบียบกฎเกณฑ์ 4. ด้วยความรู้จักใช้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม 5. ให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างที่กำหนดไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจน 6. วัตถุประสงค์ดังกล่าวได้ช่วยกันกำหนดขึ้นโดยทุกคนรับรู้และเห็นด้วยตรงกัน (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2534, น. 3)

การบริหารจัดการเป็นกระบวนการทางสังคมที่ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่นำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ การที่การบริหารเป็นกระบวนการทางสังคมเนื่องจากการดำเนินการมีการเกี่ยวข้องกับการประสานสัมพันธ์กับบุคคล มีกระบวนการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการและควบคุมการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ขององค์การ (Schermerhorn, 2000, p, 3)

ทฤษฎีวงจรการบริหารจัดการ

ทฤษฎีวงจรคุณภาพเดมมิง (Deming Cycle) เป็นทฤษฎีวงจรการบริหารงานที่นำมาใช้ในการบริหารงาน และการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งการบริหารงานด้วยวงจร PDCA นั้น มีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นระบบ มีการปฏิบัติเป็นไปตามขั้นตอน เพื่อให้งานเสร็จสมบูรณ์อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพเชื่อถือและไว้วางใจได้ (ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ, 2545, น.12)

บ๊อง อมฤต สสุวรรณ (2542, น. 23-24) ได้เสนอขั้นตอนการบริหารงานแบบวงจรคุณภาพเดมมิง (Deming Cycle) ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. การจัดทำและวางแผน (Plan)

- 1.1 ทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนแล้วกำหนดหัวข้อควบคุม
- 1.2 กำหนดค่าเป้าหมายที่ต้องการบรรลุให้แก่หัวข้อควบคุมแต่ละข้อ
- 1.3 กำหนดวิธีดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

2. การปฏิบัติตามแผน (Do)

- 2.1 หาความรู้เกี่ยวกับวิธีดำเนินการนั้นด้วยวิธีการฝึกอบรมหรือศึกษาด้วยตนเอง
- 2.2 ดำเนินการตามวิธีการที่กำหนด

2.3 เก็บรวบรวมบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องและผลลัพธ์ของหัวข้อควบคุม

3. การติดตามประเมินผล (Check)

3.1 ตรวจสอบว่าการปฏิบัติงานเป็นไปตามวิธีการทำงานมาตรฐานหรือไม่

3.2 ตรวจสอบว่าค่าที่วัดได้ (ของตัวแปรที่เกี่ยวข้อง) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานหรือไม่

3.3 ตรวจสอบว่า (ของหัวข้อควบคุม) ได้ตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่

4. การกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ไม่เป็นไปตามแผน (Act)

4.1 ถ้าการปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามวิธีการทำงานมาตรฐานก็หามาตรการแก้ไข

4.2 ถ้าผลลัพธ์ที่ได้ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังก็ค้นหาสาเหตุและแก้ไขที่ต้นตอเพื่อมิให้เกิดปัญหาซ้ำขึ้นอีก

4.3 ปรับปรุงระบบการทำงานและเอกสารวิธีการทำงานมาตรฐาน

ดร.สุทัศน์ เขจรนันท์ และคณะ (2546, น. 77-80) กล่าวถึง วงจรคุณภาพตามแนวคิดของ เอ็ดวาร์ด เดมมิ่ง (Edward Deming) หรือวงจร PDCA ที่ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Plan) เป็นจุดเริ่มต้นของวงจรการบริหารคุณภาพ เพราะแผนจะกำหนดเป้าหมายและทิศทางในการดำเนินการ การแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพ โดยแผนจะบอกให้เห็นถึงความจำเป็นและก่อให้เกิดความเข้าใจในการแก้ปัญหา ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกหน่วยงานในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ขององค์กรให้หมดไปอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้บรรลุความสำเร็จตามที่ต้องการ การวางแผนของวงจรคุณภาพมี 4 ขั้นตอน คือ

1.1 ตระหนักและกำหนดปัญหาที่ต้องการดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุง โดยสมาชิกทุกคนจะร่วมมือกันในการระบุปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานเพื่อที่จะร่วมกันทำการศึกษาและวิเคราะห์หาแนวทางแก้ไขต่อไป

1.2 เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับวิเคราะห์และตรวจสอบการดำเนินงานหรือหาสาเหตุของปัญหาเพื่อใช้ในการปรับปรุง

1.3 อธิบายปัญหาและกำหนดทางเลือกวิเคราะห์ปัญหาเพื่อใช้กำหนดสาเหตุของความบกพร่องและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อให้สมาชิกทุกคนในที่งานคุณภาพเกิดความเข้าใจในสาเหตุและปัญหาอย่างชัดเจนแล้วร่วมกันระดมความคิดสร้างทางเลือกที่เป็นไปได้

ในการตัดสินใจแก้ปัญหาเพื่อมาทำการวิเคราะห์และตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดมาดำเนินงาน

1.4 เลือกวิธีการแก้ปัญหาหรือปรับปรุงการดำเนินงานโดยร่วมกันวิเคราะห์และวิจารณ์ทางเลือกต่างๆผ่านการระดมความคิดและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของสมาชิกเพื่อตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุดในการดำเนินงานให้สามารถบรรลุตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งอาจจะต้องทำวิจัยและหาข้อมูลเพิ่มเติมหรือกำหนดทางเลือกใหม่ที่มีความน่าจะเป็นในการแก้ปัญหาได้มากกว่าเดิม

2. การดำเนินงานหรือการปฏิบัติ (Do) เป็นการนำทางเลือกที่ตัดสินใจไปวางแผนปฏิบัติงานและลงมือปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพถ้าปัญหานั้นเป็นงานที่สามารถดำเนินการแก้ไขได้ภายในกลุ่มก็สามารถปฏิบัติได้ทันทีหากปัญหามีความซับซ้อนเกี่ยวข้องกับหน่วยหรือกลุ่มอื่นก็ต้องแจ้งให้ผู้บริหารสั่งการให้หน่วยงานอื่นประสานงานและร่วมมือแก้ไขปัญหาให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การตรวจสอบ (Check) เป็นการติดตามตรวจสอบและประเมินผลงานที่ปฏิบัติ โดยการเปรียบเทียบผลการทำงานก่อนการปฏิบัติงานและหลังปฏิบัติงานว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใดถ้าผลลัพธ์ออกมาตามเป้าหมายก็จะนำไปจัดทำเป็นมาตรฐานสำหรับการปฏิบัติงานในครั้งต่อไปแต่ถ้าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดที่มุ่งคุณภาพต้องทำการศึกษาและวิเคราะห์หาสาเหตุเพื่อทำการแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพขึ้น

4. การปรับปรุง (Act) เป็นการกำหนดมาตรฐานจากผลการดำเนินงานใหม่เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในอนาคตหรือทำการแก้ไขปัญหาดัง ๆ ทั้งที่เกิดจากความไม่สอดคล้องกับความต้องการปัญหาที่ไม่ได้คาดหวัง

วงจร PDSA (Plan-Do-Study-Act) หรือที่เรียกว่า Deming Wheel ซึ่งเป็นแนวคิดที่ได้รับการประยุกต์มาจาก วงจร PDCA เพื่อนำมาใช้สำหรับกิจกรรมการแก้ไขปัญหา คือ ขั้นตอนของระบบที่เกิดจากคุณค่าของการเรียนรู้ และความเชื่อมโยงของความรู้ที่ได้รับจากการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการที่รู้จักกันในชื่อ วงจรของเดมมิง ความคิดรวบยอด และความคิดอื่น ๆ ของ เดมมิง นั้น เป็นผลิตผลทางความคิดและการประยุกต์ใช้เป็นครั้งแรกของ เดมมิง โดยได้รับการแนะนำโดยที่ปรึกษาของเขา วอลเทอร์ เซวอส์ ซึ่งจุดเริ่มต้นของวงจรเดมมิงนี้ เริ่มจากขั้นตอนการวางแผน (Plan) ในขั้นของการวางแผนนั้นต้องกำหนดเป้าหมาย หรือเป้าประสงค์สู่ความสำเร็จ และมีการวางแผนสู่การปฏิบัติ ซึ่งขั้นตอนต่อจากนี้เป็นการนำแนวคิดที่ได้มีการวางแผนไว้แล้วมาปฏิบัติจริง (Do) และตามด้วยขั้นตอนของการศึกษาตรวจสอบผลการปฏิบัติ (Study)

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการดำเนินงานตามแผนในการที่จะได้ทราบความคืบหน้า และความสำเร็จ หรือปัญหาสำหรับการปรับปรุง จากนั้นนำผลของการศึกษาตรวจสอบที่ได้มา แก้ไขปัญหา และปรับปรุง (Act) ให้การดำเนินการนั้นสำเร็จบรรลุตามเป้าประสงค์

การบริหารและการจัดองค์กร

ประโยค สุทธิสง่า (2541, น. 31) กล่าวว่า การบริหารจัดการ คือ การคาดการณ์และ การวางแผนล่วงหน้า การจัดหน่วยงาน การสั่งการ การประสานงาน และการควบคุมงาน

ยงยุทธ เกษสาคร (2542, น. 27) กล่าวไว้ว่าการบริหารจัดการองค์การนั้นมีคำที่ เหมือนกันอยู่ 2 คำ ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกัน คือ การบริหาร (Administration) และการจัดการ (Management) ในด้านความหมายของการบริหาร (Administration) หมายถึง กระบวนการจัด กิจกรรมการทำงานอย่างเป็นระบบด้วยเทคนิควิธีการปฏิบัติงานต่าง ๆ อย่างเหมาะสม โดยการใช้ ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource) เงินทุน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และระยะเวลาใน การดำเนินงาน (Critical Moment) ร่วมมือกันปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์คืออย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนด้านการจัดการ (Management) หมายถึง การจัดกิจกรรมและปฏิบัติการกิจต่าง ๆ โดยดำเนินการตามนโยบาย ขององค์การที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

สมพงษ์ เกษมสิน (2526, น. 18) ได้ให้ความหมายในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบริหารไว้ว่า การบริหารมีความหมายได้ในลักษณะที่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับวิชาการบริหาร และการบริหารงาน ในกรณีที่พิจารณาว่า การบริหารเป็นสาขาวิชาที่มีการจัดระเบียบให้เป็นระบบของการศึกษา หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหลักเกณฑ์และทฤษฎีที่เชื่อถือได้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารงาน โดยลักษณะเช่นนี้ย่อมจะเห็นได้ว่าการบริหารมีลักษณะเป็นศาสตร์ แต่ถ้าพิจารณาการบริหารใน ลักษณะของ การปฏิบัติงานที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถและประสบการณ์แล้ว การบริหารมี ลักษณะเป็นศิลปะ และได้สรุปความหมายของการบริหารไว้ว่า การบริหารคือ การใช้ศาสตร์และ ศิลป์ เพื่อนำทรัพยากรมาประกอบการตามกระบวนการการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมยศ นาวิการ (2536, น. 3) ได้ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่า การบริหาร คือ กระบวนการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และการควบคุมกำลัง ความพยายามของสมาชิก องค์การและใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จของเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้

เสนาะ ตีเยาว์ (2546, น. 4) ได้ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่า การบริหารคือ การทำงานให้เสร็จโดยใช้บุคคลอื่น คือ การสั่งการให้คนอื่นทำการใช้ทรัพยากรขององค์การ

ในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ โดยการวางแผน การจัดองค์การ การจูงใจ และ การควบคุมทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรวัตถุให้บรรลุเป้าหมาย

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร

บุญรงค์ นิลวงศ์ (2525, น. 1) ได้กล่าวว่า การบริหารงานที่บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีปัจจัยในการบริหารงาน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. คนหรือบุคคล (Man) เป็นปัจจัยในการบริหารงานผลจะออกมาดีได้ ต้องประกอบด้วยบุคคลที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบต่อหน่วยงานนั้น

2. เงิน (Money) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการบริหารงาน ที่หน่วยงานจำเป็นต้องมีงบประมาณ หากมีปัญหาหรือขาดแคลนงบประมาณ การบริหารของหน่วยงานก็ยากที่จะบรรลุเป้าหมายได้

3. ทรัพยากรหรือวัตถุ (Material) อุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็นหากหน่วยงานใดขาดวัสดุ อุปกรณ์ หรือทรัพยากรในการบริหารแล้ว ก็ย่อมเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดปัญหาในการบริหาร ฉะนั้นทรัพยากรในการบริหารงานจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานในการบริหาร

4. การจัดการ (Management) การบริหารงานจำเป็นต้องมีการทำงานอย่างเป็นระบบ มีการจัดการที่ดี แบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบ การควบคุม การตรวจสอบรายงานอย่างมีระบบมีขั้นตอน มีระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติที่ดีและเด่นชัด

ประโยค สุทธิสง่า (2541, น. 41) กล่าวถึงปัจจัยที่สำคัญของการบริหาร 4 ประการ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความจำเป็นต่อการบริหารงาน ประกอบด้วย คน (Man) เงิน (Money) วัสดุ (Material) การจัดการ (Management)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545, น. 18) กล่าวว่า ทรัพยากรประกอบด้วย มนุษย์ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ การเงิน วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนทรัพยากรข้อมูลขององค์การ เพื่อ กำหนดและทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในสภาพแวดล้อมที่ผันแปรตลอดเวลาการบริหารจัดการจึงเป็นกระบวนการของการรวบรวมทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดเพื่อไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยผู้บริหารเป็นผู้ชี้้นำทรัพยากรมนุษย์ไปสู่การใช้ประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรอื่นที่ไม่ใช่มนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพเป็นการนำทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรอื่น ๆ ไปสู่จุดมุ่งหมายร่วมกันขององค์การ

ทรัพยากรการบริหารจัดการ (Management Resources) เป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการองค์การให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งการบริหารจัดการนั้นมียุทธศาสตร์ประกอบสำคัญที่เป็นปัจจัยหลักในการบริหารจัดการ ได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ (Man) งบประมาณ (Money) การบริหาร

จัดการ (Management) วัสดุอุปกรณ์ (Material) การมีคุณธรรม (Morality) การให้บริการประชาชน (Market) การบริหารข้อมูลข่าวสาร (Message) วิธีการ ระเบียบ แบบแผน หรือเทคนิค (Method) การบริหารเวลา (Minute) การประสานงาน (Mediation) และการประเมินผลการปฏิบัติงาน (Measurement) จากปัจจัยที่กล่าวมาทั้งหมดสามารถแจกแจงเป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการได้ 9 แนวคิด ดังนี้ (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2552, ออนไลน์)

1. แนวคิด 3M ประกอบด้วย Man, Money, Management
2. แนวคิด 4M ประกอบด้วย Man, Money, Management, Material
3. แนวคิด 5M ประกอบด้วย Man, Money, Management, Material, Morality
4. แนวคิด 6M ประกอบด้วย Man, Money, Management, Material, Morality, Market
5. แนวคิด 7M ประกอบด้วย Man, Money, Management, Material, Morality, Market, Message
6. แนวคิด 8M ประกอบด้วย Man, Money, Management, Material, Morality, Market, Message, Method
7. แนวคิด 9M ประกอบด้วย Man, Money, Management, Material, Morality, Market, Message, Method, Minute
8. แนวคิด 10M ประกอบด้วย Man, Money, Management, Material, Morality, Market, Message, Method, Minute, Mediation
9. แนวคิด 11M ประกอบด้วย Man, Money, Management, Material, Morality, Market, Message, Method, Minute, Mediation, Measurement

ตาราง 1 การเปรียบเทียบองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยหลักตามแนวคิดของการบริหาร

องค์ประกอบ	แนวคิด									
	3M	4M	5M	6M	7M	8M	9M	10M	11M	ยงยุทธ
Man	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Money	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Management	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
Material		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Morality			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
Market				✓	✓	✓	✓	✓	✓	
Message					✓	✓	✓	✓	✓	
Method						✓	✓	✓	✓	
Minute							✓	✓	✓	✓
Mediation								✓	✓	
Measurement									✓	

จากตาราง 1 เป็นการเปรียบเทียบองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยหลักตามแนวคิดของการบริหาร ซึ่งจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็นองค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้า กับกลุ่มที่เป็นองค์ประกอบด้านกระบวนการ โดยกลุ่มที่เป็นองค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านบุคลากร องค์ประกอบด้านงบประมาณการเงิน องค์ประกอบด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ องค์ประกอบด้านคุณธรรม และองค์ประกอบด้านเวลา สำหรับกลุ่มที่เป็นองค์ประกอบด้านกระบวนการ ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านการจัดการ องค์ประกอบด้านการตลาด องค์ประกอบด้านเทคนิควิธีการ องค์ประกอบด้านการประสานงาน และองค์ประกอบด้านการประเมินผล ซึ่งจากการเปรียบเทียบ พบว่า กลุ่มที่เป็นองค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้าที่เป็นองค์ประกอบของทุกแนวคิดในการบริหาร คือ องค์ประกอบด้านบุคลากร และองค์ประกอบด้านงบประมาณการเงิน รองลงมา คือ องค์ประกอบด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ องค์ประกอบด้านคุณธรรม และองค์ประกอบด้านเวลา ตามลำดับ และในกลุ่มที่เป็นองค์ประกอบด้านกระบวนการนั้นสามารถลำดับความสำคัญ ได้ดังนี้ องค์ประกอบด้านการจัดการ

องค์ประกอบด้านการตลาด องค์ประกอบด้านเทคนิควิธีการ องค์ประกอบด้านการประสานงาน และองค์ประกอบด้านการประเมินผล ตามลำดับ เมื่อสังเคราะห์กลุ่มที่เป็นองค์ประกอบด้านกระบวนการจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับวงจรการบริหารจัดการของเดมมิง (PDSA) ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การดำเนินการ (Do) การศึกษาตรวจสอบผลการปฏิบัติ (Study) และการปรับปรุง (Act) (W Edwards Deming, 2008, Online) โดยเฉพาะองค์ประกอบด้านการจัดการซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีอยู่เกือบทุกแนวคิดของการบริหาร ดังนั้นในการศึกษาวิจัยพัฒนานี้จึงเลือกนำกลุ่มที่เป็นองค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้าเป็นตัวแปรในการวิจัยควบคู่กับวงจรการบริหารจัดการของเดมมิง (PDSA) โดยวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชน ได้แก่ องค์ประกอบด้านบุคลากร องค์ประกอบด้านงบประมาณการเงิน องค์ประกอบด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ และองค์ประกอบด้านเวลา สำหรับเหตุผลที่ไม่เลือกองค์ประกอบด้านคุณธรรม เพราะเป็นองค์ประกอบที่ไม่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับองค์ประกอบด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ และองค์ประกอบด้านเวลา ซึ่งความเห็นนี้สอดคล้องกับ ยงยุทธ เกษสาคร ที่มีความเห็นว่า องค์ประกอบด้านบุคลากร องค์ประกอบด้านงบประมาณการเงิน องค์ประกอบด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ และองค์ประกอบด้านเวลา เป็นปัจจัยที่สำคัญของการบริหารจัดการดังตารางข้างต้น และสอดคล้องกับ วินัย สมมิตร และคนอื่น ๆ (วินัย สมมิตร และ คณะ, 2527, น. 17-18) ที่กล่าวว่า การบริหารจัดการจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีจำนวนที่เพียงพอ ต้องได้รับงบประมาณสนับสนุนสำหรับการดำเนินงานที่เพียงพอ อีกทั้งต้องมีวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับความต้องการของแผนงาน และโครงการ ดังนั้นการศึกษานี้จึงเกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลจึงประกอบด้วย องค์ประกอบด้านบุคลากร องค์ประกอบด้านงบประมาณการเงิน องค์ประกอบด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ และองค์ประกอบด้านเวลา ควบคู่กับวงจรการบริหารจัดการของเดมมิง (PDSA)

หลักการบริหารการจัดการทรัพยากรมนุษย์

ธงชัย สันติวงษ์ (2540, น. 95-97) ได้กล่าวว่าคนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญมากที่สุด แม้ว่าองค์กรจะมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัย และมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม ถ้าหากขาดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถแล้ว เครื่องจักรอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่เกิดประโยชน์อันใด และแม้ถึงจะใช้ดำเนินงานงานได้บ้าง ประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลข้างต้น การจัดคนเข้าทำงาน หรือการบริหารงานบุคคลจึงถือได้ว่าเป็นงานที่สำคัญ ยิ่ง ซึ่งจะมีผลทำให้

การบริหารงานและการเพิ่มผลผลิตทำได้ดีขึ้น หน้าที่ประการหนึ่งที่น่าจะถือว่ามีความสำคัญยิ่งในบรรดาหน้าที่ต่าง ๆ ที่ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบก็คือหน้าที่ในการจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) ทั้งนี้เพราะภายหลังจากที่ได้มีการจัดองค์กรจนเสร็จสิ้นแล้ว โครงสร้างในส่วนต่าง ๆ ก็ต้องถูกบรรจุด้วยตัวบุคคลที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งในองค์กร และในการที่จะให้ผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ ดังกล่าวได้มีประสิทธิภาพที่สุดนั้น ย่อมต้องขึ้นอยู่กับความสามารถและความพร้อมเพียงของตัวบุคคลดังกล่าวด้วย ผู้บริหารจะต้องมีภาระหน้าที่ในเลือกเฟ้นตัวบุคคลที่มีคุณสมบัติที่ดีเท่านั้น จึงจะทำให้องค์กรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสมรรถภาพ (Effective and Efficiency) และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้ ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วนี้เอง จึงควรที่จะได้ให้ความสำคัญศึกษาถึงกระบวนการในการเสาะหาและพัฒนาตัวบุคคลที่จะมาเป็นผู้บริหารในหน้าที่ต่าง ๆ รวมตลอดทั้งการพัฒนาตัวบุคคลดังกล่าวให้มีความสามารถสูงขึ้น กระบวนการดังกล่าวนี้ก็คือ กระบวนการทางด้านการบริหารงานบุคคล (Personnel Management Process) นั่นเอง หลัก 4 ประการของการใช้ประโยชน์ที่มีประสิทธิภาพ

1. จัดหาคนที่มีความสามารถและเต็มใจทำงาน
2. บรรจุให้เข้าทำงานที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถและความสนใจ
3. พัฒนาเขาโดยการให้การศึกษาและเพื่อให้เขาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
4. พยายามทำให้คนงานมีความพอใจในงาน

เนตรพัฒนา ยาวีราช (2546, น. 143-152) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการบริหารทรัพยากรมนุษย์มีขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ

1. การสรรหา (Recruitment) การสรรหาคือ การได้มาซึ่งทรัพยากรมนุษย์ เพื่อบรรจุลงตำแหน่งงานที่ว่างโดยการจ้างงาน การสรรหาที่มีประสิทธิภาพ มีข้อควรพิจารณา คือ การพิจารณาความต้องการ พนักงานมาปฏิบัติหน้าที่ แหล่งของทรัพยากรมนุษย์ที่จะทำการสรรหาที่จะให้ได้ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ และการพิจารณาเกี่ยวกับงาน
2. การคัดเลือก (Selection) หลักในการคัดเลือกพนักงานคือ การได้บุคคลที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดกับงานนั้น
3. การพัฒนาและฝึกอบรม (Training) การฝึกอบรมเป็นกระบวนการในการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เพื่อให้มีผลการทำงานดีขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม มีผลต่อความสำเร็จขององค์กรและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของพนักงาน ขั้นตอนของการฝึกอบรมพนักงานมีดังนี้

3.1 การพิจารณาความต้องการฝึกอบรม

3.2 การกำหนดโครงการฝึกอบรม

3.3 การบริหารจัดการฝึกอบรม

3.4 การประเมินผลการฝึกอบรม

4. การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Appraisal) คือ การประเมินเพื่อให้ทราบถึงผลการทำงานของพนักงานว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

หลักการบริหารการจัดการการเงินและงบประมาณ

ทวีทรัพย์ เขยฝักแว่น (2555, น. 65) กล่าวว่า งบประมาณและการเงินเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการบริหารงาน โดยฝ่ายบริหารมีหน้าที่จัดทำงบประมาณและเงินทุนให้กับหน่วยงานต่าง ๆ และบุคลากรควบคุมดูแลว่าเงินที่ขอมานั้นใช้อย่างถูกต้องหรือไม่ งานดังกล่าวนี้ต้องอาศัยความซื่อสัตย์ ความเฉลียวฉลาดรอบรู้และความหนักแน่น การจัดงบประมาณผู้บริหารต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการบริหารการจัดการในเรื่องการเงิน ผู้บริหารจะต้องทราบเพื่อป้องกันการใช้จ่ายเงินในทางที่ผิด และสูญเสียเงินไปโดยเปล่าประโยชน์

2. ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบ การจัดเตรียมงบประมาณเป็นงานที่ต้องประสานกันหลาย ๆ อย่างต้องมีแบบแผน โครงการ ตลอดจนค่าใช้จ่ายและเงินทุนที่ได้รับมาจากสายงานต่าง ๆ ผู้บริหารจะต้องทราบหรือพิจารณาเตรียมจัดงบประมาณการจัดทำงบประมาณต้องการจัดแผนงานทางการเงินอันเกี่ยวกับงานเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้บริหารมีหน้าที่ที่จะต้องจัดทำงบประมาณเตรียมไว้สำหรับแผนระยะเวลา 1 ปี 3 ปี 5 ปี หรือ 7 ปี โครงการสำคัญแต่ละโครงการจะต้องไว้ล่วงหน้าหลาย ๆ ปี ฉะนั้นการจัดทำงบประมาณการเงินต้องจัดไว้สำหรับโครงการระยะยาวด้วย

หลักการบริหารการจัดการเวลา

จรัส โพธิศิริ (2523, น. 22) กล่าวว่า ทฤษฎีที่เป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของการบริหารในปัจจุบัน ได้แก่ คน (Man), การเงินหรืองบประมาณ (Money), วัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่ (Material), อำนาจหน้าที่ (Authority), เวลา (Time), กำลังใจในการทำงาน (Will) และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (Facilities) จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า การบริหารเวลาถือเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของการบริหารด้วยเช่นกัน และ ยงยุทธ พิรพงศ์พิพัฒน์ (2551, น. 12-13) ได้กล่าวว่า การบริหารเวลาก็เหมือนกับการบริหารคน บริหารทรัพยากรสิน บริหารงาน ฯลฯ ที่ต้องอาศัยความเข้าใจในพื้นฐานหลาย ๆ สิ่ง เพื่อให้เราสามารถควบคุมสถานการณ์ได้ บางคนมีเวลาว่างมากเสียจนรู้สึกที่วันเวลาที่ผ่านไปไร้คุณค่ายิ่งนัก ขณะที่อีกบางคนอาจจะยุ่งยากยุ่งเหยิงกับ

งานที่ทำ วันเวลาที่ผ่านไปในแต่ละวันมีแต่งงานจนไม่รู้สึกรู้ว่าจะไม่ไหวแล้ว ในทางกลับกันก็อาจมีอีกบางคนที่มีวิธีการรับมือที่ต้องเผชิญ ในแต่ละวัน ทำให้วันเวลาในการทำงานมีแต่ความสุข สนุกกับมัน เราคงอยากจะมีงานทำที่พอเหมาะและได้งานที่มีคุณค่าไปพร้อม ๆ กัน ดังนั้นถ้ามีการบริหารจัดการที่ไม่สามารถควบคุม หรือบริหารจัดการเวลาได้ สิ่งที่จะตามมาก็คือ ทุกอย่างดูจะเร่งรีบ ร้อนรน และด่วนไปหมด ทำอะไรก็จะมีทันสักที หรือจะทันเวลาแต่ก็ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึงการไม่มีสมดุลในชีวิตในเวลาต่อมา แต่ถ้าเราบริหารเวลาได้ดีการดำเนินชีวิตในแต่ละบทบาทก็จะประสบผลสำเร็จ เวลาที่เคยสูญหายไปก็จะกลับมา ชีวิตเร่งรีบ เร่งร้อน ก็จะหายไป ชีวิตง่ายขึ้น มีเวลาว่างมากขึ้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตั้งใจไว้ การตัดสินใจต่าง ๆ ก็ง่ายขึ้น ได้ผลงานที่มากอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ในขณะที่มีความเสี่ยงจากการสูญเสีย หรือเสียหายก็จะน้อยลง นอกจากนี้เรารู้สึกผ่อนคลายความเครียดจะหายไป ซึ่งส่งผลถึงสุขภาพที่ดีขึ้นด้วย (ยงยุทธ พิรพงศ์พิพัฒน์, 2551, น. 58)

ยงยุทธ พิรพงศ์พิพัฒน์ (2551, น. 70) การบริหารเวลา หมายถึง การบริหารเหตุการณ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เข้ามากระทบกับตัวเรา โดยคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ และเป้าหมายของแต่ละคน เพื่อตอบสนองต่อเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นจากลักษณะนิสัย และพฤติกรรมของแต่ละบุคคล และรูปแบบการบริหารจัดการเวลาที่เกิดขึ้นก็จะมีลักษณะแตกต่างกันไปด้วย ดังนั้นการกำหนดเป้าหมายจึงผลกระทบโดยตรงต่อการบริหารจัดการเวลา และการกำหนดเป้าหมายของการทำงานที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ (สุริพร พึ่งพุทธคุณ, 2549, น. 33)

1. มีความชัดเจน
2. มีกรอบระยะเวลาในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย
3. สามารถประเมินผลได้
4. มีความสำคัญ
5. สอดคล้องกับกลยุทธ์ขององค์กร
6. มีความท้าทายแต่สามารถทำให้สำเร็จได้

หลักการบริหารการจัดการวัสดุอุปกรณ์ และสถานที่

ทวีทรัพย์ เขยฝักแวน (2555, น. 65-66) ได้กล่าวถึงปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ซึ่งนับรวมถึงอาคารสถานที่เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำให้การบริหารประสบผลสำเร็จได้ผลสมบูรณ์เป็นการบริหารอย่างแท้จริงและให้เกิดประโยชน์มากที่สุดควรยึดหลักการ ดังต่อไปนี้

1. ใช้วัสดุตามความเหมาะสม
2. ใช้ให้ได้ผลคุ้มค่า

3. ใช้อย่างประหยัดทั้งแรงงาน เงินและเวลา

4. ก่อนใช้อุปกรณ์ทุกครั้งต้องทดลองเสียก่อนว่าใช้ได้ดี สะดวกและพอเหมาะกับเวลา ระวังอย่าให้การใช้อุปกรณ์ต้องติดขัดระหว่างใช้ สำหรับการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

4.1 ก่อนการซื้อวัสดุอุปกรณ์ทุกครั้ง ควรสำรวจหรือทำบัญชีก่อนว่ามีอยู่แล้วมากน้อยเพียงใด และอยู่ในสภาพที่ใช้ได้หรือต้องซ่อมแซมและต้องการเพิ่มอีกจำนวนเท่าไร

4.2 การซื้ออุปกรณ์ในร้านที่มีชื่อเสียงไว้ใจได้ เพราะจะได้ของที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ และมีการแลกเปลี่ยนซ่อมแซมได้ดีกว่า

4.3 ควรซื้ออุปกรณ์ที่มีคุณภาพ เพราะตามปกติของที่มีคุณภาพสามารถใช้ได้นานกว่าปลอดภัยกว่า บางครั้งดีกว่าอุปกรณ์ที่มีราคาสูงกว่า การซื้อไม่ควรเอาราคาเป็นหลักอย่างเดียวเพราะของราคาแพงคุณภาพอาจจะไม่ดีก็ได้

4.4 ถ้าเป็นไปได้ควรจัดตารางในการซื้อให้มีการกระจายทิ้งนี้เพื่อจะได้ไม่เป็นภาระต้องจ่ายเงินจำนวนมาก ๆ ในครั้งหนึ่ง

4.5 พยายามใช้วิธีการซื้อที่ช่วยให้สามารถลดราคาให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

4.6 ควรซื้อตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ในการใช้วัสดุอุปกรณ์ชนิดนั้น ๆ ตามที่กำหนด

4.7 ควรจัดซื้อในร้านที่มีอยู่ในท้องถิ่นที่สามารถให้ราคาของและคุณภาพเดียวกัน เพราะร้านในท้องถิ่นจะสามารถติดต่อได้ง่ายและสะดวกกว่า

4.8 ควรเตรียมการซื้อวัสดุไว้แต่เนิ่น ๆ

4.9 ในการซื้อแต่ครั้งจะต้องไม่มีการรับสั่งตอบแทนจากร้านค้า

3 ประวัติกีฬาซอฟท์บอล และแนวทางการบริหารจัดการกีฬา

ประวัติความเป็นมาของซอฟท์บอลในประเทศไทย

จุดกำเนิดของกีฬาซอฟท์บอลในประเทศไทย เริ่มจากการนำเข้ามาในระบบการเรียนและการสอนในสถาบันการศึกษา โดยสถาบันการศึกษาแห่งแรกที่น่ามาใช้สอนก็คือ โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา เมื่อปี พ.ศ.2494 โดยอาจารย์ชาวอเมริกันชื่อ MR.RAPH H. JOHNSON หลังจากนั้นนำมาใช้ในการเรียนการสอนในปี พ.ศ.2494 แล้ว กีฬาซอฟท์บอลจึงเริ่มถูกนำมาเผยแพร่ในวงการศึกษาของประเทศไทย โดยเริ่มจากการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลระหว่างชาวอเมริกันกับนักธุรกิจชาวญี่ปุ่น เมื่อปี พ.ศ.2502 แต่กีฬาซอฟท์บอลก็ยังไม่เป็นที่รู้จักในหมู่นักคนไทยมากนัก และต่อมาในปี พ.ศ.2503 กรมพลศึกษาได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลขึ้นโดยแบ่งออกเป็น

ประเภทระดับนักศึกษาและประชาชนทั่วไป ทั้งประเภททีมชายและหญิง ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมการแข่งขันพอสมควร ต่อมาในปี พ.ศ.2509 ได้มีกลุ่มบุคคลกลุ่มหนึ่งริเริ่มก่อตั้งสมาคมซอฟท์บอลขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะมุ่งเผยแพร่ และส่งเสริมกีฬาซอฟท์บอลให้เป็นที่รู้จักในหมู่ชาวไทยให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งกลุ่มบุคคลดังกล่าวประกอบด้วย นายสวัสดิ์ เลขยานนท์ นายขวัญชัย เชาว์สุโข นายจันทร์ ผ่องศรี นายธนิธ ขำวัฒนพันธุ์ นายพิพิธพร แก้วมุกดา นายวิฑูร ภัทรโรภาส และดร.ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ การจัดตั้งสมาคมในครั้งนั้นได้รับอนุญาตให้มีการจดทะเบียนก่อตั้งเป็นสมาคม และใช้ชื่อเรียกว่า “สมาคมซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย” โดยมี นายสวัสดิ์ เลขยานนท์ เป็นนายกสมาคมคนแรก หลังจากได้รับอนุญาตให้ก่อตั้งเป็นสมาคมเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2512 ทางสมาคมได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกกับสหพันธ์ซอฟท์บอลนานาชาติในปีเดียวกันด้วย ปัจจุบันสมาคมได้สมัครเป็นสมาชิกของสหพันธ์ซอฟท์บอลนานาชาติ (International Softball Federation – ISF), สหพันธ์ซอฟท์บอลแห่งเอเชีย (Softball Confederation Asia – SCA) และสหพันธ์ซอฟท์บอลอาเซียน (ASEAN Softball Federation) ต่อมาในปี พ.ศ. 2520 ได้มีการแก้ไขชื่อของสมาคมใหม่เป็น “สมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย” (The Amateur Softball Association of Thailand) ชื่อย่อ สช.สท. (ASAT) และปี พ.ศ. 2558 ได้มีการแก้ไขชื่อของสมาคมใหม่อีกครั้งเป็น “สมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย” (Softball Association of Thailand) ชื่อย่อ สชท. (SBAT) โดยได้รับอนุญาตจากการกีฬาแห่งประเทศไทยให้ดำเนินการจัดตั้งสมาคมและให้ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2531 โดยเครื่องหมายของสมาคมมีลักษณะเป็นรูปแผนที่ประเทศไทยบนสนามซอฟท์บอลอยู่ในลูกซอฟท์บอล สำหรับการจัดตั้งสมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ควบคุม ดูแล พัฒนา เผยแพร่ และดำเนินกิจกรรมกีฬาซอฟท์บอลภายในประเทศ
2. เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ดำเนินการจัดการแข่งขันภายในประเทศ โดยกำกับ ควบคุมและรับรองการจัดการแข่งขันให้มีมาตรฐาน เป็นไปตามที่สมาคมกำหนดในแต่ละระดับสอดคล้องกับกฎระเบียบของสหพันธ์กีฬาซอฟท์บอล
3. เพื่อพัฒนาการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของประเทศไทย ตลอดจนพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรในระดับต่าง ๆ ให้มีมาตรฐาน มีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น

4. เพื่อร่วมมือกับการกีฬาแห่งประเทศไทยและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ตลอดจนดำเนินการประสานงานติดต่อร่วมมือกับองค์กรและประเทศต่าง ๆ ในนามประเทศไทย ด้านกีฬาซอฟท์บอล

5. เพื่อส่งเสริมให้มีสโมสรสมาชิกมาจากจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ

6. เพื่อสนับสนุนส่งเสริมและช่วยเหลือสโมสรสมาชิกในด้านต่าง ๆ ตามระเบียบหรือข้อบังคับที่สมาคมกำหนด

7. เพื่อส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ด้วยความเป็นกลาง และไม่ให้การสนับสนุนด้านการเงินหรือทรัพย์สินแก่นักการเมืองหรือพรรคการเมืองใด

สมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทยมีสำนักงานตั้งอยู่ ณ เลขที่ 286 ชั้น 16 อาคารเฉลิมพระเกียรติ 7 รอบพระชนมพรรษา การกีฬาแห่งประเทศไทย ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240 หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ 02-170-9466 โทรสาร 02-170-9467 (สมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย, 2558, ออนไลน์)

แนวโน้ม และทิศทางการกีฬาของโลก

ความจำเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาไปสู่การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และเพื่อการอาชีพนั้น ทั้งโลกยังคงให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ซึ่งถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ ดังนั้น การพัฒนาความรู้และการนำความรู้ตลอดจนเทคนิคทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้ในการฝึกฝนและการพัฒนาโครงสร้างของร่างกาย ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการเล่นกีฬา ในที่นี้สมควรที่จะได้รับการสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จทั้งชื่อเสียงและรายได้ต่อนักกีฬา และประเทศ ส่วนปัจจัยอื่นๆ ที่สำคัญในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ คือ การใช้ระบบการบริหารจัดการเชิงธุรกิจ และการให้ความสำคัญกับท้องถิ่นมากขึ้น มีการบูรณาการกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องด้วยหลากหลายสรรพวิชาในการพัฒนาการดำเนินงานควบคู่กับการดำเนินงานกิจการทางการตลาด และการประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างเป็นระบบ การแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ครั้งที่ผ่านมากที่กรุงลอนดอนเป็นเครื่องยืนยันว่ากีฬาสามารถเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความรักและความเป็นหนึ่งเดียวของคนในชาติ นอกจากนี้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาหรือยกระดับกีฬาด้วยการผสานความร่วมมือระหว่างประเทศ และการสร้างภาพลักษณ์ในการแสดงออกถึงความพร้อมทางการกีฬาให้เป็นที่ยอมรับ และเป็นที่ยอมรับแก่ชาวโลกเป็นปัจจัยที่จะนำมาซึ่งประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ความร่วมมือ การท่องเที่ยว และอีกหลากหลาย

แนวทางในการพัฒนาต่อยอดจากความสำเร็จของกีฬา จนทำให้เกิดการยอมรับว่ารูปแบบของกีฬาเป็นพลังที่มีอำนาจในการพัฒนาประเทศ อีกมิติหนึ่งที่สำคัญของแนวโน้ม และทิศทางของโลก คือ การที่กีฬาเติบโตมาจากท้องถิ่น (Community Base) ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากบริบทของกีฬาที่เป็นรูปธรรม ทั้งด้านความสุข สภาพเศรษฐกิจ หรือความรักความสามัคคีในหมู่คณะสังคม และประเทศชาติ (พิสิณห์ นุ่นเกลี้ยง, 2556, เอกสารประกอบการสัมมนา)

ความจำเป็นทางยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

องค์ประกอบของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีดังนี้

1. สภาพการณ์แข่งขันกีฬาเป็นเลิศในระดับเอเชีย การแข่งขันกีฬาภายในทวีปเอเชียมีการแข่งขันกีฬาที่สำคัญ ได้แก่ การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ เป็นการแข่งขันที่เกือบทุกประเทศในทวีปเอเชียต่างส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน จัดขึ้นเพื่อยกระดับมาตรฐาน การกีฬาของประเทศในกลุ่มเอเชียให้ได้มาตรฐานทัดเทียมกับนักกีฬาในประเทศยุโรปและอเมริกา และเป็นการสานสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศในเอเชีย อย่างไรก็ตามประเทศที่มีขนาดใหญ่ หรือมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะได้เปรียบประเทศที่มีขนาดเล็กหรือมีฐานะทางเศรษฐกิจด้อยกว่า สำหรับประเทศที่มีความโดดเด่นในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ได้แก่ ประเทศจีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และคาซัคสถาน ซึ่งประเทศเหล่านี้มีการพัฒนานักกีฬาประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนากีฬา ซึ่งที่ผ่านมาพบว่าประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียมีการทุ่มทรัพยากร และกำหนดมาตรการ เพื่อการพัฒนากีฬาสมัครเล่น สร้างความเข้มแข็งทางการกีฬาที่มาจากท้องถิ่น และเป็นเส้นทางสู่การเป็นอาชีพพร้อมด้วยระบบการประชาสัมพันธ์ เพื่อการสร้างกระแสทางการกีฬาที่มีการใช้ช่องทางที่หลากหลายรูปแบบ มีการทุ่มเทงบประมาณ และทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพของนักกีฬาในประเภทต่าง ๆ และพัฒนาผลงานทางการกีฬาของประเทศตนเอง

2. สภาพการณ์แข่งขันกีฬาเป็นเลิศในระดับกลุ่มประเทศอาเซียน การแข่งขันกีฬาที่สำคัญอีกรายการหนึ่งของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือกลุ่มประเทศอาเซียนนั้น ได้แก่ การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ซึ่งเป็นการจัดการแข่งขันกีฬาเฉพาะประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อช่วยสนับสนุนความร่วมมือความเข้าใจและความสัมพันธ์ในบรรดาประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สำหรับผลการแข่งขันที่ผ่านมา นั้น ประเทศไทยมีอันดับในการแข่งขันแต่ละครั้งไม่เกินอันดับที่ 2 ซึ่งในแต่ละครั้ง ในการที่ประเทศไทยได้รับอันดับที่ 2 นั้น มักจะเป็นการได้อันดับรองจากเจ้าภาพที่ได้อันดับที่ 1 แต่ในส่วนของกีฬาสากลนั้น ประเทศไทยได้อันดับที่ 1 ในเหรียญทองจากกีฬาสากลเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่สิงคโปร์และเวียดนามเริ่มเร่ง

การพัฒนาด้วยมาตรการทางการไฟฟ้าที่เป็นสากลมากขึ้น เช่น มีการใช้วิทยาศาสตร์การไฟฟ้ามากขึ้น มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีและบุคลากรทางการไฟฟ้ากับประเทศที่ประสบความสำเร็จมากขึ้น พร้อมทั้งเน้นการเติบโตของกีฬาเพื่อการอาชีพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นการรุกคืบทางการไฟฟ้าที่เติบโตขึ้นมากเมื่อเทียบกับรอบหลายปีที่ผ่านมา

อย่างไรก็ตามปัจจัยด้านความมั่นคงทางนโยบายทั้งจากระดับการเมือง หรือทีมบริหารก็มีส่วนสำคัญในการทำให้พัฒนาการของประเทศเพื่อนบ้านไทย มีความก้าวหน้าในลักษณะที่เห็นความแตกต่างได้อย่างชัดเจน ส่วนประเทศไทยมีความไม่แน่นอนและมีการปรับเปลี่ยนของผู้บริหารระดับสูงของประเทศในหลายปีที่ผ่านมาทำให้การดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนากีฬาขาดความต่อเนื่อง โดยเฉพาะบทบาทในกิจกรรมระหว่างประเทศ (ฟีฟ่า โยนเกิ้ลียง, 2556, เอกสารประกอบการสัมมนา)

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) เป็นกรอบแนวทางการพัฒนากีฬาของชาติให้บรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ด้านการพัฒนากีฬาและการออกกำลังกายขั้นพื้นฐาน
2. ด้านการพัฒนากีฬาและการออกกำลังกายเพื่อมวลชน
3. ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4. ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ
5. ด้านการพัฒนาวissenschaftและเทคโนโลยีการกีฬา
6. ด้านการพัฒนากีฬาและการออกกำลังกาย

ซึ่งทั้ง 6 ยุทธศาสตร์เป็นยุทธศาสตร์ที่สนับสนุนการพัฒนากีฬาของชาติบรรลุเป้าหมายในการส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ การพัฒนากีฬาในท้องถิ่น และกีฬาเพื่อการแข่งขันในระดับโลก กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มอบหมายให้การกีฬาแห่งประเทศไทยดำเนินการ 4 ยุทธศาสตร์ จาก 6 ยุทธศาสตร์ คือ

1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ
3. ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาวissenschaftและเทคโนโลยีการกีฬา (เฉพาะในส่วนที่

เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ)

4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา (เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ) (พิสิทธิ์ นุ่นเกลี้ยง, 2556, เอกสารประกอบการสัมมนา)

ความต้องการของสมาคมกีฬา

สมาคมกีฬาเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสำคัญของ กกท. ดังนั้น ความต้องการของสมาคมกีฬาจึงเป็นปัจจัยนำเข้าสำคัญในกระบวนการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์เพื่อให้ได้แผนยุทธศาสตร์ที่ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ความต้องการของสมาคมกีฬาเพื่อใช้ในกระบวนการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ในครั้งนี้ได้จากการสัมภาษณ์ตัวแทนของสมาคมกีฬา 3 สมาคม โดยความต้องการที่สำคัญของสมาคมกีฬาสามารถสรุปได้ดังนี้

1. สนับสนุนการจัดหาและจัดจ้างผู้ฝึกสอนที่มีคุณภาพจากต่างประเทศ รวมถึงการพัฒนาความสามารถของผู้ฝึกสอนชาวไทย
2. สมาคมกีฬาต้องการให้มีการสนับสนุนด้านการตลาดจาก กกท.
3. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในด้านต่าง ๆ เช่น งานวิจัยการแพทย์และโภชนาการ เป็นต้น ตลอดจนพัฒนาบุคลากรวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความสามารถทางด้านวิชาการและด้านการปฏิบัติเพื่อให้สมาคมกีฬานำทรัพยากรเหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนานักกีฬา
4. ต้องการให้มีสถานที่แข่งขันและฝึกซ้อมกีฬาที่ได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อการซ้อมของนักกีฬา
5. เพิ่มความร่วมมือระหว่าง กกท. กับสมาคมกีฬาในการทำแผนยุทธศาสตร์ของ กกท. เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและบูรณาการระหว่างการทำงานของ กกท. และสมาคมกีฬา
6. สนับสนุนนักกีฬา โดยการสร้าง Career path และระบบสวัสดิการให้กับนักกีฬา
7. มีการบริหารจัดการด้านการแข่งขันที่ดี โดยมีความสอดคล้องกันระหว่างกีฬาเป็นเลิศ และกีฬาอาชีพ ตลอดจนกฎระเบียบในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติมีความสอดคล้องกับระเบียบการแข่งขันที่กำหนดโดยสมาพันธ์กีฬาต่าง ๆ
8. สนับสนุนให้มีการบูรณาการด้านการฝึกซ้อมระหว่างสมาคมกีฬา โดยเฉพาะสมาคมที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานกีฬาอื่น ๆ เช่น กรีฑา
9. มีการวางแผนการฝึกซ้อมร่วมกับสมาคมกีฬา โดยทำล่วงหน้าก่อนการแข่งขันเป็นเวลานาน เช่น 2 ปีก่อนการแข่งขันเอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์

10. สมาคมกีฬาต้องการงบประมาณเพิ่มเติมจาก กกท. นอกจากนี้ ยังสังเกตเห็นว่าการจัดสรรงบประมาณให้กับสมาคมกีฬาในรูปแบบเงินก้อน (Lump-sum) จะทำให้สมาคมกีฬาสามารถบริหารจัดการงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (พิศณห์ นุ่นเกลี้ยง, 2556, เอกสารประกอบการสัมมนา)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เซง (Cheng Chin-Fu, 1993, Abstract) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินสมรรถนะในการจัดการองค์กรกีฬา และความจำเป็นในการบริหารจัดการกีฬาสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน (ไต้หวัน) จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาประเมินและกำหนดสมรรถนะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการบริหารจัดการองค์กรกีฬาที่ประสบความสำเร็จของไต้หวัน มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารองค์กรกีฬาในไต้หวันจำนวน 334 คน โดยใช้แบบสำรวจการบริหารจัดการกีฬา

จากผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะในการบริหารจัดการกีฬาในไต้หวัน เรียงตามลำดับจากสมรรถนะสูงจนถึงต่ำ มีผลดังนี้ 1) ความรู้เรื่องกีฬา 2) ความมีมนุษยสัมพันธ์ 3) การพูดในที่สาธารณะ 4) การบริหารจัดการบุคลากร 5) ความรู้เกี่ยวกับงานสารบรรณ 6) การบริหารจัดการงบประมาณการเงิน 7) สมรรถภาพส่วนบุคคล 8) การบริหารจัดการด้านเวลา และ 9) อื่น ๆ

2. การศึกษาความสำคัญของการบริหารจัดการกีฬาในไต้หวัน 10 อันดับแรก คือ 1) การบริหารจัดการกีฬา 2) การวางแผนและการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก 3) การใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ 4) การบริหารจัดการบุคลากร 5) การบาดเจ็บจากกีฬา 6) การจัดสันทนากการ 7) การบริหารจัดการกีฬาเพื่อเยาวชน 8) การสื่อสารระหว่างบุคคล 9) การปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสิน และ 10) การสอนกิจกรรมกีฬา

3. จากการทดสอบทางสถิติพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางด้านการบริหารการกีฬา ระหว่างผู้อำนวยการการกีฬา หน่วยงานการกีฬา หน่วยงานของรัฐ และองค์กรกีฬาอาชีพ ได้แก่ ขอบเขตของการศึกษา การจัดการฝึกงานแก่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวนชั่วโมงของการฝึกงานที่ก่อให้เกิดความสำเร็จ หน้าที่หลักของผู้จัดการ และประกาศนียบัตรที่มอบแก่ผู้จัดการกีฬา

คิคุลิส (Kikulis, 1992, อ้างถึงใน ประกิจ หงส์แสนยาธรรม, 2552, น. 171) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์ในการจัดรูปแบบองค์กรขององค์กรระดับชาติ วัตถุประสงค์ของการทำการวิจัยครั้งนี้ เป็นการทำความเข้าใจลักษณะหรือการเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์ในการจัด รูปแบบองค์กรขององค์กรระดับชาติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ จึงแบ่งการศึกษาครั้งนี้เป็น 3 ส่วนที่เป็นอิสระต่อกัน แต่ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกันด้วย ในส่วนแรกเป็นการศึกษาทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่เกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กรกีฬาสมัครเล่นในแคนาดา ซึ่งทำให้ได้ข้อสังเกตที่แสดงให้เห็นถึงการจัดเตรียม ค่านิยม และรูปแบบโครงสร้างองค์กรขององค์กรระดับชาติส่วนใหญ่มีการระบุถึงรูปแบบโครงสร้าง 3 รูปแบบ คือ แบบโต๊ะอาหาร แบบห้องพัก และแบบสำนักงานบริหาร ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์รูปแบบขององค์กรและรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่ในองค์กรกีฬาระดับชาติกลุ่มหนึ่ง ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์รูปแบบขององค์กรกีฬาระดับชาติ 36 แห่ง ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโปรแกรมการวางแผนในระยะที่สี่ ระหว่าง 1984-1988 จากรูปแบบโครงสร้าง 3 รูปแบบดังกล่าว แต่ละรูปแบบถูกกำหนดรูปแบบสำหรับอ้างถึง 3 ประการ คือ ความชำนาญเฉพาะด้าน ความเป็นมาตรฐาน และการตัดสินใจ มีการกำหนดเค้าโครงร่างของรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการประเมินความหลากหลายของรูปแบบองค์กร และรูปแบบการเปลี่ยนแปลงใน 3 ช่วงเวลา คือ ปี 1984 ปี 1986 และปี 1988 องค์กรกีฬาระดับชาติมีการเปลี่ยนแปลงไปตามรูปแบบของการเปลี่ยนแปลง 5 แบบ คือ แบบเฉื่อย แบบเข้ามารวมกัน แบบกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ แบบเปลี่ยนทิศทาง และแบบไม่มีปัญหา และการเปลี่ยนแปลงแบบกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ในทิศทางที่มุ่งไปสู่รูปแบบสำนักงานบริหาร ส่วนที่สาม เป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงในด้านโครงสร้างการตัดสินใจสำหรับองค์กรกีฬาระดับชาติทั้ง 396 แห่ง การวิเคราะห์การตัดสินใจพบว่ามีมิติต่าง ๆ คือ การทำให้เป็นรูปแบบเส้นทาง การตัดสินใจระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจ และความตั้งใจในส่วนของการตัดสินใจมีความสำคัญมากกว่าหัวข้อเรื่องของการตัดสินใจ เมื่อพยายามที่จะเข้าใจโครงสร้างของการตัดสินใจจากโครงสร้างแบบต่าง ๆ ขององค์กรกีฬาระดับชาติ ซึ่งรูปแบบสำนักงานบริหารจะมีลักษณะของความตั้งใจในการตัดสินใจ คือ การนำโดยมืออาชีพและช่วยเหลือโดยอาสาสมัคร โครงสร้างของการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงไปตามหัวข้อของการตัดสินใจ แต่เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ๆ แล้ว ก็แสดงให้เห็นว่า ความตั้งใจของการตัดสินใจจากอาสาสมัครสู่การเป็นมืออาชีพ ไม่ได้เกิดในช่วงการเปลี่ยนแปลงในระยะเวลา 4 ปี แต่อย่างใด

เนลสัน (Neilson, 1979, อ้างถึงใน ประกิจ หงส์แสนยาธรรม, 2552, น. 174) ได้ทำการศึกษาวินิจฉัยเรื่อง ผลการวิเคราะห์โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัย

ระดับสูงของรัฐ ในรัฐเทนเนสซี (An Analysis of Intramural Sports Program in the State Sported Senior Universities of Tennessee) โดยใช้เครื่องมือสำรวจการวิเคราะห์ ซึ่งสร้างขึ้นโดย Christopher Alan Brown ข้อมูลทั้งหมดได้จากแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อคำถาม 9 หัวข้อ ได้แก่ สาเหตุและจุดมุ่งหมายในการจัดการแข่งขัน ตารางแข่งขัน กำหนดการแข่งขัน สถานที่ และอุปกรณ์ในการจัดการแข่งขัน ระบบการให้คะแนน และการให้รางวัลแก่ผู้ชนะ การประชาสัมพันธ์ และคณะกรรมการในการจัดการแข่งขัน จากผลการวิจัยพบว่า 1. โดยทั่วไป การดำเนินการในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัยกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากระบบการให้คะแนน การให้รางวัล และการประชาสัมพันธ์ 2. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในของทุกมหาวิทยาลัย ล้วนแต่มีเหตุผลและจุดมุ่งหมายในการจัดทั้งสิ้น 3. ความคล้ายคลึงกันในการจัดการแข่งขันของแต่ละมหาวิทยาลัย คือ การให้ผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญดำเนินการ 4. การบริหารงานด้านนี้ กำลังมีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ มาเป็นการใช้ผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินการ 5. ขาดการจัดปฐมพยาบาลฉุกเฉิน 6. การสนับสนุนทางการเงินในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้นมีเพียงพออยู่แล้ว 7. กฎระเบียบการแข่งขันมีความเที่ยงตรงและเหมาะสมดีแล้ว 8. ระบบการให้คะแนนยังไม่เน้นหนักถึงระดับสูง 9. ธรรมเนียมการจัดงานเลี้ยงฉลองรางวัลจากการแข่งขันไม่นิยมกระทำ

ธีโบลท์ (Thibault, 1994, September, abstract) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “แผนงานในองค์กรกีฬาแบบไม่หวังผลกำไร (Strategy in Nonprofit Sport Organization) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการค้นคว้าแผนงานในองค์กรกีฬาแบบไม่หวังผลกำไร ซึ่งมีแผนงานหลักของกิจกรรมกีฬาภายในประเทศ ได้แก่ ฐานขนาดของผู้มาใช้บริการ อาสาสมัคร กลุ่มที่สนับสนุน ค่าอุปกรณ์ ค่าธรรมเนียมสมาชิก ข้อมูลที่ได้ทั้งหมดได้จากการสังเกตองค์กรกีฬาแห่งชาติ 32 แห่ง ซึ่งเป็นองค์กรที่ส่วนเกี่ยวข้องกับแผนงานที่รัฐบาลเป็นผู้ริเริ่มขึ้นสำหรับกิจกรรมกีฬาภายในประเทศ การวิเคราะห์การใช้องค์ประกอบในแผนงานใช้วิธีวิเคราะห์ตามแบบมาตราส่วนของ Likert Scale ซึ่งพบว่า มีความเป็นไปได้ที่จะทำการคาดคะเนการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรกีฬาแห่งชาติในการปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ โดยสรุปแล้วนั้น องค์กรต่าง ๆ วางแผนที่จะทำการเปลี่ยนแปลงบางอย่างเกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาภายในประเทศ ซึ่งเมื่อปฏิบัติไปแล้วเป็นเวลา 2 ปี พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น

4.2 งานวิจัยในประเทศ

กาหลง เย็นจิตต์ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานศูนย์กีฬาตำบลของการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบ

การดำเนินงานศูนย์กีฬาตำบลให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกีฬาอย่างเป็นระบบ และมีการกระจายอำนาจการกีฬาสู่ระดับท้องถิ่นอย่างทั่วถึงในการพัฒนากีฬาตามยุทธศาสตร์กีฬาแห่งชาติ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน 2) ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน 3) ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 4) ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ 5) ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา 6) ด้านการพัฒนาการบริหารทางการกีฬา ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอรูปแบบการดำเนินงานศูนย์กีฬาตำบลของการกีฬาแห่งประเทศไทย จากผลการวิจัย ดังนี้ ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานควรมีอาสาพัฒนาด้านกีฬาของตำบล ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนควรมีสโมสรกีฬาให้มากขึ้น ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศควรมีการจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องในทุกระดับ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพควรจะทำให้กีฬาในตำบลเป็นอาชีพมากขึ้น ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬาควรจัดตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาในตำบลเพื่อพัฒนานักกีฬาและผู้ใช้บริการ และด้านการพัฒนาการบริหารทางการกีฬาควรมีโครงสร้างศูนย์กีฬาตำบลใหม่ ที่ประกอบไปด้วยประธานองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประธาน และมีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนจากหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้านมาเป็นกรรมการ ผู้แทนการกีฬาแห่งประเทศไทยประจำตำบล ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนจากกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนจากชมรมกีฬาในตำบลทุกชมรมกีฬา และกรรมการที่อาสาจากการแต่งตั้งของประธาน ให้ประปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกรรมการและเลขานุการศูนย์กีฬาตำบล และเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ด้านกีฬาของตำบลเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการศูนย์กีฬาตำบล

ทวิทรัพย์ เขยฝักแวน (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ 1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการจำเป็นในการพัฒนากีฬาฟุตบอลให้เป็นกีฬาอาชีพในประเทศไทย 2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย และ 3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า

1. ประเทศไทยมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนากีฬาฟุตบอลให้เป็นกีฬาอาชีพ
2. รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ประกอบด้วยโครงสร้างของรูปแบบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการสโมสร 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านการตลาด สิทธิประโยชน์ ประชาสัมพันธ์ และแฟนคลับ และ 4) ด้านการพัฒนา นักกีฬาฟุตบอล
3. การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยมีความเป็นไปได้ในระดับมากในการนำไปใช้จริง

นนชัย ศานติบุตร (2551, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย การวิจัยมี 5 ขั้นตอน คือ การศึกษาขั้นต้นเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย การศึกษาสภาพการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยในปัจจุบัน การสร้างรูปแบบการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ การปรับปรุงและการนำเสนอรูปแบบ จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยในปัจจุบัน เป็นรูปแบบที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ความเป็นมา ส่วนที่ 2 รูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ประกอบด้วย แนวคิดหลักการ วัตถุประสงค์ สภาวะแวดล้อมฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย รูปแบบของการบริหารฟุตบอลอาชีพ 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การนำและการควบคุม และรูปแบบการดำเนินงานตามปัจจัยหลักความสำเร็จฟุตบอลอาชีพ 11 ด้าน ได้แก่ นโยบายการส่งเสริมของรัฐ องค์กรหลักฟุตบอลอาชีพ (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย คณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ สโมสรฟุตบอลอาชีพ) การจัดการแข่งขัน นักฟุตบอลอาชีพ บุคลากรฟุตบอลอาชีพ (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน) ความนิยมและแฟนคลับ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก รายได้ธุรกิจและสิทธิประโยชน์ สื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ กฎหมาย (กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ) และสวัสดิการ ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ ส่วนที่ 4 เงื่อนไขข้อจำกัดของรูปแบบ

ประกิต หงส์แสนยาธรรม (2552, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด ประกอบด้วยโครงสร้างของรูปแบบ 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผน มีสาระสำคัญจำนวน 22 ข้อ 2) ด้านการจัดองค์การ มีสาระสำคัญจำนวน 21 ข้อ 3) ด้านการปฏิบัติการ มีสาระสำคัญจำนวน 19 ข้อ และ 4) ด้านการควบคุม มีสาระสำคัญจำนวน 14 ข้อ

2. รูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัดที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ

ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งงานวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อนำเสนอรูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทยฯ และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

อื่นๆ ที่จะนำผลการวิจัยนี้ ไปใช้ในการบริหารสมาคม ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และจากผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการบริหารที่เหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในการบริหารสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมี 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหาร 2) ด้านการพัฒนานักกีฬา 3) ด้านการบริหารบุคลากร และ 4) ด้านการจัดการแข่งขัน ซึ่งเป็นรูปแบบที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์กีฬากรีฑา ของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย และมีความสำคัญระดับมากที่สุดและสอดคล้องกับทุกด้าน

2. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยองค์ประกอบ (Factor Analysis) ของรูปแบบการบริหารสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีความคิดเห็นโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และเมื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหาร 4 ด้าน พบว่า ด้านการบริหาร จำแนกได้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) แผนงานงบประมาณโครงสร้างและข้อบังคับ 2) แผนการปฏิบัติการ 3) สถิติการและเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 4) การจัดการองค์กรสำหรับ ด้านการพัฒนานักกีฬา จำแนกได้ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผู้ฝึกสอน 2) การคัดเลือกนักศึกษและการฝึกซ้อม และ 3) อุปกรณ์การฝึกสอน ส่วนด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการจัดการแข่งขัน จำแนกได้เพียงองค์ประกอบเดียว

เสาวลี แก้วช่วย (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ตามแนวคิดของสหพันธ์กีฬานานาชาติ โดยงานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบในการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่เหมาะสมกับภารกิจของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จากผลการวิจัยพบว่า

1. แนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ตาม กระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ของสมาคมกรีฑาฯ ใน 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ของสมาคมกรีฑาฯ ต้องมีการวิเคราะห์งานออกมาใช้อย่างชัดเจน เรื่องของกระบวนการกำหนดลักษณะขอบเขตงาน หน้าที่ต้องปฏิบัติ 2) การคัดเลือกบุคลากรทั้งสามกลุ่มจากภายนอก ภายในรูปแบบมีอยู่แล้วมีอยู่แล้วการดำเนินงานสิ่งที่จะต้องปฏิบัติ คือ ควรมีระเบียบและเกณฑ์การคัดเลือกประกาศใช้อย่างเป็นทางการ 3) การธำรงรักษาทรัพยากรมนุษย์รูปแบบมีอยู่ชัดเจนแล้วแต่สิ่งที่ยอยากให้เกิดขึ้นให้ทั้งสามกลุ่มมีด้านแรงจูงใจในการมาทำงานมากขึ้น และรักในตัวเองครั้งนี้

มากขึ้น 4) การฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารผู้ฝึกสอน สมาคมกรีฑา ควรีรูปแบบให้ความสำคัญในส่วนของการฝึกอบรมและพัฒนา นักกีฬาของสมาคมกรีฑาให้มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา 5) ความปลอดภัยและสุขภาพของบุคลากร ทั้งสามกลุ่มสมาคมกรีฑาฯ ควรีรูปแบบให้ความสำคัญในส่วนของการลดความตึงเครียดจากงาน 6) การประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรทั้งสามกลุ่มมีการประเมินผลแบบภาพรวม องค์การในการทำงานทุกด้านมีรูปแบบที่ชัดเจน ควรวางระเบียบการบังคับใช้ และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ 7) การฟื้นจากงานของบุคลากรทั้งสามกลุ่ม การฟื้นฟูสภาพจะมีระเบียบการบังคับใช้ที่ชัดเจน

2. รูปแบบในการบริหารจัดการที่เหมาะสม คือ การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ของคณะกรรมการบริหารสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ผู้มีบารมี ผู้เชี่ยวชาญมีความรู้ ผู้มีประสบการณ์ การสรรหาคัดเลือกผู้ฝึกสอนต้องมีจิตสาธารณะ ทำงานเพื่อส่วนรวม การดำรงรักษาทรัพยากรมนุษย์ของสมาคมกรีฑาฯ ควรีนักกรีฑาเข้าร่วมฝึกซ้อมกับทีมชั้นนำของวงการกรีฑาในต่างประเทศ การฝึกอบรมและพัฒนา สมาคมกรีฑาฯ ควรีหลักสูตรอบรมทักษะการใช้ภาษาสากลกับนักกรีฑา ความปลอดภัยและสุขภาพ สมาคมกรีฑาฯ ควรจัดด้านสุขภาพเพิ่มเติมในการประกันชีวิต/สุขภาพให้ตลอดปี การประเมินผลการปฏิบัติงาน สมาคมกรีฑาฯ ควรีรูปแบบการประเมินผลแบบวัดสมรรถนะของบุคลากร

แอน มหาศีตะ (2557, บทคัดย่อ) ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ รูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬาคนพิการประเทศไทย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาการจัดการองค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทยในปัจจุบัน และนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทย จากผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่าการบริหารจัดการองค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทยนั้นสามารถกำหนดกรอบในการวิจัย ด้วยการใช้ทฤษฎีการจัดการปฏิบัติการ (Operational Management Theory) ของ Fayol ซึ่งเป็นทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ประกอบด้วย หน้าที่การบริหารจัดการ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านการจัดองค์กร (Organizing) การประสานงาน (Coordination) การบังคับบัญชาหรือการสั่งการ (Commanding) และการควบคุม (Controlling)

2. ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทย รอบที่ 2 และรอบที่ 3 มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยควอไทล์ ตั้งแต่ 1.50 ลงมาในทุก ๆ ด้าน

3. ผลการยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทย ด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า รูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทย มีความเหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้ทุกด้าน ประกอบด้วยด้านการวางแผนมีสาระสำคัญจำนวน 20 ข้อ ด้านการจัดองค์กรมีสาระสำคัญจำนวน 25 ข้อ การบังคับบัญชาหรือการสั่งการมีสาระสำคัญจำนวน 36 ข้อ การประสานงานมีสาระสำคัญจำนวน 32 ข้อ และการควบคุมมีสาระสำคัญจำนวน 11 ข้อ

จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล โดยกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบย่อย 4 ด้าน ประกอบด้วย 1 การบริหารจัดการบุคลากรกีฬา 2 การบริหารจัดการงบประมาณ 3 การบริหารจัดการเวลา 4 การบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา ซึ่งเป็นรูปแบบการบริหารจัดการที่ครอบคลุมการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชน ที่นักกีฬาในระดับเยาวชนต้องการ เวลา งบประมาณ ผู้ฝึกสอน วัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา ในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา และผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีวงจร PDSA (Plan-Do-Study-Act) ของดร.เดมมิ่ง มาเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานเสริมกระบวนการของตัวรูปแบบย่อย เนื่องจากขั้นตอนของวงจร PDSA นี้ มีรูปแบบที่ทำให้เกิดคุณค่าของการเรียนรู้ และความเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับจากการปรับปรุงพัฒนาองค์ความรู้ โดยเริ่มจากขั้นตอนการวางแผน (Plan) ในขั้นการวางแผนนั้นต้องกำหนดเป้าหมาย หรือเป้าประสงค์สู่ความสำเร็จ และมีการวางแผนสู่การปฏิบัติ ซึ่งขั้นตอนต่อจากนี้เป็น การนำแนวคิดที่ได้มีการวางแผนไว้แล้วมาปฏิบัติจริง (Do) และตามด้วยขั้นตอนการศึกษา ตรวจสอบผลการปฏิบัติ (Study) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการดำเนินงานตามแผนในการที่จะได้ทราบความคืบหน้า และความสำเร็จ หรือปัญหาสำหรับการปรับปรุง จากนั้นนำผลของการศึกษาตรวจสอบที่ได้มาแก้ไขปัญหา และปรับปรุง (Act) ให้การดำเนินการนั้นสำเร็จบรรลุตามเป้าประสงค์ (W Edwards Deming, 2008, Online)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mix Method Approach) แบบตัวหลักและตัวรองตามลำดับ (Sequential Dominant and Less Dominant Design) ซึ่งมีวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เป็นตัวหลัก (Dominant Status) และวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เป็นตัวรอง (Less Dominant Status) แบ่งระยะของการวิจัยออกเป็น 3 ระยะตามความมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัย ดังนี้

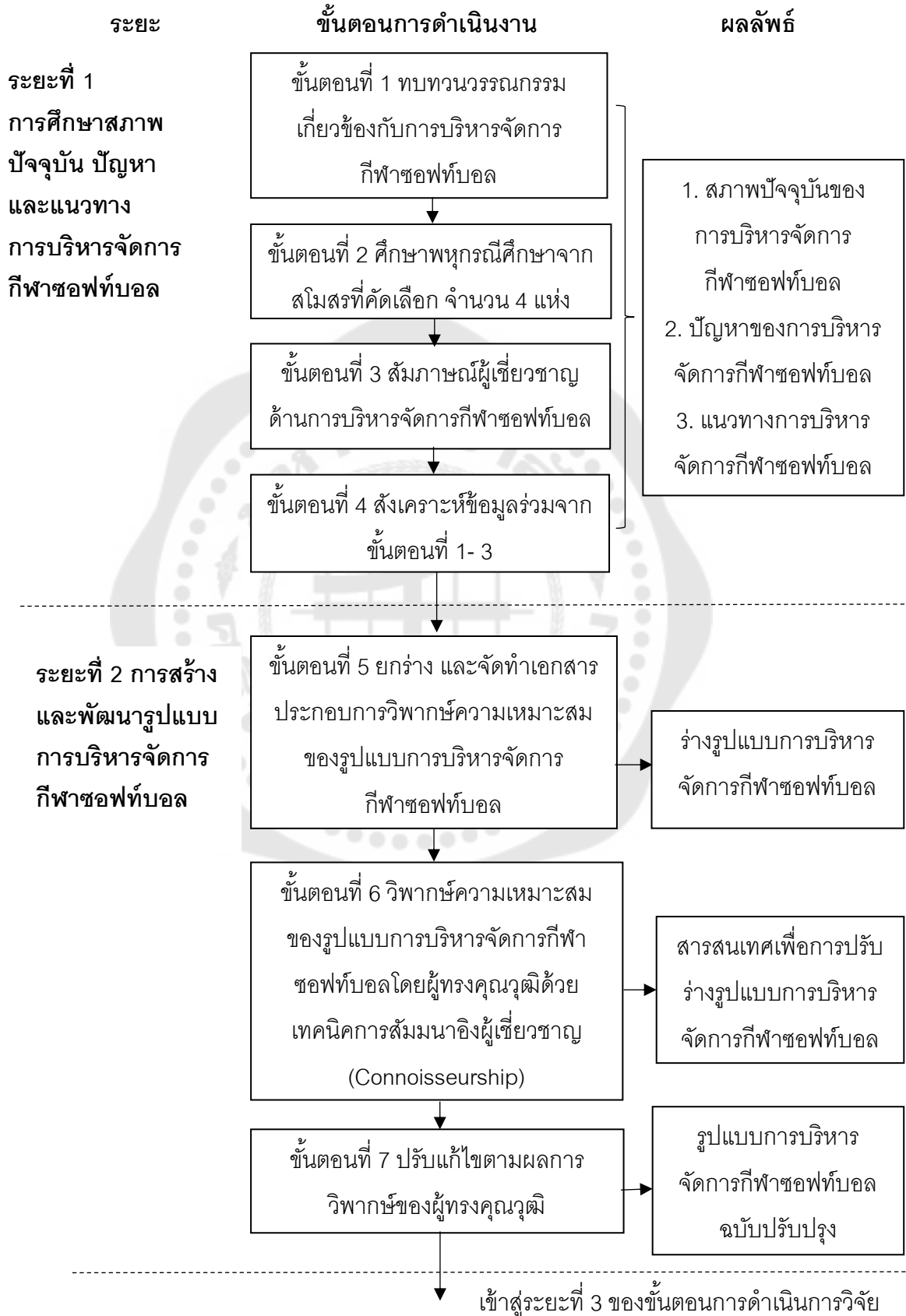
ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ในระยะนี้ มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research approach) จากการศึกษาสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Data synthesis) การศึกษาพหุกรณีศึกษา (Multi case study) และการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi structured interview) จากผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาซอฟท์บอล

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ในระยะนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research approach) ร่วมกับวิธีการวิจัยเชิงประเมินเชิงธรรมชาติ (Naturalistic evaluation research) โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อปรับร่างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลให้เป็นรูปแบบที่สมบูรณ์และมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ระยะที่ 3 การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ในระยะนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลที่พัฒนาขึ้น เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research approach) ร่วมกับวิธีการวิจัยเชิงประเมินเชิงระบบ (Systematic evaluation research) โดยใช้เทคนิคการประเมินจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders based evaluation) ด้วยการสำรวจความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

ซึ่งในการศึกษาแต่ละระยะมีการแบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัย (Research Flowchart) ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย (Research Flowchart)

ภาพประกอบ 2 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

โดยกระบวนการวิจัยทั้งหมดนี้ ก่อนดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอใบรับรองจริยธรรมการวิจัย โดยได้ใบรับรองจริยธรรมการวิจัย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง SWUEC-034/2561 วันที่ให้การรับรอง 5 เมษายน 2561 วันหมดอายุใบรับรอง 5 เมษายน 2562

และจากภาพประกอบ 2 ข้างต้น สามารถแจกแจงรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการวิจัยได้ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล

ในระยะนี้มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research approach) จากการศึกษาสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Data synthesis) การศึกษา

พหุกรณีศึกษา (Multi case study) และการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi structured interview) จากผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาซอฟท์บอล โดยแบ่งขั้นตอนการวิจัย เป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ และรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการศึกษามาดำเนินการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จากนั้นสังเคราะห์ และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานของการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาพหุกรณีศึกษาจากสโมสรที่คัดเลือก จำนวน 4 แห่ง

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยศึกษาสภาพปัญหาปัจจุบัน และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล จากพหุกรณีศึกษาที่กำหนด ด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและการสังเกตการฝึกซ้อมของนักกีฬา โดยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยกำหนดกรณีศึกษา ในลักษณะของพหุกรณีศึกษา (Multi case study) โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) ตามเกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion criteria) ดังนี้

- เป็นสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่มีการส่งนักกีฬาซอฟท์บอลระดับเยาวชนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลอย่างต่อเนื่อง

- มีผลงานการแข่งขันที่ได้รับรางวัลชนะเลิศในรอบปีที่ผ่านมา หรือย้อนหลังไม่เกิน 3 ปี

- ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสโมสรดังกล่าวยินดีและเต็มใจในการเปิดเผยข้อมูล และเข้าร่วมการวิจัยตลอดระยะเวลาของการวิจัย

จากเกณฑ์คัดเลือกดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดเลือกได้ 4 กรณีศึกษาดังนี้

1.1 กรณีศึกษาสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติประเภททีมชาย จำนวน 1 แห่ง ซึ่งได้สโมสร TYMS (นามสมมติ) โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ผู้บริหารกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาจำนวน 1 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 2 คน และนักกีฬาจำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) และการสังเกตจากการฝึกซ้อมในสถานที่จริงของกรณีศึกษาที่ได้รับการคัดเลือก

1.2 กรณีศึกษาสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติประเภททีมหญิง จำนวน 1 แห่ง ซึ่งได้สโมสร TYWS (นามสมมติ) โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ผู้บริหารกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาจำนวน 1 คน

ผู้ฝึกสอนจำนวน 2 คน และนักกีฬาจำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) และการสังเกตจากการฝึกซ้อมในสถานที่จริงของกรณีศึกษาที่ได้รับการคัดเลือก

1.3 กรณีศึกษาสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีประเภททีมชาย จำนวน 1 แห่ง ซึ่งได้สโมสร SSMS (นามสมมติ) โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ผู้บริหารกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาจำนวน 1 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 2 คน และนักกีฬาจำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) และการสังเกตจากการฝึกซ้อมในสถานที่จริงของกรณีศึกษาที่ได้รับการคัดเลือก

1.4 กรณีศึกษาสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีประเภททีมหญิง จำนวน 1 แห่ง ซึ่งได้สโมสร SSWS (นามสมมติ) โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ผู้บริหารกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาจำนวน 1 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 2 คน และนักกีฬาจำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) และการสังเกตจากการฝึกซ้อมในสถานที่จริงของกรณีศึกษาที่ได้รับการคัดเลือก

2. จากพหุกรณีศึกษาที่เลือกได้ และกรอบจำนวนของกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในแต่ละกรณีศึกษา ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ที่เกี่ยวข้องของสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขันในรายการที่จัดภายในประเทศที่มีการรับรองการแข่งขันโดยสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย โดยผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 2 รายการ ดังนี้

2.1 คัดเลือกผู้ที่เกี่ยวข้องของสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ประเภททีมชาย และทีมหญิงจำนวน 12 คน โดยกำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

2.1.1 ผู้บริหารของสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ประเภททีมชาย และทีมหญิง ทีมละ 2 คน รวมจำนวนทั้งหมด 4 คน

2.1.2 ผู้ฝึกสอนของสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ประเภททีมชาย และทีมหญิง ทีมละ 2 คน รวมจำนวนทั้งหมด 4 คน

2.1.3 นักกีฬาของสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ประเภททีมชาย และทีมหญิง ทีมละ 2 คน รวมจำนวนทั้งหมด 4 คน

2.2 คัดเลือกผู้ที่เกี่ยวข้องของสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ประเภททีมชาย และทีมหญิงจำนวน 12 คน โดยกำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

2.2.1 ผู้บริหารของสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ประเภททีมชาย และทีมหญิง ทีมละ 2 คน รวมจำนวนทั้งหมด 4 คน

2.2.2 ผู้ฝึกสอนของสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ประเภททีมชาย และทีมหญิง ทีมละ 2 คน รวมจำนวนทั้งหมด 4 คน

2.2.3 นักกีฬาของสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ประเภททีมชาย และทีมหญิง ทีมละ 2 คน รวมจำนวนทั้งหมด 4 คน

2.3 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขันในรายการที่จัดภายในประเทศให้ข้อมูลด้านการบริหารจัดการสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน ตามผลการคัดเลือกจากข้อ 2.2

2.4 สร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

2.4.1 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interviews) ตามกรอบทฤษฎีหลักการบริหารจัดการที่เป็นระบบ (Deming Cycle : PDSA) คือ แนวทางการวางแผนที่สนับสนุนให้ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน (Plan) กระบวนการดำเนินงานที่สนับสนุนให้ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน (Do) กระบวนการศึกษาตรวจสอบแผน และการดำเนินงาน (Study) กระบวนการปรับปรุงแก้ไขการวางแผน และการดำเนินงาน (Act) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อให้ข้อเสนอแนะ และปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากนั้น ดำเนินการทดสอบความเป็นปรนัย (objectivity) ของแบบสัมภาษณ์ ด้วยการทดลองสัมภาษณ์ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถให้ข้อมูลที่สอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา และมีความเข้าใจในการประเด็นการสัมภาษณ์เป็นอย่างดีว่า ผู้วิจัยต้องการสื่อความหมายหรือข้อมูลในประเด็นใด แสดงว่าแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเป็นปรนัย สามารถนำไปใช้ได้

2.4.2 แบบสังเกตการฝึกซ้อมของนักกีฬา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อให้ข้อเสนอแนะ และปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากนั้นดำเนินการทดสอบความเป็นปรนัย (objectivity) ของแบบสังเกตด้วยการทดลองสังเกตการฝึกซ้อมในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาจำนวน 3 คน พบว่าผลการสังเกตสามารถให้ข้อมูลที่สอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา และมีความตรงตามประเด็นการสังเกต แสดงว่าแบบสังเกตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเป็นปรนัย สามารถนำไปใช้ได้

2.5. ดำเนินการนัดหมายผู้ที่เกี่ยวข้องของสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interviews) ขอเข้าสังเกตการฝึกซ้อมของนักกีฬา และขออนุญาตผู้ให้สัมภาษณ์บันทึกเทปเสียง พร้อมกับการจดบันทึก รายละเอียดการดำเนินการศึกษาดังตาราง 2

ตาราง 2 วันและเวลาในการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน และการสังเกตการฝึกซ้อมของนักกีฬา

สโมสรกีฬาซอฟท์บอล	ผู้ให้ข้อมูล	วันที่สัมภาษณ์
TYMS	1. ผู้ช่วยผู้อำนวยการ 2. หัวหน้ากลุ่มสาระฯ 3. ผู้ฝึกสอน 4. นักกีฬา	1 พฤษภาคม 2561
TYWS	1. ผู้ช่วยผู้อำนวยการ 2. หัวหน้ากลุ่มสาระฯ 3. ผู้ฝึกสอน 4. นักกีฬา	7 พฤษภาคม 2561

ตาราง 2 ต่อ

สโมสรกีฬาซอฟท์บอล	ผู้ที่ให้ข้อมูล	วันที่สัมภาษณ์
SSMS	1. รองผู้อำนวยการ 2. หัวหน้ากลุ่มสาระฯ 3. ผู้ฝึกสอน 4. นักกีฬา	2 พฤษภาคม 2561
SSWS	1. ผู้อำนวยการ 2. หัวหน้ากลุ่มสาระฯ 3. ผู้ฝึกสอน 4. นักกีฬา	9 พฤษภาคม 2561

2.6 วิเคราะห์และสรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยนำเทปเสียงมาถอดความด้วยตนเอง ร่วมกับการขอมูลผลการสังเกตการฝึกซ้อมของนักกีฬา แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สร้างข้อสรุปอุปนัย (Analytic induction) และเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล (Constant comparative) จากนั้นเรียบเรียงข้อมูลแล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของความเรียง

ขั้นตอนที่ 3 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาสภาพปัญหาปัจจุบัน และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลจากผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยดำเนินการดังนี้

1. คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลจำนวน 7 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทยจำนวน 2 คน ผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอลจำนวน 3 คน และครูผู้สอนรายวิชากีฬาซอฟท์บอลจำนวน 2 คน ด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interviews) ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) ตามเกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion criteria) ดังนี้

1.1 เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านกีฬาซอฟท์บอล และมีบทบาทในการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลไม่น้อยกว่า 10 ปีต่อเนื่อง

1.2 มีบทบาทตรงตามกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดทั้ง 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหารสมาคมกีฬาซอฟต์บอลแห่งประเทศไทย ผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟต์บอล และครูผู้สอนรายวิชากีฬาซอฟต์บอล

1.3 สม่ครใจในการให้ข้อมูล และสามารถเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดระยะเวลาของการวิจัย

2. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลตามผลการคัดเลือกจากข้อ 1.

3. สร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interviews) ตามกรอบทฤษฎีหลักการบริหารจัดการที่เป็นระบบ (Deming Cycle : PDSA) คือ แนวทางการวางแผนที่สนับสนุนให้ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน (Plan) กระบวนการดำเนินงานที่สนับสนุนให้ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน (Do) กระบวนการศึกษาตรวจสอบแผน และการดำเนินงาน (Study) กระบวนการปรับปรุงแก้ไขการวางแผน และการดำเนินงาน (Act) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อให้ข้อเสนอแนะ และปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากนั้นดำเนินการทดสอบความเป็นปรนัย (objectivity) ของแบบสัมภาษณ์ ด้วยการทดลองสัมภาษณ์ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถให้ข้อมูลที่สอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา และมีความเข้าใจในการประเด็นการสัมภาษณ์เป็นอย่างดี ผู้วิจัยต้องการสื่อความหมายหรือข้อมูลในประเด็นใด แสดงว่าแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นปรนัย สามารถนำไปใช้ได้

4. ดำเนินการนัดหมายผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลให้ข้อมูลด้านการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interviews) และขออนุญาตผู้ให้สัมภาษณ์บันทึกเทปเสียงพร้อมกับการจดบันทึก รายละเอียดการดำเนินการศึกษาดังตาราง 3

ตาราง 3 วันและเวลาในการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการ กีฬาซอฟท์บอล

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	วันที่สัมภาษณ์
1	นายโกศล ยิมไพบูลย์	นายกสมาคมกีฬาซอฟท์บอล แห่งประเทศไทย	28 พฤษภาคม 2561
2	นายธเนตร กุลเทศ	อุปนายกสมาคมกีฬาซอฟท์บอล แห่งประเทศไทย/สถาบันการ พลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี	2 มิถุนายน 2561
3	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อดุลย์ จันละคร	ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอน กีฬาซอฟท์บอล/โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น	9 มิถุนายน 2561
4	นางกรองจิตต์ ยิมไพบูลย์	ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอน กีฬาซอฟท์บอล/สมาคมกีฬา ซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย	26 พฤษภาคม 2561
5	นายนราวุธ หะยิดอเลาะเงาะ	ผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอล/ สมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่ง ประเทศไทย	26 พฤษภาคม 2561
6	นางสาวแสงเดือน โอทาน	ครูผู้สอนรายวิชา กีฬาซอฟท์บอล/ โรงเรียนระยองวิทยาคม	25 พฤษภาคม 2561
7	นายชัยยศ สิริรัตนานนท์	ครูผู้สอนรายวิชา กีฬาซอฟท์บอล/ โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี	2 มิถุนายน 2561

5. วิเคราะห์และสรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยนำเทปเสียงมาถอดความ
ด้วยตนเอง วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ร่วมกับการสรุปอุปนัย (Analytic induction)

ขั้นตอนที่ 4 สังเคราะห์ข้อมูลร่วมจากขั้นตอนที่ 1-3

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 มาสังเคราะห์ (Synthesis) ข้อมูลร่วม เพื่อสรุปสภาพปัจจุบัน ปัญหาในการบริหารจัดการ กีฬาซอฟท์บอล และแนวทางในการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล โดยพิจารณาในรูปแบบร่วม และรูปแบบย่อยทั้ง 4 รูปแบบ คือ รูปแบบย่อยการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา รูปแบบย่อย การบริหารจัดการงบประมาณ รูปแบบย่อยการบริหารจัดการเวลา และรูปแบบย่อยการบริหาร จัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

ในระยะนี้ เป็นการนำผลศึกษาวิจัยจากระยะที่ 1 มาร่างรูปแบบการบริหารจัดการ กีฬาซอฟท์บอล พร้อมทั้งจัดทำเอกสารประกอบการวิพากษ์ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหาร จัดการกีฬาซอฟท์บอล โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญได้วิพากษ์เนื้อหา และปรับปรุงให้ สมบูรณ์ ด้วยเทคนิคการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อให้ได้รูปแบบการบริหาร จัดการกีฬาซอฟท์บอลภายใต้แนวทางศึกษาในด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา การบริหาร จัดการงบประมาณ การบริหารจัดการเวลา และการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และ สนามกีฬา โดยผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 5 ยกร่าง และจัดทำเอกสารประกอบการวิพากษ์ความเหมาะสมของ รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล จากข้อมูล ที่รวบรวมมาทั้งหมด ตามกรอบทฤษฎีหลักการบริหารจัดการที่เป็นระบบ (Deming Cycle : PDSA) คือ แนวทางการวางแผน การบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล (Plan) กระบวนการดำเนินงาน ตามแผนการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล (Do) กระบวนการศึกษาตรวจสอบแผน และ การดำเนินงานในการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล (Study) กระบวนการปรับปรุงแก้ไข การวางแผน และการดำเนินงาน (Act) โดยจำแนกตามรูปแบบย่อยทั้ง 4 รูปแบบ คือ

1. รูปแบบย่อยการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา
2. รูปแบบย่อยการบริหารจัดการงบประมาณ
3. รูปแบบย่อยการบริหารจัดการเวลา
4. รูปแบบย่อยการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

จากนั้น จัดทำเอกสารประกอบการวิพากษ์ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการ กีฬาซอฟท์บอลโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมทั้งนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้อง และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

**ขั้นตอนที่ 6 วิพากษ์ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬา
ซอฟท์บอลโดยผู้ทรงคุณวุฒิด้วยเทคนิคการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ**
ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล จำนวน 8 คน โดยจัดการประชุมกลุ่มวิพากษ์ถึงความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ด้วยเทคนิคการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion criteria) ดังนี้

1.1 เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถด้านการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล และมีบทบาทในการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลมาไม่น้อยกว่า 15 ปี

1.2 มีผลงานด้านการบริหารองค์กรกีฬา และ/หรือ การบริหารหลักสูตร ที่เกี่ยวเนื่องกับกีฬาซอฟท์บอล

1.3 สนใจและยินดีเข้าร่วมในการวิพากษ์รูปแบบ ตลอดจนให้ข้อมูล เพื่อปรับปรุงรูปแบบ และสามารถเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดระยะเวลาของการวิจัย

2. ดำเนินการวิพากษ์ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล โดยมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ออกหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารองค์กรด้านกีฬาจำนวน 8 คน ตามข้อ 1

2.2 ดำเนินการนัดหมายผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารองค์กรด้านกีฬา เพื่อประชุมสัมมนาทำการวิพากษ์ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น ด้วยเทคนิคการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) มีการเก็บรวบรวม ข้อมูล โดยผู้วิจัยขออนุญาตผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารองค์กรด้านกีฬา บันทึกเทป เสียงพร้อมกับการจดบันทึก รายละเอียดการดำเนินการดังตาราง 4

ตาราง 4 รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการองค์กรกีฬาและวันที่ดำเนินการจัดสัมมนา
อิงผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	วันที่สัมมนา
1	ดร.มนตรี ไชยพันธุ์	อดีตรักษาการผู้ว่าราชการกีฬาแห่งประเทศไทย และอาจารย์พิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	4 สิงหาคม 2561
2	ดร.กาหลง เย็นจิตต์	ผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย ภาค 1	4 สิงหาคม 2561
3	นายสัมฤทธิ์ พงษ์วิรัตน์	อดีตนายกการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และเลขาธิการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ชลบุรี	4 สิงหาคม 2561
4	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เอนก สุตรมงคล	รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยบูรพา และอาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์ การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา	4 สิงหาคม 2561
5	อาจารย์ ดร.บุปผา ปลื้มสำราญ	อดีตหัวหน้าภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และอาจารย์ประจำคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	4 สิงหาคม 2561
6	อาจารย์ ดร.ภราดร มีรักษ	อาจารย์พิเศษคณะวิทยาศาสตร์ การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา	4 สิงหาคม 2561
7	นายวิชา วัชรวารภรณ์	อดีตผู้บริหาร ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอล สมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย และผู้บริหารสมาคมกีฬาเบสบอลแห่งประเทศไทย	4 สิงหาคม 2561

ตาราง 4 ต่อ

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	วันที่สัมภาษณ์
8	นายปานศิริ ใจดี	อดีตผู้บริหาร สมาคมกีฬาซอฟท์บอล แห่งประเทศไทย และหัวหน้างาน ศูนย์ กีฬาเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพมหานคร	4 สิงหาคม 2561

ขั้นตอนที่ 7 ปรับแก้ไขตามผลการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการประชุมสัมมนาวิพากษ์ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล โดยนำเทปเสียงมาถอดความด้วยตนเอง และพิมพ์วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และเรียบเรียงข้อมูล และปรับแก้ไขตามผลการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 8 คนพิจารณายืนยันความถูกต้องของผลการปรับแก้

ระยะที่ 3 การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

ในระยะนี้ ผู้วิจัยนำรูปแบบการบริหารกีฬาซอฟท์บอลที่ปรับแก้ไขแล้ว ใน 4 รูปแบบย่อย คือ การบริหารจัดการบุคลากรกีฬา การบริหารจัดการงบประมาณ การบริหารจัดการเวลา และการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา มาประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ในการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 8 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (พงศ์เทพ จิระโร, 2554, น. 13)

โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1 หมายถึงมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

คะแนน 2 หมายถึงมีความเหมาะสมน้อย

คะแนน 3 หมายถึงมีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนน 4 หมายถึงมีความเหมาะสมมาก

คะแนน 5 หมายถึงมีความเหมาะสมมากที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมาย

1.00-1.79 หมายถึง องค์ประกอบ และตัวชี้วัดมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.80-2.59 หมายถึง องค์ประกอบ และตัวชี้วัดมีความเหมาะสมน้อย

2.60-3.39 หมายถึง องค์ประกอบ และตัวชี้วัดมีความเหมาะสมปานกลาง

3.40-4.19 หมายถึง องค์ประกอบ และตัวชี้วัดมีความเหมาะสมมาก

4.20-5.00 หมายถึง องค์ประกอบ และตัวชี้วัดมีความเหมาะสมมากที่สุด

2. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

2.1 ให้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยมุ่งพิจารณาในด้านความเป็นปรนัยของแบบประเมินเป็นหลัก จำนวน 5 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก (Inclusion criteria) คือ

2.1.1 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ในสาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาพลศึกษา หรือสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 ยินดีและมีเวลาเพียงพอในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เพื่อดำเนินการตรวจสอบความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล โดยพิจารณาเทียบเคียงจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence :IOC) ต้องมีค่าไม่น้อยกว่า .50 ผลการประเมินพบว่าค่า IOC มีค่าตั้งแต่ 0.80 – 1.00 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเป็นปรนัย สามารถนำไปใช้ได้

2.2 ผู้วิจัยนำแบบประเมินฉบับที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ไปทดลองเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอลกับผู้บริหารสมาคมกีฬาสอฟท์บอลแห่งประเทศไทย ผู้บริหารสโมสรกีฬาสอฟท์บอลในสังกัดสมาคมกีฬาสอฟท์บอลแห่งประเทศไทย ผู้ฝึกสอนกีฬาสอฟท์บอลและนักกีฬาสอฟท์บอลจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน แล้วนำผลการทดลองใช้เครื่องมือ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของประเมิน

ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลมีค่าเท่ากับ .998 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่น สามารถนำไปใช้ได้

ขั้นตอนที่ 9 เก็บข้อมูลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ

1. กำหนดผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล จำนวน 201 คน เพื่อเป็นผู้ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล ในการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยจำแนกเป็นผู้บริหารสมาคมกีฬาซอฟต์บอลแห่งประเทศไทยจำนวน 9 คน ผู้บริหารสโมสรกีฬาซอฟต์บอลในสังกัดสมาคมกีฬาซอฟต์บอลแห่งประเทศไทยจำนวน 29 คน ผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟต์บอลจำนวน 18 คน และนักกีฬาซอฟต์บอลจำนวน 145 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างเทียบจากตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan, 1970, pp. 607-610)

2. ขอความอนุเคราะห์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒออกหนังสือขอความอนุเคราะห์สมาคมกีฬาซอฟต์บอลแห่งประเทศไทยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดตามข้อ 1

ขั้นตอนที่ 10 วิเคราะห์ สรุปผลการประเมิน และปรับปรุงรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน คือค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากนั้นแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนดในขั้นตอนที่ 8 ข้อ 1 แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง เพื่อเป็นรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล ฉบับสมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ซึ่งผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ตามระยะของการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับความมุ่งหมายเฉพาะของการศึกษาวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

โดยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล

DCST หมายถึง ผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นต้นสังกัดของทีมนักเลศกีฬาซอฟท์บอล (Director, Champion of Softball Team)

HCST หมายถึง หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่เป็นต้นสังกัดของทีมนักเลศกีฬาซอฟท์บอล (Head of Learning Strand, Health Education and Physical Education, Champion of Softball Team)

CCST หมายถึง ผู้ฝึกสอนของทีมนักเลศกีฬาซอฟท์บอล (Softball Coach, Champion of Softball Team)

PCST หมายถึง นักกีฬาของทีมนักเลศกีฬาซอฟท์บอล (Softball Player, Champion of Softball Team)

PP1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการวางแผนข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา

PD1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการดำเนินการข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา

PS1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา

PA1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา

BP1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการวางแผนข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการงบประมาณ

BD1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการดำเนินการข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการงบประมาณ

BS1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการงบประมาณ

BA1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการงบประมาณ

TP1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการวางแผนข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการเวลา

TD1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการดำเนินการข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการเวลา

TS1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการเวลา

TA1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการเวลา

MP1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการวางแผนข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

MD1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการดำเนินการข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

MS1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

MA1...6 หมายถึง ตัวชี้วัดด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนข้อ 1-6 ของรูปแบบการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

\bar{x} หมายถึง ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

SD. หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาวิเคราะห์

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการ กีฬาซอฟท์บอล

ในการศึกษาวิเคราะห์ตอนที่ 1 นี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล โดยแบ่งกลุ่มตามองค์ประกอบของการบริหารจัดการ คือ ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา ดังรายละเอียดในตาราง 5 ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ ดังรายละเอียดในตาราง 6 ด้านการบริหารจัดการเวลา ดังรายละเอียดในตาราง 7 ด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา ดังรายละเอียดในตาราง 8 และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังรายละเอียดในตาราง 9

ตาราง 5 สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาของทีมกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน

ผู้ให้ข้อมูล	สภาพปัจจุบัน	ปัญหา	การแก้ไข
DCST	นักเรียน และผู้ปกครองหลายคนให้ความสนใจในกีฬาซอฟท์บอล เนื่องจากเป็นกีฬาที่สามารถพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย และได้รับโอกาสในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในสถาบันต่าง ๆ เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น ผู้ฝึกสอนประจำโรงเรียนมีจำนวน 1-2 คน และมีการเรียนการสอนวิชาซอฟท์บอล หรือมีชุมนุมกีฬาซอฟท์บอล กรณีไม่มีผู้ฝึกสอนประจำโรงเรียน แต่มีศิษย์เก่าเข้ามาช่วยสอนแนะนำการเล่น	ไม่มีผู้ฝึกสอนประจำโรงเรียน อีกทั้งกีฬาซอฟท์บอลเป็นกีฬาที่ค่อนข้างอันตราย มีนักเรียนได้รับบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	วางแผนพัฒนาครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เข้ารับการฝึกอบรมกระบวนการวิธีสอนกีฬาซอฟท์บอล และวางแผนงบประมาณในการรักษาพยาบาลจากทางโรงเรียน และสมาคมผู้ปกครอง

ตาราง 5 ต่อ

ผู้ให้ข้อมูล	สภาพปัจจุบัน	ปัญหา	การแก้ไข
HCST	<p>กลุ่มสาระมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านกีฬาซอฟท์บอล จำนวน 1-2 คน มีการเปิดรายวิชาซอฟท์บอลในหลักสูตรของโรงเรียน และมีการประสานงานขอการสนับสนุนจากต่างประเทศในด้านบุคลากร เพื่อฝึกซ้อมให้กับนักกีฬานักกีฬาที่เล่นส่วนมากเริ่มจากการเรียนรายวิชาซอฟท์บอล และมีความสนใจอยากเป็นนักกีฬา หรือครูผู้สอนชักชวนเป็นนักกีฬาตัวแทนโรงเรียนสำหรับโรงเรียนที่ไม่มีบุคลากรด้านกีฬาซอฟท์บอลจะได้รับความอนุเคราะห์จากศิษย์เก่าเข้ามาเป็นครูที่ปรึกษาชุมนุมกีฬาซอฟท์บอล แต่ไม่มีการเรียนรายวิชาซอฟท์บอล</p>	<p>โรงเรียนไม่มีครูสอนกีฬาซอฟท์บอล หาผู้สอนยาก เป็นกีฬาที่มีความเฉพาะตัว ดังนั้นจึงไม่มีการเรียนการสอนรายวิชาซอฟท์บอล</p>	<p>วางแผนส่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีความสนใจในกีฬาซอฟท์บอลเข้ารับการอบรมการสอนกีฬาซอฟท์บอล และเชิญศิษย์เก่า และอาจารย์ที่เกษียณไปแล้วมาช่วยเป็นครูที่ปรึกษาชุมนุมและผู้ฝึกสอน</p>

ตาราง 5 ต่อ

ผู้ให้ข้อมูล	สภาพปัจจุบัน	ปัญหา	การแก้ไข
CCST	นักกีฬามีจำนวนประมาณ 12-20 คน ขึ้นอยู่กับความสนใจของนักเรียนในแต่ละปี เนื่องจากผู้ปกครองและนักเรียนให้ความสนใจด้านการเรียนมากกว่าการเล่นกีฬา แต่จะมีนักเรียนที่สนใจเข้ามาลองฝึกซ้อม ถ้าชอบก็จะสมัครเป็นนักกีฬา อีกทั้งมีการเชิญชวนจากครูผู้สอนรายวิชาซอฟท์บอลและรุ่นพี่สำหรับผู้ฝึกสอนมีจำนวน 1-2 คน และมีศิษย์เก่าที่เป็นนักกีฬาซอฟท์บอลให้ความอนุเคราะห์เข้ามาช่วยสอน	จำนวนนักกีฬามีจำกัดในแต่ละปีมีนักกีฬาที่สำเร็จการศึกษา ส่งผลให้การทำให้ทีมไม่มีความต่อเนื่อง ทีมมีความต้องการรับนักกีฬาเพิ่มจำนวนมากๆ เพื่อทดแทนนักกีฬาที่สำเร็จการศึกษา แต่นักกีฬาใหม่ส่วนมากทนการฝึกซ้อมที่เข้มข้นไม่ได้จึงเลิกเล่น ในส่วนของผู้ฝึกสอนมีจำนวนน้อยและมีเวลาที่จำกัด ด้วยภาระหน้าที่หลักมีมาก	อาจารย์ผู้สอนกีฬา ซอฟท์บอล และนักกีฬา ชักชวนผู้เรียนเข้ามาเล่นกีฬา ซอ ฟ ท์ บ อ ล ตลอดเวลา โดยสร้างแรงจูงใจด้านการศึกษา ต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง สร้างความรับผิดชอบ สร้างกฎระเบียบภายในทีม และกำหนดเป้าหมายในการเล่นให้นักกีฬา อีกทั้งลดความเข้มข้นของการฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาใหม่ ในส่วนของผู้ฝึกสอนที่มีจำนวนน้อยและภาระหน้าที่มาก ใช้การมอบหมายรุ่นพี่ที่ไว้ใจได้ นำกิจกรรมไปสอนน้องปฏิบัติ และติดตามตรวจสอบ

ตาราง 5 ต่อ

ผู้ให้ข้อมูล	สภาพปัจจุบัน	ปัญหา	การแก้ไข
PCST	นักกีฬามีจำนวนเพียงพอต่อการแข่งขันประมาณ 12-20 คน มีระบบการอยู่ร่วมกับแบบพี่น้อง ช่วยเหลือแบ่งปันดูแลกัน และมีผู้ฝึกสอนมีจำนวน 1-4 คน	จำนวนนักกีฬามีจำกัด นักกีฬารุ่นน้องไม่สามารถเป็นตัวสำรองให้รุ่นพี่ได้ และผู้ฝึกสอนมีจำนวนน้อย	ชักชวนน้องๆ เพื่อนๆ มาร่วมทีม นักกีฬาที่จะสำเร็จการศึกษาต้องหาสมาชิกใหม่เข้าทีมแทนตนเอง สร้างแรงจูงใจด้านการศึกษาต่อ โดยใช้ผลงานการแข่งขันสมัครเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยต่างๆ ในส่วนของผู้ฝึกสอนให้รุ่นพี่มาช่วยควบคุมกำกับดูแลฝึกสอนน้องใหม่

จากตาราง 5 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาของทีมกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน พบว่า นักกีฬามีจำนวนเพียงพอต่อการจัดการทีมประมาณ 12-20 คน ขึ้นอยู่กับความสนใจของนักเรียนในแต่ละปี เนื่องจากผู้ปกครองและนักเรียนให้ความสนใจด้านการเรียนมากกว่าการเล่นกีฬา แต่จะมีนักเรียนที่สนใจเข้ามาลองฝึกซ้อม ถ้าชอบก็จะสมัครเป็นนักกีฬา อีกทั้งมีการเชิญชวนจากครูผู้สอนรายวิชาซอฟท์บอลและรุ่นพี่ โดยทีมมีการวางแผนรับนักกีฬาเพิ่มอย่างต่อเนื่อง สำหรับผู้ฝึกสอนมีประมาณ 1-4 คน ประกอบด้วยอาจารย์ ศิษย์เก่า และบุคลากรจากสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทยที่เข้ามาช่วยฝึกซ้อม ในส่วนของปัญหาที่พบ คือ ด้านความสามารถของนักกีฬาใหม่และนักกีฬาเก่ามีความแตกต่างกันมาก ส่งผลให้ประสิทธิภาพของทีมไม่มีความต่อเนื่อง นักกีฬาเลิกเล่น เพราะทนกับสภาพการฝึกซ้อมไม่ได้ และมีความสนใจในกิจกรรมอื่นมากกว่าการเล่นกีฬา และกีฬาซอฟท์บอลเป็นกีฬาที่ค่อนข้างอันตราย มีนักเรียนได้รับบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม สำหรับผู้ฝึกสอนนั้นในโรงเรียนมีความต้องการบุคลากรมาก แต่มีไม่เพียงพอ เพราะกีฬาซอฟท์บอลเป็นกีฬาที่มีความเฉพาะตัว หาผู้สอนยากจึงไม่สามารถเปิดเป็นรายวิชาได้ สำหรับการแก้ไขปัญหาที่

ต้องมีการประชาสัมพันธ์รับนักกีฬาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ลดความเข้มข้นของการฝึกซ้อมลงสำหรับนักกีฬาใหม่ และมีความควบคุมการฝึกซ้อมกีฬาซอฟท์บอลอย่างเข้มงวด โดยคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก ในส่วนของผู้ฝึกสอนนั้น ต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการอบรมบุคลากรที่มีอยู่ของโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาซอฟท์บอล เพื่อพัฒนาบุคลากรเป็นผู้ฝึกสอนที่มีทักษะการสอน และการบริหารจัดการ

ตาราง 6 สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการงบประมาณของทีมกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน

ผู้ให้ข้อมูล	สภาพปัจจุบัน	ปัญหา	การแก้ไข
DCST	โรงเรียนให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ตามนโยบาย เช่น สนับสนุนพาหนะเบียดเบียนนักกีฬา และผู้ฝึกสอน เป็นต้น	โรงเรียนไม่มีงบประมาณสนับสนุน	ขอรับการสนับสนุนจากภาคเอกชน
HCST	โรงเรียนให้การสนับสนุน เช่น วัสดุอุปกรณ์กีฬา พาหนะรับส่ง สนามกีฬา เป็นต้น นอกจากนี้บุคลากรในโรงเรียนให้การสนับสนุนด้วยการรวบรวมเงินมอบให้นักกีฬา เพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้แก่ักกีฬาและผู้ฝึกสอน	งบประมาณไม่เพียงพอ	ขอรับการสนับสนุนจากภาคเอกชน

ตาราง 6 ต่อ

ผู้ให้ข้อมูล	สภาพปัจจุบัน	ปัญหา	การแก้ไข
CCST	การบริหารจัดการทั้งหมดใช้งบประมาณของจังหวัดที่จัดสรรให้ในฐานะนักกีฬาตัวแทนจังหวัด และขอความอนุเคราะห์โรงเรียนบางส่วน เช่น พาหนะรับ-ส่งนักกีฬาไปแข่งขัน แต่ต้องจัดสรรค่าเชื้อเพลิงและเบี้ยเลี้ยงพนักงานขับรถเอง ได้รับเงินสนับสนุนจากบุคลากรในโรงเรียน และการได้รับเงินรางวัลจากการชนะเลิศการแข่งขันในฐานะเป็นตัวแทนจังหวัด	งบประมาณมีจำกัด ไม่เพียงพอต่อการจัดซื้ออุปกรณ์	ทีมต้องดำเนินการวางแผนสำหรับการใช้งบประมาณที่ละเอียดและขอรับการสนับสนุนจากโรงเรียนและเอกชนที่มีสัมพันธภาพกัน
PCST	นักกีฬามีงบประมาณสนับสนุนจากการเป็นตัวแทนจังหวัดอย่างต่อเนื่อง โดยนักกีฬาไม่ต้องชำระเงิน อีกทั้งมีเบี้ยเลี้ยงสนับสนุนในบางรายการ และนักกีฬายังมีการแบ่งเงินรางวัลส่วนหนึ่งจากการชนะเลิศ สำหรับจัดซื้ออุปกรณ์ของทีม	ไม่มี	ไม่มี

จากตาราง 6 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการงบประมาณของทีมกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน โดยภาพรวมของการบริหารจัดการนั้น มีการวางแผนงบประมาณประจำปี และได้การสนับสนุนงบประมาณจากโรงเรียน ซึ่งทางโรงเรียนให้ความอนุเคราะห์รถรับ-ส่งของโรงเรียน เพื่อใช้ในการเดินทางเข้าร่วมการแข่งขัน วัสดุอุปกรณ์กีฬา สนามกีฬา รวมถึงเบี้ยเลี้ยงของนักกีฬาและผู้ฝึกสอน โดยผู้ฝึกสอนต้องเสนอความต้องการวัสดุอุปกรณ์กีฬาประจำปี ส่วนงบประมาณของจังหวัดทีมจะได้รับต่อเมื่อสามารถผ่านเข้าเป็นตัวแทนภาค ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ทีมมีการดำเนินการจัดสรร

งบประมาณส่วนหนึ่งจากเงินรางวัลที่ได้จากการชนะเลิศ เพื่อนำมาจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาที่จำเป็นของทีม ซึ่งนักกีฬาไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพราะมีงบประมาณสนับสนุน แต่อุปกรณ์กีฬาที่เป็นของส่วนตัวนักกีฬาต้องจัดซื้อเอง สำหรับปัญหานั้นก็จะมีในส่วนของงบประมาณที่มีจำกัดไม่เพียงพอ ซึ่งแต่ละทีมมีการบริหารจัดการและการแก้ปัญหา เช่น การหางบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานเอกชน บริหารจัดการงบประมาณที่มีอยู่ให้เหมาะสมเพียงพอ เป็นต้น

ตาราง 7 สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการเวลาของทีมกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน

ผู้ให้ข้อมูล	สภาพปัจจุบัน	ปัญหา	การแก้ไข
DCST	เวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมเป็นช่วงหลังเลิกเรียน และวันหยุดราชการ ในช่วงปิดเทอมมีการฝึกซ้อมเก็บตัว โดยทางโรงเรียนมีการอนุมัติสถานที่ในการเก็บตัวฝึกซ้อมให้แก่ทีม และมีการสอนเสริมให้กับนักกีฬาในช่วงที่มีการขาดเรียน โดยได้รับการสนับสนุนจากสมาคมผู้ปกครองในส่วนของค่าตอบแทนครูสอนเสริมจากภายนอก	ไม่มี	ไม่มี
HSSMS	ทีมโรงเรียนมีการฝึกซ้อมในช่วงหลังเลิกเรียน ในพื้นที่สนามกีฬาซอฟท์บอลของโรงเรียน ช่วงที่มีการแข่งขันทางโรงเรียนอนุญาตให้ลาหยุดเรียนได้ และสนับสนุนให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทั้งในประเทศ และต่างประเทศ แต่นักกีฬาต้องทำงานส่งตามที่ครูมอบหมาย	ไม่มี	ไม่มี

ตาราง 7 ต่อ

ผู้ให้ข้อมูล	สภาพปัจจุบัน	ปัญหา	การแก้ไข
CCST	มีการฝึกซ้อมตลอดทั้งปี เดือนที่มี การซ้อมน้อยที่สุดคือ เมษายน ช่วงเวลาที่มีการแข่งขัน คือ มีนาคม (กีฬาเยาวชนแห่งชาติ) มิถุนายน- สิงหาคม (ไทยแลนด์ลีก) พฤศจิกายน (รอบคัดเลือกกีฬา เยาวชนแห่งชาติ)การฝึกซ้อมใช้ เวลาประมาณ 5-7 วันต่อสัปดาห์ โดยมีการฝึกพื้นฐาน การฝึกเทคนิค การแข่งขัน และฝึกสมรรถภาพ ควบคู่กัน ช่วงเวลาของการฝึกซ้อม ในแต่ละวัน เป็นช่วงหลังเลิกเรียน 16.30-19.30 น. ในวันจันทร์-วัน ศุกร์ และช่วงก่อนการแข่งขันมีการ ฝึกซ้อมในวันหยุด ตั้งแต่ 09.00- 17.00 น.	นักกีฬามีการเรียน พิเศษ (บางวัน) ช่วงเวลาฝึกซ้อมมี ฝนตก	นักกีฬาที่มีการเรียน พิเศษ มีการแก้ปัญหา โดยฝึกซ้อมเพิ่มเติมใน วันเสาร์-อาทิตย์ ถ้า ระหว่างฝึกซ้อมมี ฝนตก แก้ปัญหาโดย เปลี่ยนโปรแกรมฝึกให้ มีการฝึกอยู่ในที่ร่ม แทน เป็นการสร้าง สมรรถภาพ และ เสริมสร้างกล้ามเนื้อ

ตาราง 7 ต่อ

ผู้ให้ข้อมูล	สภาพปัจจุบัน	ปัญหา	การแก้ไข
PCST	ทีมมีการฝึกซ้อมตลอดทั้งปี และฝึกซ้อมวันจันทร์-วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 16.30-19.30 น. และนัดซ้อมวันเสาร์อาทิตย์ตั้งแต่เวลา 09.00-17.00 น. ช่วงปิดเทอมมีการส่งนักกีฬาไปฝึกซ้อมที่ประเทศญี่ปุ่น โดยการประสานงานของทางโรงเรียน	นักกีฬามีการเรียนพิเศษ และบางคนขาดการซ้อมโดยไม่มีเหตุผล และระหว่างฝึกซ้อมมีฝนตก	นักกีฬาที่ขาดซ้อม มีวิธีการแก้ปัญหาด้วยการฝึกซ้อมเพิ่มเติมในวันหยุด ถ้าช่วงเวลาที่ฝึกซ้อมมีฝนตก จะแก้ปัญหาโดยเปลี่ยนโปรแกรมฝึกให้มีการฝึกซ้อมอยู่ในที่ร่ม ด้วยการฝึกซ้อมด้านสมรรถภาพ ความคล่องตัว เทคนิคการตีสำหรับนักกีฬาที่ขาดการฝึกซ้อมบ่อย ๆ นักกีฬาจะช่วยกันตามสมาชิกในทีมให้กลับมาซ้อม และขอร้องให้มาซ้อมด้วยกัน เพื่อเป้าหมายในอนาคตด้านการศึกษาต่อ ถ้าไม่สำเร็จก็แล้วแต่การตัดสินใจของคนนั้น

จากตาราง 7 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการเวลาของทีมกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน โดยภาพรวมของการบริหารจัดการเวลานั้น ทีมมีการฝึกซ้อมตลอดทั้งปี แต่เดือนที่มีการซ้อมน้อยที่สุดคือ เดือนเมษายน และช่วงเวลาที่มีการแข่งขัน คือ เดือนมีนาคม (กีฬาเยาวชนแห่งชาติ) เดือนมิถุนายน-สิงหาคม (ไทยแลนด์ลีก) เดือนพฤศจิกายน (รอบคัดเลือกกีฬาเยาวชนแห่งชาติ) การฝึกซ้อมใช้เวลาประมาณ 5-7 วันต่อสัปดาห์ โดยมีการฝึกพื้นฐาน การฝึกเทคนิคการแข่งขัน และฝึกสมรรถภาพควบคู่กัน ช่วงเวลาของการฝึกซ้อมในแต่ละวัน เป็นช่วงหลังเลิกเรียน 16.30-19.30 น. ในวันจันทร์-วันศุกร์ และช่วงก่อนการแข่งขันมีการฝึกซ้อมในวันหยุด ตั้งแต่ 09.00-17.00 น. ในส่วนของปัญหาที่พบ คือ นักกีฬาไม่มาฝึกซ้อม นักกีฬามีการเรียนพิเศษ(บางวัน) ช่วงเวลาฝึกซ้อมมีฝนตก

ซึ่งมีการแก้ปัญหาโดยหัวหน้าทีม และรุ่นพี่จะคุยกับเพื่อน หรือน้องที่ขาดซ้อม ขอร้องให้มาฝึกซ้อม เพื่อเป้าหมายของทีม สำหรับนักกีฬาที่มีการเรียนพิเศษ(บางวัน)มีการแก้ปัญหาโดยฝึกซ้อมเพิ่มเติม ซดเซยเวลาในวันเสาร์-อาทิตย์ และช่วงเวลาระหว่างการฝึกซ้อมมีฝนตก จะมีการแก้ปัญหาโดยการเปลี่ยนโปรแกรมฝึกด้วยการฝึกสมรรถภาพเสริมสร้างกล้ามเนื้อ และการฝึกท่าตีในโรงฝึกกีฬา ในร่ม

ตาราง 8 สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาของทีมกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน

ผู้ให้ข้อมูล	สภาพปัจจุบัน	ปัญหา	การแก้ไข
DCST	โรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา ซอฟท์บอล เพื่อใช้ในการเรียนการสอน และการทำทีม และอนุญาตให้ใช้พื้นที่ในการเรียน และ การฝึกซ้อมนักกีฬาเฉพาะ หรือใช้ร่วมกับกีฬาฟุตบอล โดยใช้สนามกีฬาครึ่งสนาม ถ้ามีความจำเป็นในการฝึกซ้อมเต็มสนามก็มีการตกลงการใช้อย่างลงตัว	กีฬาซอฟท์บอล ค่อนข้างอันตราย	จัดพื้นที่ให้เฉพาะ และมีการล้อมรอบด้วยตาข่าย ป้องกันอันตราย
HCST	โรงเรียนจัดสรรวัสดุ อุปกรณ์กีฬา มีเพียงพอต่อการเรียน และการฝึกซ้อม ส่วนสนามฝึกซ้อมใช้ร่วมกับกีฬาฟุตบอล	สนามฝึกซ้อมมีพื้นที่จำกัด เพราะต้องใช้ร่วมกับกีฬาฟุตบอล	สร้างโรงฝึกซ้อมแบบมีตาข่ายล้อมป้องกันลูกซอฟท์บอลออกมาทำ ความเสียหายแก่บุคคล และทรัพย์สิน

ตาราง 8 ต่อ

ผู้ให้ข้อมูล	สภาพปัจจุบัน	ปัญหา	การแก้ไข
CCST	วัสดุอุปกรณ์กีฬาที่มีเพียงพอต่อการฝึกซ้อม มีลูกฝึกประมาณ 24 ลูก ลูกซ้อมตี 50-60 ลูก ไม้ซอฟท์บอล แข่งขัน 3-6 อัน ไม้ซอฟท์บอล ฝึกซ้อม 5-15 อัน มีถุงมือให้ยืม ฝึกซ้อม และแข่งขัน แต่ส่วนใหญ่ นักกีฬาจะใช้ของตัวเอง มีวัสดุช่วยฝึกซ้อม ได้แก่ แผงกันลูกตา ข่าย ดัมเบล บาร์เบล เป็นต้นและมีสนามฝึกซ้อมที่เหมาะสม	การดูแลรักษา อุปกรณ์กีฬา ต้องใช้ สนามร่วมกับกีฬา อื่น และสนาม ฝึกซ้อมอยู่ไกลจาก โรงเรียน	ต้องสร้างจิตสำนึก ความรับผิดชอบในการดูแลรักษาอุปกรณ์กีฬาที่เป็นของส่วนรวม ส่วนการใช้สนามกีฬาต้องประสานงาน มีข้อตกลงการใช้ร่วมกัน กรณีสนามอยู่ไกล นักกีฬาในทีมมีความเชื่อเพื่อต่อกัน ด้วยการรอสมาชิกนั่งซ้อนรถจักรยานยนต์ไปฝึกซ้อมด้วยกัน
PCST	วัสดุอุปกรณ์กีฬาที่มีเพียงพอต่อการฝึกซ้อม มีลูกฝึกขว้างรับ ลูกซ้อมตี 50-60 ลูก ไม้ซอฟท์บอล แข่งขัน 3-6 อัน ไม้ซอฟท์บอล ฝึกซ้อม 5-15 อัน มีถุงมือให้ยืม ฝึกซ้อม และ มีสนามฝึกซ้อมที่เหมาะสม	ปัญหาในการใช้ สนามร่วมกับกีฬา อื่น และสนาม ฝึกซ้อมอยู่ไกลจาก โรงเรียน	การใช้สนามกีฬาต้องแบ่งพื้นที่การใช้ และตกลงการใช้ร่วมกัน หลังเลิกเรียนรอเพื่อนและนั่งซ้อนรถจักรยานยนต์ไปด้วยกัน

จากตาราง 8 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาของทีมกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน โดยภาพรวมของการบริหารจัดการวัสดุ และอุปกรณ์กีฬานั้น ทีมมีการวางแผนที่เกี่ยวกับวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาตลอดทั้งปี เพื่อให้มีเพียงพอต่อการฝึกซ้อม โดยสภาพปัจจุบันมีลูกฝึกประมาณ 24 ลูก ลูกซ้อมตี 50-60 ลูก ไม้ซอฟท์บอลสำหรับแข่งขัน 3-6 อัน ไม้ซอฟท์บอลสำหรับฝึกซ้อม 5-15 อัน มีถุงมือให้ยืมฝึกซ้อม และแข่งขัน แต่ส่วนใหญ่ผู้เล่นกีฬาจะใช้ถุงมือ และอุปกรณ์ส่วนตัว มีวัสดุช่วยฝึกซ้อม ได้แก่ แฝงกันลูกตาข่าย ดัมเบล บาร์เบล เป็นต้น ในส่วนของสนามฝึกซ้อมนั้น ทีมต้องจัดหาสถานที่ที่เหมาะสมกับการฝึกซ้อม หากทีมมีสนามกีฬาที่เหมาะสมในการฝึกซ้อมเป็นพื้นที่ส่วนตัว และสามารถใช้จ่ายแข่งขันได้ก็จะเป็นการดี ซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานในสังกัด สำหรับปัญหาในการบริหารจัดการนี้ พบว่า สนามกีฬาเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการฝึกซ้อมอย่างมาก และประกอบกับระยะทางของสนามที่อยู่ไกลจากโรงเรียนด้วย มีผลต่อการฝึกซ้อมในแต่ละวันที่เสียไปกับการเดินทาง ถ้าทีมมีวัสดุ อุปกรณ์กีฬาที่มากและเพียงพอต่อการฝึกซ้อมด้วยเวลาที่มีจำกัดในแต่ละวัน จะส่งผลให้นักกีฬาได้ฝึกทักษะครบ ในแต่ละฐานการฝึกโดยไม่ต้องรอเพราะอุปกรณ์มีมากเพียงพอกับสมาชิกในทีม และปัญหาอีกประการหนึ่งคือ การไม่จัดเก็บรักษาอุปกรณ์ที่มีอยู่ในด้านการแก้ปัญหาเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์เบื้องต้น ปลูกฝังนักกีฬาให้ช่วยกันรักษาอุปกรณ์ นำอุปกรณ์ที่ชำรุดมาซ่อมแซม หางบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาเพิ่มเติม เช่น เงินรางวัลจากการชนะเลิศ แบ่งเบียดเบียนจากการแข่งขันมาสมทบ และดูแลรักษาอุปกรณ์ที่มีให้ใช้งานต่อไปได้ สำหรับการแก้ปัญหาสนามไกล นักกีฬามีการช่วยเหลือดูแลกัน โดยเดินทางไปและกลับด้วยกัน

ตาราง 9 แนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผ่านการวิเคราะห์เนื้อหา (Analytic Induction)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
1. ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอล ด้านบุคลากรกีฬาให้มีศักยภาพ	ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่า ควรมีการขยายฐานนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง มีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถเพียงพอต่อการพัฒนา นักกีฬาในแต่ละด้าน มีการวางแผนส่งเสริมให้นักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟต์แวร์บอลทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ มีการวางแผนส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการสอนของกีฬาซอฟต์แวร์บอล มีการวางแผนพัฒนานักกีฬาด้วยการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซอฟต์แวร์บอลในรายการแข่งขันที่เหมาะสม มีการวางแผนเพื่อปรับเปลี่ยนวิธีการฝึกซ้อมให้เหมาะสม ต่อการพัฒนานักกีฬา และทีม มีการประเมินความก้าวหน้าของนักกีฬาและความสามารถของทีมเป็นระยะๆ เพื่อการพัฒนาความสามารถ และแก้ไขจุดอ่อน และเสริมจุดแข็ง
2. ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอล ด้านงบประมาณให้มีศักยภาพ	ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า สโมสรควรมีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการแข่งขัน วัสดุ อุปกรณ์กีฬา การจ้างบุคลากรประจำทีม การพัฒนาบุคลากรตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการขอรับการสนับสนุนของทีม สวัสดิการของนักกีฬา และผู้ฝึกสอน มีการดำเนินการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา จ้างบุคลากรประจำทีมส่งบุคลากรไปพัฒนาตนเอง มอบสวัสดิการให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอน จัดหารายได้ หรือขอรับการสนับสนุนของทีมตามแผนและงบประมาณที่กำหนดไว้ มีการประเมินการใช้งบประมาณ และปรับเปลี่ยนแผนงบประมาณให้เหมาะสม

ตาราง 9 ต่อ

ประเด็นการสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
<p>3. ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬา</p> <p>ซอฟท์บอล ด้านเวลาให้มีศักยภาพ</p>	<p>ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า การบริหารจัดการกีฬา ซอฟท์บอลควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมในแต่ละปี มีการวางแผนการฝึกซ้อม และการแข่งขันให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม มีการวางแผนการฝึกซ้อมเป็นรายไตรมาส หรือรายเดือน รายสัปดาห์ มีการจัดตารางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนอย่างเหมาะสม มีการฝึกซ้อมชัดเจนเวลาให้กับนักกีฬาที่ขาดซ้อมในช่วงวันหยุด มีการดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันตามเป้าหมายของทีม มีการประเมินและปรับปรุงแก้ไขตารางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนให้เหมาะสมต่อการบริหารจัดการเวลา มีการดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามแผนที่กำหนด</p>
<p>4. ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬา</p> <p>ซอฟท์บอล ด้านวัสดุ อุปกรณ์ กีฬา และสนามกีฬาให้มีศักยภาพ</p>	<p>ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ควรมีแนวทางการวางแผนการบริหารจัดการวัสดุ และอุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาของนักกีฬาและทีม ให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้ มีการจัดซื้อวัสดุ และอุปกรณ์กีฬา ซอฟท์บอลที่มีคุณภาพเหมาะสมต่อการฝึกซ้อม และการแข่งขัน มีการจัดซื้อชุดแข่งขันที่เหมาะสมในการฝึกซ้อม และการเข้าร่วมการแข่งขัน มีการวางแผนการจัดเก็บ และซ่อมบำรุงวัสดุ อุปกรณ์กีฬา ซอฟท์บอลให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ มีการดูแลรักษาสนามกีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดทำบัญชีวัสดุ และอุปกรณ์กีฬา ซอฟท์บอล และมีการตรวจสอบสภาพให้พร้อมใช้งานอย่างสม่ำเสมอ</p>

ตาราง 10 แนวทางการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล

รายการ

ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา

- 1 มีการขยายฐานนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม
- 2 มีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถ และมีจำนวนเพียงพอต่อการพัฒนานักกีฬาในแต่ละทักษะของกีฬาสอฟท์บอล
- 3 มีการวางแผนการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนานักกีฬาในแต่ละระดับได้อย่างเหมาะสม
- 4 มีการวางแผนส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาสอฟท์บอล
- 5 มีการวางแผนส่งเสริมให้นักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาสอฟท์บอลทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ
- 6 มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์ และชักชวนนักกีฬาใหม่เข้าร่วมทีมตามเป้าหมายของทีม
- 7 มีการดำเนินการหาผู้ฝึกสอน หรือพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนเป็นผู้ฝึกสอน
- 8 มีการดำเนินการฝึกซ้อมนักกีฬา โดยแบ่งเป็นการฝึกซ้อมนักกีฬาใหม่ และนักกีฬาเก่า
- 9 มีการดำเนินการส่งผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาสอฟท์บอล
- 10 มีการดำเนินการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาสอฟท์บอลทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ
- 11 มีการประเมินความสามารถของนักกีฬาด้วยการส่งแข่งขัน หรือจัดการประลองทีม เพื่อให้ทราบถึงความสามารถ และจุดอ่อนของนักกีฬา
- 12 มีการประเมินตนเองของผู้ฝึกสอน หรือได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ทราบถึงข้อดี และข้อเสียในการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอน และนำมาปรับปรุงแก้ไข
- 13 มีการพัฒนาความสามารถ และแก้ไขจุดอ่อนของนักกีฬาอย่างเหมาะสม
- 14 มีการดำเนินการปรับเปลี่ยนวิธีการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอนให้เหมาะสมภายใต้การแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 10 ต่อ

รายการ

ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ

- 1 มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี
 - 2 มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการแข่งขันตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี
 - 3 มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาของทีมตลอดทั้งปี
 - 4 มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการจ้างผู้ช่วยผู้ฝึกสอน
 - 5 มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการพัฒนาบุคลากร
 - 6 มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการของนักกีฬา และผู้ฝึกสอน
 - 7 มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการขอรับการสนับสนุนของทีม
 - 8 มีการดำเนินการส่งนักกีฬาแข่งขัน หรือจัดประลองทีมตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
 - 9 มีการดำเนินการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และจัดจ้างบำรุงรักษาสนามกีฬาตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
 - 10 มีการดำเนินการจ้างผู้ช่วยผู้ฝึกสอนตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
 - 11 มีการดำเนินการส่งบุคลากรไปพัฒนาตนเองตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
 - 12 มีการดำเนินการมอบสวัสดิการให้นักกีฬา และผู้ฝึกสอนตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
 - 13 มีการดำเนินการจัดหารายได้ หรือขอรับการสนับสนุนของทีม
 - 14 มีการประเมินการใช้งบประมาณประจำปี เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม
 - 15 มีการปรับเปลี่ยนแผนงบประมาณให้มีความเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมในปีงบประมาณถัดไป
-

ตาราง 10 ต่อ

รายการ

ด้านการบริหารจัดการเวลา

- 1 มีการกำหนดวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตามกรอบระยะเวลาตลอดทั้งปี
 - 2 มีการวางแผนการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี
 - 3 มีการวางแผนการฝึกซ้อมที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี
 - 4 มีการวางแผนการฝึกซ้อมเป็นรายไตรมาส หรือรายเดือน
 - 5 มีการวางแผนการฝึกซ้อมเป็นรายสัปดาห์ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 5 วัน
 - 6 มีการวางแผนการฝึกซ้อมเป็นรายวัน อย่างน้อยวันละ 3 ชั่วโมง
 - 7 มีการวางแผนการบริหารจัดการตารางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนอย่างเหมาะสม
 - 8 มีการดำเนินการฝึกซ้อม โดยนักกีฬาควรมีเวลาในการฝึกซ้อมตามแผนที่กำหนดไว้ อย่างน้อยร้อยละ 80
 - 9 มีการดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามแผนที่กำหนดไว้
 - 10 มีการติดตามระยะเวลาการฝึกซ้อม และผลของการฝึกซ้อมของนักกีฬา เพื่อปรับระยะเวลา และรูปแบบการฝึกซ้อม
 - 11 มีการวิเคราะห์การบริหารจัดการเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน เพื่อปรับการจัดการเวลาให้เหมาะสม
 - 12 มีการประเมินผลการแข่งขัน และวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของทีม เพื่อการวางแผนให้เหมาะสมต่อไป
 - 13 มีการแก้ปัญหาการขาดฝึกซ้อมของนักกีฬา โดยดำเนินการฝึกซ้อมชดเชยเวลาให้กับนักกีฬา ในช่วงวันหยุด
 - 14 มีการปรับแนวทางการบริหารจัดการเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนให้เหมาะสม และ สนามกีฬา
-

ตาราง 10 ต่อ

รายการ

ด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

- 1 มีการวางแผนการบริหารจัดการวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาของนักกีฬาและทีมให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้
 - 2 มีการวางแผนการบริหารจัดการสนามกีฬาเพื่อใช้ในการฝึกซ้อม และจัดการแข่งขัน หรือจัดการประลองทีม
 - 3 มีการวางแผนการบริหารจัดการบำรุงรักษาสนามกีฬาให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้
 - 4 มีการจัดซื้อวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์บอลที่มีคุณภาพเหมาะสมต่อการฝึกซ้อม และการแข่งขัน
 - 5 มีการดำเนินการขออนุญาตการใช้สนามกีฬา เพื่อการฝึกซ้อม และแข่งขันอย่างถูกต้อง
 - 6 มีการดำเนินการจัดจ้างบำรุงรักษาสนามกีฬาตามแผนงบประมาณประจำปี
 - 7 มีการจัดทำบัญชีวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์บอล และมีการตรวจสอบสภาพให้พร้อมใช้งานอย่างสม่ำเสมอ
 - 8 มีการตรวจสอบสภาพสนามกีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ
 - 9 มีการจัดเก็บ และซ่อมบำรุงวัสดุอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์บอลให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ
 - 10 มีการบำรุง และดูแลรักษาสนามกีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ
-
-

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

จากการดำเนินการศึกษาพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลนี้ ผู้วิจัยมีการจัดทำเอกสารประกอบการวิพากษ์ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 คน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการบริหารองค์กรกีฬา และ/หรือ การบริหารหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาซอฟท์บอลเข้าร่วมประชุมเพื่อวิพากษ์รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ด้วยเทคนิคการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลภายใต้แนวทางศึกษาจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ ด้านการบริหารจัดการเวลา และด้านการบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา ควบคู่กับหลักการบริหารจัดการที่เป็นระบบ (Deming Cycle : PDSA) ประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินการ การศึกษาตรวจสอบ และการปรับปรุง ดังรายการต่อไปนี้

ตาราง 11 เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล”

รายการ

ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา: การวางแผน

- 1 มีการขยายฐานนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม
- 2 มีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถ และมีจำนวนเพียงพอต่อการพัฒนานักกีฬาในแต่ละทักษะของกีฬาซอฟท์บอล
- 3 มีการวางแผนการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนานักกีฬาในแต่ละระดับได้อย่างเหมาะสม
- 4 มีการวางแผนส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล
- 5 มีการวางแผนส่งเสริมให้นักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอลทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ

ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา: การดำเนินการ

- 6 มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์ และชักชวนนักกีฬาใหม่เข้าร่วมทีมตามเป้าหมายของทีม
- 7 มีการดำเนินการหาผู้ฝึกสอน หรือพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนเป็นผู้ฝึกสอน
- 8 มีการดำเนินการฝึกซ้อมนักกีฬา โดยแบ่งเป็นการฝึกซ้อมนักกีฬาใหม่ และนักกีฬาเก่า
- 9 มีการดำเนินการส่งผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล
- 10 มีการดำเนินการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอลทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ

ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา: การศึกษาตรวจสอบ

- 11 มีการประเมินความสามารถของนักกีฬาด้วยการส่งแข่งขัน หรือจัดการประลองทีม เพื่อให้ทราบถึงความสามารถ และจุดอ่อนของนักกีฬา
- 12 มีการประเมินตนเองของผู้ฝึกสอน หรือได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ทราบถึงข้อดี และข้อเสียในการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอน และนำมาปรับปรุงแก้ไข

ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา: การปรับปรุง

- 13 มีการพัฒนาความสามารถ และแก้ไขจุดอ่อนของนักกีฬาอย่างเหมาะสม
- 14 มีการดำเนินการปรับเปลี่ยนวิธีการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอนให้เหมาะสมภายใต้การแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 11 ต่อ

รายการ

ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ: การวางแผน

- 1 มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี
- 2 มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการแข่งขันตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี
- 3 มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาของทีมตลอดทั้งปี
- 4 มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการจ้างผู้ช่วยผู้ฝึกสอน
- 5 มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการพัฒนาบุคลากร
- 6 มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการของนักกีฬา และผู้ฝึกสอน
- 7 มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการขอรับการสนับสนุนของทีม

ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ: การดำเนินการ

- 8 มีการดำเนินการส่งนักกีฬาแข่งขัน หรือจัดประลองทีมตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
- 9 มีการดำเนินการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และจัดจ้างบำรุงรักษาสนามกีฬาตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
- 10 มีการดำเนินการจ้างผู้ช่วยผู้ฝึกสอนตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
- 11 มีการดำเนินการส่งบุคลากรไปพัฒนาตนเองตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
- 12 มีการดำเนินการมอบสวัสดิการให้นักกีฬา และผู้ฝึกสอนตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
- 13 มีการดำเนินการจัดหารายได้ หรือขอรับการสนับสนุนของทีม

ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ: การศึกษาตรวจสอบ

- 14 มีการประเมินการใช้งบประมาณประจำปี เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม

ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ: การปรับปรุง

- 15 มีการปรับเปลี่ยนแผนงบประมาณให้มีความเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมในปีงบประมาณถัดไป
-

ตาราง 11 ต่อ

รายการ

ด้านการบริหารจัดการเวลา: การวางแผน

- 1 มีการกำหนดวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตามกรอบระยะเวลาตลอดทั้งปี
- 2 มีการวางแผนการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี
- 3 มีการวางแผนการฝึกซ้อมที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี
- 4 มีการวางแผนการฝึกซ้อมเป็นรายไตรมาส หรือรายเดือน
- 5 มีการวางแผนการฝึกซ้อมเป็นรายสัปดาห์ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 5 วัน
- 6 มีการวางแผนการฝึกซ้อมเป็นรายวัน อย่างน้อยวันละ 3 ชั่วโมง
- 7 มีการวางแผนการบริหารจัดการตารางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนอย่างเหมาะสม

ด้านการบริหารจัดการเวลา: การดำเนินการ

- 8 มีการดำเนินการฝึกซ้อม โดยนักกีฬาควรมีเวลาในการฝึกซ้อมตามแผนที่กำหนดไว้ อย่างน้อยร้อยละ 80
- 9 มีการดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามแผนที่กำหนดไว้

ด้านการบริหารจัดการเวลา: การศึกษาตรวจสอบ

- 10 มีการติดตามระยะเวลาการฝึกซ้อม และผลของการฝึกซ้อมของนักกีฬา เพื่อปรับระยะเวลา และรูปแบบการฝึกซ้อม
- 11 มีการวิเคราะห์การบริหารจัดการเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน เพื่อปรับการจัดการเวลาให้เหมาะสม
- 12 มีการประเมินผลการแข่งขัน และวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของทีม เพื่อการวางแผนให้เหมาะสมต่อไป

ด้านการบริหารจัดการเวลา: การปรับปรุง

- 13 มีการแก้ปัญหาการขาดฝึกซ้อมของนักกีฬา โดยดำเนินการฝึกซ้อมชดเชยเวลาให้กับนักกีฬา ในช่วงวันหยุด
 - 14 มีการปรับแนวทางการบริหารจัดการเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนให้เหมาะสม และ สนามกีฬา
-

ตาราง 11 ต่อ

รายการ

ด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา: การวางแผน

- 1 มีการวางแผนการบริหารจัดการวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาของนักกีฬาและทีมให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้
- 2 มีการวางแผนการบริหารจัดการสนามกีฬาเพื่อใช้ในการฝึกซ้อม และจัดการแข่งขัน หรือจัดการประลองทีม
- 3 มีการวางแผนการบริหารจัดการบำรุงรักษาสนามกีฬาให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้

ด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา: การดำเนินการ

- 4 มีการจัดซื้อวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์ที่มีคุณภาพเหมาะสมต่อการฝึกซ้อม และการแข่งขัน
- 5 มีการดำเนินการขออนุญาตการใช้สนามกีฬา เพื่อการฝึกซ้อม และแข่งขันอย่างถูกต้อง
- 6 มีการดำเนินการจัดจ้างบำรุงรักษาสนามกีฬาตามแผนงบประมาณประจำปี

ด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา: การศึกษาตรวจสอบ

- 7 มีการจัดทำบัญชีวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์ และมีการตรวจสอบสภาพให้พร้อมใช้งานอย่างสม่ำเสมอ
- 8 มีการตรวจสอบสภาพสนามกีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ

ด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา: การปรับปรุง

- 9 มีการจัดเก็บ และซ่อมบำรุงวัสดุอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์ให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ
 - 10 มีการบำรุง และดูแลรักษาสนามกีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ
-
-

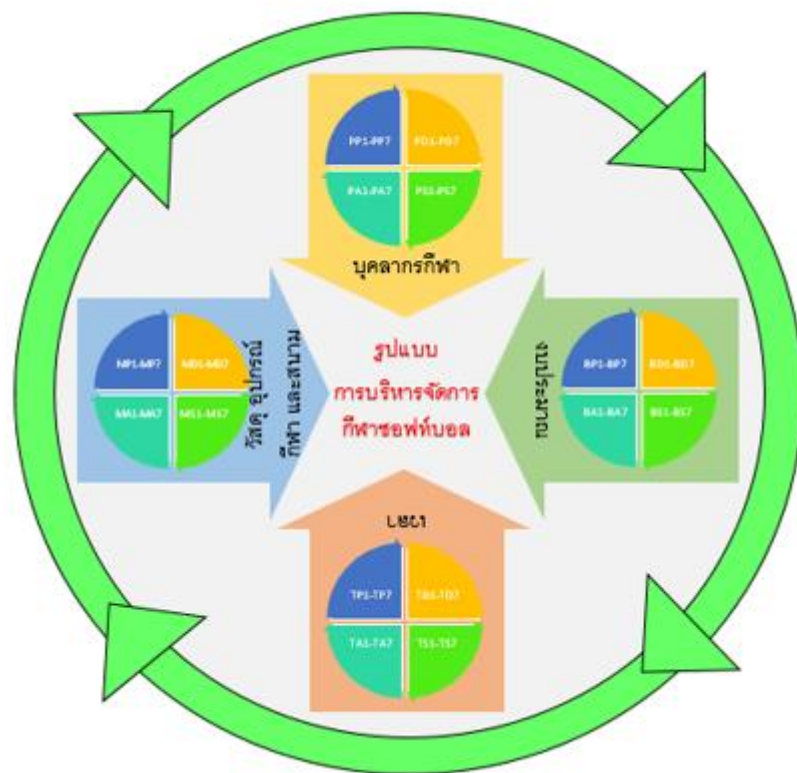
จากการประชุมสัมมนาเพื่อวิพากษ์ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์ดังกล่าวข้างต้น ที่ประชุมซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะเพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์ให้มีความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

- ที่ประชุมเห็นชอบให้ระบุกลุ่มประชากรเป็นนักกีฬาซอฟต์แวร์ระดับเยาวชน

- ที่ประชุมเห็นชอบให้ปรับรูปแบบการนำเสนอ โดยแบ่งหัวข้อในแต่ละด้านของการบริหารจัดการให้ชัดเจน โดยระบุเป็นส่วน คือ ส่วนของการวางแผน ส่วนของการดำเนินการ ส่วนของการศึกษาตรวจสอบ และส่วนของแนวทางการปรับปรุง

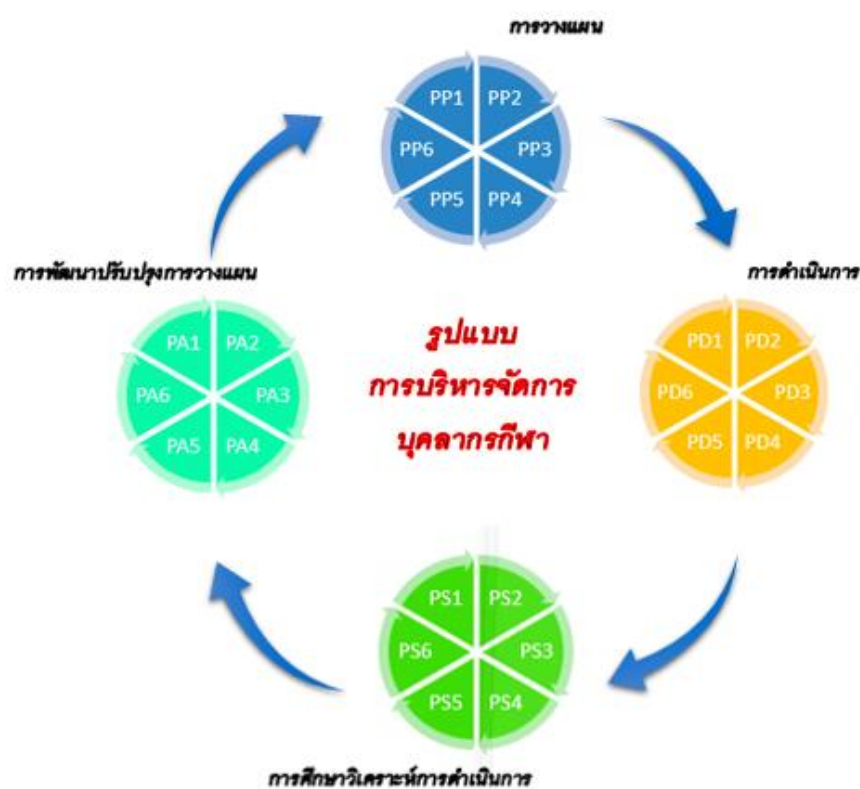
- ที่ประชุมเห็นชอบให้รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาบางข้อบางตอนให้สอดคล้องเหมาะสม

เมื่อมีการแก้ไขตามความเห็นชอบของที่ประชุม ผู้วิจัยส่งเอกสารให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยมีการดำเนินการตามมติเห็นชอบของที่ประชุม และส่งเอกสารฉบับแก้ไขให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งเป็นที่เรียบร้อยแล้ว สรุปเป็นรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 3 รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล

จากภาพประกอบ 3 รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล สามารถแยกเป็นรูปแบบย่อยตามองค์ประกอบได้ 4 รูปแบบ คือ 1 รูปแบบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา, 2 รูปแบบการบริหารจัดการงบประมาณ, 3 รูปแบบการบริหารจัดการเวลา, 4 รูปแบบการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา ดังปรากฏรายละเอียดในภาพประกอบ 3-6 และตาราง 12-15 ตามลำดับ

ภาพประกอบ 4 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา

จากภาพประกอบ 4 พบว่า รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬามีองค์ประกอบและจำนวนชี้วัด ดังนี้ องค์ประกอบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาด้านการวางแผนมี 6 ตัวชี้วัด (PP1-PP6) องค์ประกอบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาด้านการดำเนินการมี 6 ตัวชี้วัด (PD1-PD6) องค์ประกอบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาด้านการศึกษาวเคราะห์การดำเนินการมี 6 ตัวชี้วัด (PS1-PS6) และองค์ประกอบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนมี 6 ตัวชี้วัด (PA1-PA6) ดังรายละเอียดในตาราง 12

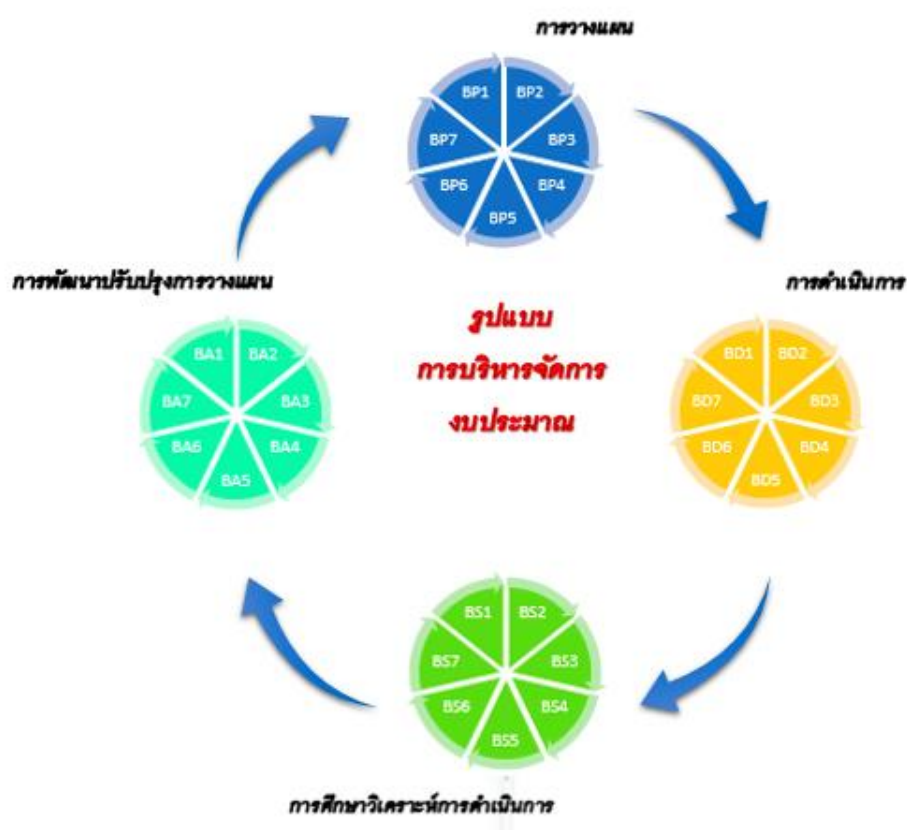
ตาราง 12 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา

หัวข้อ	รายการ
PP1	การวางแผนเพิ่มจำนวนนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม
PP2	การวางแผนการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนานักกีฬาในแต่ละระดับได้อย่างเหมาะสม
PP3	การวางแผนส่งเสริมให้นักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ
PP4	การวางแผนเพิ่มจำนวนผู้ฝึกสอนให้เพียงพอต่อการพัฒนานักกีฬาในแต่ละทักษะของกีฬาซอฟท์บอล
PP5	การวางแผนส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล
PP6	การวางแผนเพื่อเสนอนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการสนับสนุนกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง
PD1	การดำเนินการประชาสัมพันธ์ และชักชวนนักกีฬาใหม่เข้าร่วมทีมตามเป้าหมายของทีม
PD2	การดำเนินการฝึกซ้อมนักกีฬา โดยแบ่งเป็นการฝึกซ้อมนักกีฬาตามความสามารถ และตำแหน่งการเล่น
PD3	การดำเนินการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ
PD4	การดำเนินการหาผู้ฝึกสอน หรือพัฒนาบุคลากรของทีมเป็นผู้ฝึกสอน
PD5	การดำเนินการส่งผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล
PD6	มีนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการสนับสนุนกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง

ตาราง 12 ต่อ

หัวข้อ	รายการ
PS1	การศึกษาวិเคราะห์ผลการดำเนินการประชาสัมพันธ์ และชักชวนนักกีฬาใหม่เข้าร่วมทีมตามเป้าหมายของทีม
PS2	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการฝึกซ้อมนักกีฬาตามความสามารถ และตำแหน่งการเล่น
PS3	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอลทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ
PS4	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการหาผู้ฝึกสอน หรือพัฒนาบุคลากรของทีมเป็นผู้ฝึกสอน
PS5	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการส่งผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล
PS6	การศึกษาวิเคราะห์นโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการสนับสนุนกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง
PA1	การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการประชาสัมพันธ์ และชักชวนนักกีฬาใหม่เข้าร่วมทีมตามเป้าหมายของทีมให้เหมาะสม
PA2	การพัฒนาปรับปรุงการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาความสามารถ และแก้ไขจุดอ่อนของนักกีฬาอย่างเหมาะสม
PA3	การพัฒนาปรับปรุงการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอลทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ
PA4	การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการหาผู้ฝึกสอน หรือพัฒนาบุคลากรของทีมเป็นผู้ฝึกสอนที่เหมาะสม
PA5	การพัฒนาปรับปรุงการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอนให้เหมาะสมภายใต้การแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
PA6	การพัฒนาปรับปรุงนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการสนับสนุนกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง

จากตาราง 12 พบว่า รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬามีองค์ประกอบและจำนวนชี้วัด ดังนี้ องค์ประกอบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาด้านการวางแผนมี 6 ตัวชี้วัด (PP1-PP6) องค์ประกอบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาด้านการดำเนินการมี 6 ตัวชี้วัด (PD1-PD6) องค์ประกอบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการมี 6 ตัวชี้วัด (PS1-PS6) และองค์ประกอบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนมี 6 ตัวชี้วัด (PA1-PA6)

ภาพประกอบ 5 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการงบประมาณ

จากภาพประกอบ 5 พบว่า รูปแบบย่อยด้านการจัดการงบประมาณมีองค์ประกอบและจำนวนชี้วัด ดังนี้ องค์ประกอบการบริหารจัดการงบประมาณด้านการวางแผนมี 7 ตัวชี้วัด (BP1-BP7) องค์ประกอบการบริหารจัดการงบประมาณด้านการดำเนินการมี 7 ตัวชี้วัด (BD1-BD7) องค์ประกอบการบริหารจัดการงบประมาณด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการมี

7 ตัวชี้วัด (BS1-BS7) และองค์ประกอบการบริหารจัดการงบประมาณด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนมี 7 ตัวชี้วัด (BA1-BA7) ดังรายละเอียดในตาราง 13

ตาราง 13 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการงบประมาณ

หัวข้อ	รายการ
BP1	การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีมในระยะสั้นและระยะยาว (3-5 ปี)
BP2	การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการแข่งขันตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี
BP3	การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับวัสดุ อุปกรณ์กีฬา สถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาของทีมตลอดทั้งปี
BP4	การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับค่าตอบแทนบุคลากร (เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นต้น)
BP5	การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการพัฒนาบุคลากร (เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นต้น)
BP6	การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการของนักกีฬา และบุคลากร
BP7	การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการจัดหารายได้
BD1	การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมในระยะสั้น และระยะยาว (3-5 ปี)
BD2	การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขัน หรือจัดประลองทีมตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
BD3	การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬา ตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
BD4	การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากรตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้

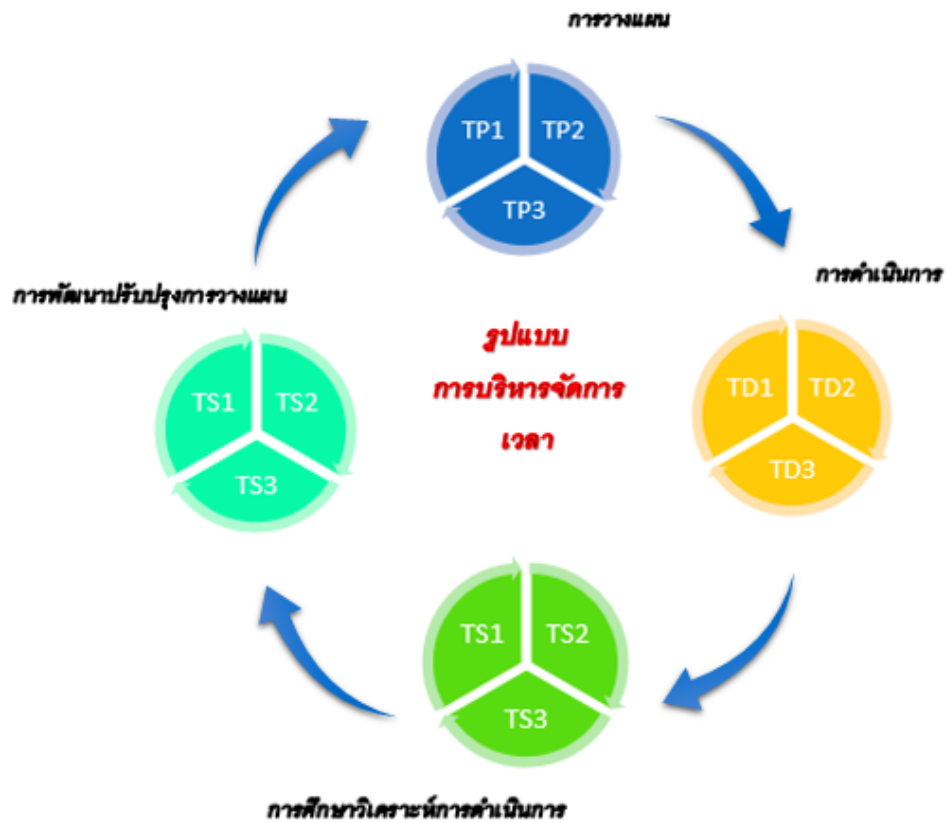
ตาราง 13 ต่อ

หัวข้อ	รายการ
BD5	การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนาตนเองตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
BD6	การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการมอบสวัสดิการให้นักกีฬา และบุคลากรตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
BD7	การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้
BA1	การศึกษาวិเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว (3-5 ปี)
BA2	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขัน หรือจัดประลองทีมตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
BA3	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์กีฬา บริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
BA4	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากรตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
BA5	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนาตนเองตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
BA6	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการมอบสวัสดิการให้นักกีฬาและบุคลากร ตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้
BA7	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้
BS1	การพัฒนาปรับปรุงงบประมาณให้มีความสอดคล้องกับผลการประเมินการใช้งบประมาณประจำปี เพื่อลดความเสี่ยงของการบริหารจัดการงบประมาณในปีถัดไป และสามารถวางแผนงบประมาณได้อย่างเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว (3-5 ปี)
BS2	การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขัน หรือจัดประลองทีมให้สอดคล้องเหมาะสมกับผลการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ

ตาราง 13 ต่อ

หัวข้อ	รายการ
BS3	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา บริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาให้เหมาะสม
BS4	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากรให้ เหมาะสม
BS5	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนา ตนเอง
BS6	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการมอบสวัสดิการให้นักกีฬา และ บุคลากรให้เหมาะสม
BS7	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้

จากตาราง 13 พบว่า รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการงบประมาณมีองค์ประกอบและ
จำนวนชี้วัด ดังนี้ องค์ประกอบการบริหารจัดการงบประมาณด้านการวางแผนมี 7 ตัวชี้วัด (BP1-
BP7) องค์ประกอบการบริหารจัดการงบประมาณด้านการดำเนินการมี 7 ตัวชี้วัด (BD1-BD7)
องค์ประกอบการบริหารจัดการงบประมาณด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการมี 7 ตัวชี้วัด
(BS1-BS7) และองค์ประกอบการบริหารจัดการงบประมาณด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนมี
7 ตัวชี้วัด (BA1-BA7)

ภาพประกอบ 6 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการเวลา

จากภาพประกอบ 6 พบว่า รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการเวลามีองค์ประกอบและจำนวนชี้วัด ดังนี้ องค์ประกอบการบริหารจัดการเวลาด้านการวางแผนมี 3 ตัวชี้วัด (TP1-TP3) องค์ประกอบการบริหารจัดการเวลาด้านการดำเนินการมี 3 ตัวชี้วัด (TD1-TD3) องค์ประกอบการบริหารจัดการเวลาด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการมี 3 ตัวชี้วัด (TS1-TS3) และองค์ประกอบการบริหารจัดการเวลาด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนมี 3 ตัวชี้วัด (TA1-TA3) ดังรายละเอียดในตาราง 14

ตาราง 14 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการเวลา

หัวข้อ	รายการ
TP1	การวางแผนกำหนดกรอบระยะเวลา และแนวทางการฝึกซ้อมที่ครบถ้วนเหมาะสม และสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี (ประกอบด้วยแผนการฝึกซ้อมระยะ 3 เดือน แผนรายเดือน แผนรายสัปดาห์ และแผนรายวัน)
TP2	การวางแผนการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามกรอบระยะเวลาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี
TP3	การวางแผนการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนอย่างเหมาะสม
TD1	การดำเนินการฝึกซ้อมตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยนักกีฬาควรมีเวลาในการฝึกซ้อมอย่างน้อยร้อยละ 80
TD2	การดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้
TD3	การดำเนินการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน
TS1	การศึกษาวเคราะห์ผลการดำเนินการฝึกซ้อมของนักกีฬาตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้
TS2	การศึกษาวเคราะห์ผลการดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้
TS3	การศึกษาวเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน
TA1	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการเวลาให้สอดคล้องกับปัญหาที่พบจากกรอบระยะเวลาการฝึกซ้อมของนักกีฬา เช่น การขาดเซยเวลาในช่วงวันหยุดให้กับนักกีฬาที่ขาดการฝึกซ้อม การเพิ่มระยะเวลาการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมทีมแข่งขัน เป็นต้น
TA2	การพัฒนาปรับปรุงการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามกรอบระยะเวลาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม
TA3	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับผลการวิเคราะห์การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

จากตาราง 14 พบว่า รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการเวลามีองค์ประกอบและจำนวนชี้วัด ดังนี้ องค์ประกอบการบริหารจัดการเวลาด้านการวางแผนมี 3 ตัวชี้วัด (TP1-TP3) องค์ประกอบการบริหารจัดการเวลาด้านการดำเนินการมี 3 ตัวชี้วัด(TD1-TD3) องค์ประกอบการบริหารจัดการเวลาด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการมี 3 ตัวชี้วัด (TS1-TS3) และ องค์ประกอบการบริหารจัดการเวลาด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนมี 3 ตัวชี้วัด (TA1-TA3)

ภาพประกอบ 7 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

จากภาพประกอบ 7 พบว่า รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬามีองค์ประกอบและจำนวนชี้วัด ดังนี้ องค์ประกอบการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาด้านการวางแผนมี 3 ตัวชี้วัด (MP1-MP3) องค์ประกอบการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาด้านการดำเนินการมี 3 ตัวชี้วัด(MD1-MD3) องค์ประกอบการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการมี 3 ตัวชี้วัด (MS1-

MS3) และองค์ประกอบการบริหารจัดการงบประมาณด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนมี 3 ตัวชี้วัด (MA1-MA3) ดังรายละเอียดในตาราง 15

ตาราง 15 รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

หัวข้อ	รายการ
MP1	การวางแผนการบริหารจัดการวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาของนักกีฬาและทีมให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้
MP2	การวางแผนการบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาเพื่อการจัดการแข่งขัน หรือจัดการประลองทีม
MP3	การวางแผนการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้
MD1	การดำเนินการจัดการวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์บอลให้เกิดประโยชน์ต่อทีมอย่างเหมาะสม ในด้านการฝึกซ้อม และการแข่งขัน
MD2	การดำเนินการบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาอย่างถูกต้องเหมาะสม
MD3	การดำเนินการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาตามแผนงบประมาณประจำปี
MS1	การตรวจสอบคุณภาพ ตรวจสอบจำนวน และศึกษาวิธีการใช้ของวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์บอล
MS2	การศึกษาวិเคราะห์การบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาให้สามารถใช้งานได้เหมาะสม
MS3	การศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาตามแผนงบประมาณประจำปี
MA1	การพัฒนาการบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์กีฬาให้เกิดประโยชน์ต่อทีมอย่างเหมาะสม
MA2	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาให้เหมาะสม
MA3	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาให้มีสภาพพร้อมใช้งาน

จากตาราง 15 พบว่า รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬามีองค์ประกอบและจำนวนชี้วัด ดังนี้ องค์ประกอบการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาด้านการวางแผนมี 3 ตัวชี้วัด (MP1-MP3) องค์ประกอบการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาด้านการดำเนินการมี 3 ตัวชี้วัด (MD1-MD3) องค์ประกอบการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการมี 3 ตัวชี้วัด (MS1-MS3) และองค์ประกอบการบริหารจัดการงบประมาณด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนมี 3 ตัวชี้วัด (MA1-MA3)

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล

จากการดำเนินการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลนี้ ผู้วิจัยนำผลการศึกษาวิจัยจากตอนที่ 1 และ 2 มาสร้างแบบสอบถามผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล เพื่อเป็นการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล ซึ่งในการดำเนินการศึกษาวิจัยในระยนี้ ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์สมาคมกีฬาซอฟต์บอลแห่งประเทศไทยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารสมาคมกีฬาซอฟต์บอลแห่งประเทศไทยจำนวน 9 คน ผู้บริหารสโมสรกีฬาซอฟต์บอลในสังกัดสมาคมกีฬาซอฟต์บอลแห่งประเทศไทยจำนวน 29 คน ผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟต์บอลจำนวน 18 คน และนักกีฬาซอฟต์บอลจำนวน 145 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) รวมทั้งสิ้น 201 คน โดยการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างเทียบจากตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan, 1970, pp. 607-610) จากข้อมูลนำมาวิเคราะห์หาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล ดังนี้

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล จำแนกตามรายด้าน (n=201)

ข้อ	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{x}	SD.	แปลผล
1.	ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา	4.08	0.74	มาก
2.	ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ	4.08	0.79	มาก
3.	ด้านการบริหารจัดการเวลา	4.14	0.74	มาก
4.	ด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา	4.12	0.72	มาก
รวม		4.10	0.74	มาก

จากตาราง 16 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล จำแนกตามรายด้าน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 (SD = 0.74) ระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (SD = 0.74) รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (SD = 0.72), ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (SD = 0.75), ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (SD = 0.79) ตามลำดับ และมีระดับความเหมาะสมของทุกด้านอยู่ในเกณฑ์มาก

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านบุคลากรกีฬา จำแนกตามรายชื่อ (n=201)

หัวข้อ	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{x}	SD.	แปลผล
ด้านการวางแผน (Plan)				
PP1	การวางแผนเพิ่มจำนวนนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย	4.13	0.73	มาก
PP2	การวางแผนการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนานักกีฬาในแต่ละระดับได้อย่างเหมาะสม	4.11	0.74	มาก
PP3	การวางแผนส่งเสริมให้นักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอลทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	4.07	0.74	มาก
PP4	การวางแผนเพิ่มจำนวนผู้ฝึกสอนให้เพียงพอต่อการพัฒนานักกีฬาในแต่ละทักษะของกีฬาซอฟท์บอล	4.05	0.76	มาก
PP5	การวางแผนส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล	4.06	0.74	มาก
PP6	การวางแผนเพื่อเสนอนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการสนับสนุนกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง	4.06	0.76	มาก
ด้านการดำเนินการ (Do)				
PD1	การดำเนินการประชาสัมพันธ์และชักชวนนักกีฬาใหม่ เข้าร่วมทีมตามเป้าหมายของทีม	4.11	0.72	มาก
PD2	การดำเนินการฝึกซ้อมนักกีฬาโดยแบ่งเป็นการฝึกซ้อมนักกีฬาตามความสามารถและตำแหน่งการเล่น	4.11	0.721	มาก
PD3	การดำเนินการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอลทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	4.05	0.78	มาก

ตาราง 17 ต่อ

หัวข้อ	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{x}	SD.	แปลผล
PD4	การดำเนินการหาผู้ฝึกสอนหรือพัฒนาบุคลากรเป็นผู้ฝึกสอน	4.06	0.76	มาก
PD5	การดำเนินการส่งผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล	4.05	0.75	มาก
PD6	มีนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษาและการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการสนับสนุนกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง ด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ (Study)	4.05	0.74	มาก
PS1	การศึกษวิเคราะห์ผลการดำเนินการประชาสัมพันธ์และชักชวนนักกีฬาใหม่เข้าร่วมทีมตามเป้าหมายของทีม	4.08	0.73	มาก
PS2	การศึกษวิเคราะห์ผลการดำเนินการฝึกซ้อมนักกีฬิตามความสามารถและตำแหน่งการเล่น	4.12	0.75	มาก
PS3	การศึกษวิเคราะห์ผลการดำเนินการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอลทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	4.06	0.77	มาก
PS4	การศึกษวิเคราะห์ผลการดำเนินการหาผู้ฝึกสอนหรือพัฒนาบุคลากรของทีมเป็นผู้ฝึกสอน	4.06	0.75	มาก
PS5	การศึกษวิเคราะห์ผลการดำเนินการส่งผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล	4.06	0.75	มาก

ตาราง 17 ต่อ

หัวข้อ	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{x}	SD.	แปลผล
PS6	การศึกษาวเคราะห์นโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษาและการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการสนับสนุนกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง ด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน (ACT)	4.07	0.75	มาก
PA1	การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการประชาสัมพันธ์และชักชวนนักกีฬาใหม่เข้าร่วมทีมตามเป้าหมายของทีมให้เหมาะสม	4.08	0.73	มาก
PA2	การพัฒนาปรับปรุงการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาความสามารถและแก้ไขจุดอ่อนของนักกีฬาอย่างเหมาะสม	4.12	0.75	มาก
PA3	การพัฒนาปรับปรุงการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอลทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ	4.06	0.77	มาก
PA4	การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการหาผู้ฝึกสอนหรือพัฒนาบุคลากรของทีมเป็นผู้ฝึกสอนให้เหมาะสม	4.06	0.75	มาก
PA5	การพัฒนาปรับปรุงการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอนใหม่ให้เหมาะสมภายใต้การแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ	4.06	0.75	มาก

ตาราง 17 ต่อ

หัวข้อ	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{x}	SD.	แปลผล
PA6	การพัฒนาปรับปรุงนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการแข่งขันกีฬาสอฟท์บอลในระดับเยาวชนให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการสนับสนุนกีฬาสอฟท์บอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง	4.07	0.75	มาก
รวม		4.08	0.75	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอลด้านบุคลากรกีฬา จำแนกตามรายชื่อ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (SD = 0.75) ระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอลด้านบุคลากรกีฬาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวางแผนเพิ่มจำนวนนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย (PP1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 (SD = 0.73) และน้อยที่สุด คือ การวางแผนเพิ่มจำนวนผู้ฝึกสอนให้เพียงพอต่อการพัฒนานักกีฬาในแต่ละทักษะของกีฬาสอฟท์บอล (PP4) การดำเนินการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาสอฟท์บอลทั้งในระดับชาติและนานาชาติ (PD3) การดำเนินการส่งผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาสอฟท์บอล (PD5) มีนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษาและการแข่งขันกีฬาสอฟท์บอลในระดับเยาวชนให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการสนับสนุนกีฬาสอฟท์บอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง (PD6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 (SD = 0.76, 0.78, 0.75, 0.74) ตามลำดับ โดยทุกข้อมีระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการงบประมาณ จำแนกตามรายชื่อ (n=201)

หัวข้อ	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{x}	SD.	แปลผล
ด้านการวางแผน (Plan)				
BP1	การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีมในระยะสั้นและระยะยาว (3-5ปี)	4.10	0.75	มาก
BP2	การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการแข่งขันตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี	4.10	0.77	มาก
BP3	การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับวัสดุอุปกรณ์กีฬา สถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาของทีมตลอดทั้งปี	4.13	0.76	มาก
BP4	การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับค่าตอบแทนบุคลากร (เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นต้น)	4.04	0.81	มาก
BP5	การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการพัฒนาบุคลากร (เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นต้น)	4.06	0.75	มาก
BP6	การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการของนักกีฬาและบุคลากร	4.07	0.76	มาก
BP7	การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการจัดหารายได้	4.05	0.82	มาก

ตาราง 18 ต่อ

หัวข้อ	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสก๊อตบอล	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{x}	SD.	แปลผล
ด้านการดำเนินการ (Do)				
BD1	การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีมในระยะสั้นและระยะยาว (3-5 ปี)	4.07	0.80	มาก
BD2	การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขันหรือจัดประลองทีมตามแผนและงบประมาณที่กำหนดไว้	4.08	0.76	มาก
BD3	การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อมและสนามกีฬาตามแผนและงบประมาณที่กำหนดไว้	4.08	0.75	มาก
BD4	การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากรตามแผนและงบประมาณที่กำหนดไว้	4.06	0.82	มาก
BD5	การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนาตนเองตามแผนและงบประมาณที่กำหนดไว้	4.10	0.78	มาก
BD6	การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการมอบสวัสดิการให้นักกีฬา และบุคลากรตามแผนและงบประมาณที่กำหนดไว้	4.07	0.76	มาก
BD7	การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้	4.04	0.78	มาก
ด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ (Study)				
BS1	การศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว (3-5ปี)	4.06	0.79	มาก

ตาราง 18 ต่อ

หัวข้อ	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{x}	SD.	แปลผล
BS2	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขันหรือจัดประลองทีมตามแผนและงบประมาณที่กำหนดไว้	4.09	0.77	มาก
BS3	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา บริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อมและสนามกีฬาตามแผนและงบประมาณที่กำหนดไว้	4.08	0.75	มาก
BS4	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากรตามแผนและงบประมาณที่กำหนดไว้	4.05	0.82	มาก
BS5	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนาตนเองตามแผนและงบประมาณที่กำหนดไว้	4.08	0.78	มาก
BS6	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการมอบสวัสดิการให้นักกีฬาและบุคลากรตามแผนและงบประมาณที่กำหนดไว้	4.07	0.81	มาก
BS7	การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริการจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้	4.07	0.83	มาก
ด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน (Act)				
BA1	การพัฒนาปรับปรุงงบประมาณให้มีความสอดคล้องกับผลการประเมินการใช้งานงบประมาณประจำปี เพื่อลดความเสี่ยงของการบริหารจัดการงบประมาณในปีถัดไป และสามารถวางแผนงบประมาณได้อย่างเหมาะสมตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว (3-5ปี)	4.09	0.78	มาก

ตาราง 18 ต่อ

หัวข้อ	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{x}	SD.	แปลผล
BA2	การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขันหรือจัดประลองทีมให้สอดคล้องเหมาะสมกับผลการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ	4.09	0.76	มาก
BA3	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา บริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อมและสนามกีฬาให้เหมาะสม	4.13	0.77	มาก
BA4	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากรให้เหมาะสม	4.10	0.83	มาก
BA5	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนาตนเอง	4.11	0.81	มาก
BA6	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการมอบสวัสดิการให้นักกีฬาและบุคลากรให้เหมาะสม	4.07	0.82	มาก
BA7	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้	4.04	0.83	มาก
รวม		4.08	0.79	มาก

จากตาราง 18 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ด้านงบประมาณ จำแนกตามรายชื่อ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (SD = 0.79) ระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ด้านงบประมาณที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับวัสดุ อุปกรณ์กีฬา สถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาของทีมตลอดทั้งปี (BP3) การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา บริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อมและสนามกีฬาให้เหมาะสม (BA3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 (SD = 0.76, 0.77) ตามลำดับ และ

น้อยที่สุด คือ การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับค่าตอบแทนบุคลากร (เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นต้น) (BP4) การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้ (BD7) การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้ (BA7) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 (SD = 0.81, 0.78, 0.83) ตามลำดับ โดยทุกข้อมีระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านเวลา จำแนกตามรายชื่อ (n=201)

หัวข้อ	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{X}	SD.	แปลผล
ด้านการวางแผน (Plan)				
TP1	การวางแผนกำหนดกรอบระยะเวลาและแนวทางการฝึกซ้อมที่ครบถ้วนเหมาะสมและสอดคล้องตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี (ประกอบด้วยแผนการฝึกซ้อมระยะ 3 เดือน แผนรายเดือน แผนรายสัปดาห์ และแผนรายวัน)	4.14	0.74	มาก
TP2	การวางแผนการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ตามกรอบระยะเวลาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี	4.12	0.78	มาก
TP3	การวางแผนการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนอย่างเหมาะสม	4.16	0.74	มาก
ด้านการดำเนินการ (Do)				
TD1	การดำเนินการฝึกซ้อมตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยนักกีฬาควรมีเวลาในการฝึกซ้อมอย่างน้อยร้อยละ 80	4.14	0.74	มาก
TD2	การดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้	4.14	0.73	มาก
TD3	การดำเนินการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน	4.15	0.74	มาก

ตาราง 19 ต่อ

หัวข้อ	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{X}	SD.	แปลผล
ด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ (Study)				
TS1	การศึกษวิเคราะห์ผลการดำเนินการฝึกซ้อมของนักกีฬาตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้	4.15	0.72	มาก
TS2	การศึกษวิเคราะห์ผลการดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้	4.16	0.74	มาก
TS3	การศึกษวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน	4.16	0.74	มาก
ด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน (Act)				
TA1	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการเวลาให้สอดคล้องกับปัญหาที่พบจากกรอบระยะเวลาการฝึกซ้อมของนักกีฬา เช่น การชดเชยเวลาในช่วงวันหยุดให้กับนักกีฬาที่ขาดการฝึกซ้อม การเพิ่มระยะเวลาการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมทีมแข่งขัน เป็นต้น	4.13	0.73	มาก
TA2	การพัฒนาปรับปรุงการแข่งขันในรายการต่างๆตามกรอบระยะเวลาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีม	4.13	0.74	มาก
TA3	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับผลการวิเคราะห์การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน	4.13	0.73	มาก
รวม		4.14	0.74	มาก

จากตาราง 19 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ด้านเวลา จำแนกตามรายข้อ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (SD = 0.74) ระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ด้านเวลาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวางแผนการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนอย่างเหมาะสม (TP3) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ (TS2) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน (TS3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 (SD = 0.74, 0.74, 0.74) ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ การวางแผนการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ตามกรอบระยะเวลาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี (TP2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (SD = 0.78) โดยทุกข้อมีระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา จำแนกตามรายข้อ (n=201)

หัวข้อ	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{x}	SD.	แปลผล
ด้านการวางแผน (Plan)				
MP1	การวางแผนการบริหารจัดการวัสดุและอุปกรณ์ของนักกีฬาและทีมให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้	4.11	0.72	มาก
MP2	การวางแผนการบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาเพื่อจัดการแข่งขันหรือจัดการประลองทีม	4.13	0.72	มาก
MP3	การวางแผนการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้	4.08	0.76	มาก
ด้านการดำเนินการ (Do)				
MD1	การดำเนินการจัดการวัสดุและอุปกรณ์กีฬาซอฟท์บอลให้เกิดประโยชน์ต่อทีมอย่างเหมาะสมในด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	4.17	0.72	มาก

ตาราง 20 ต่อ

หัวข้อ	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสโมสร	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{x}	SD.	แปลผล
MD2	การดำเนินการบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาอย่างถูกต้องเหมาะสม	4.11	0.71	มาก
MD3	การดำเนินการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อมและสนามกีฬาตามแผนงบประมาณประจำปี	4.13	0.71	มาก
ด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ (Study)				
MS1	การตรวจสอบคุณภาพ ตรวจจับจำนวน และศึกษาวิธีการใช้ของวัสดุและอุปกรณ์กีฬา	4.12	0.71	มาก
MS2	การศึกษวิเคราะห์การบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อมและสนามกีฬาให้สามารถใช้งานได้เหมาะสม	4.14	0.72	มาก
MS3	การศึกษวิเคราะห์การดำเนินการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อมและสนามกีฬาตามแผนงบประมาณประจำปี	4.10	0.71	มาก
ด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน (Act)				
MA1	การพัฒนาการบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์กีฬาให้เกิดประโยชน์ต่อทีมอย่างเหมาะสม	4.12	0.72	มาก
MA2	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อมและสนามกีฬาให้เหมาะสม	4.11	0.70	มาก
MA3	การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อมและสนามกีฬาให้มีสภาพพร้อมใช้งาน	4.13	0.70	มาก
รวม		4.12	0.72	มาก

จากตาราง 20 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสโมสร ด้านวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา จำแนกตามรายชื่อ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (SD = 0.72) ระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอพท์บอล ด้านเวลาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การดำเนินการจัดการวัสดุและอุปกรณ์กีฬาสอพท์บอลให้เกิดประโยชน์ต่อทีมอย่างเหมาะสมในด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขัน (MD1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 (SD = 0.72) และน้อยที่สุด คือ การวางแผนการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อมและสนามกีฬาให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้ (MP3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (SD = 0.76) โดยทุกข้อมีระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mix Method Approach) แบบตัวหลักและตัวรองตามลำดับ (Sequential Dominant and Less Dominant Design) ซึ่งมีวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เป็นตัวหลัก (Dominant Status) และวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เป็นตัวรอง (Less Dominant Status) โดยมีความมุ่งหมายทั่วไป คือ เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล และมีความมุ่งหมายเฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล
3. เพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬาซอฟท์บอล

โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ 10 ขั้นตอน ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ในระยะนี้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

- ขั้นตอนที่ 1 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล
- ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาพฤติกรรมศึกษาจากสโมสรที่คัดเลือก จำนวน 4 แห่งในลักษณะของพฤติกรรมศึกษา (Multi case study) โดยคัดเลือกผู้ที่เกี่ยวข้องของสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ประเภททีมชาย และทีมหญิง จำนวน 12 คน และผู้ที่เกี่ยวข้องของสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ได้รับตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ประเภททีมชาย และทีมหญิงจำนวน 12 คน จากนั้นดำเนินการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและสังเกตการฝึกซ้อมของนักกีฬา

ขั้นตอนที่ 3 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล จำนวน 7 คน เพื่อสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

ขั้นตอนที่ 4 สังเคราะห์ข้อมูลร่วมจากขั้นตอนที่ 1- 3 เพื่อสรุปสภาพปัจจุบัน ปัญหาในการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล และแนวทางในการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ในระยะนี้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 5 ยกร่าง และจัดทำเอกสารประกอบการวิพากษ์ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล โดยจำแนกตามรูปแบบย่อยทั้ง 4 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบย่อยการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา 2) รูปแบบย่อยการบริหารจัดการงบประมาณ 3) รูปแบบย่อยการบริหารจัดการเวลา และ 4) รูปแบบย่อยการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

ขั้นตอนที่ 6 วิพากษ์ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอลโดยผู้ทรงคุณวุฒิด้วยเทคนิคการสัมมนาเชิงผู้เชี่ยวชาญ จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล จำนวน 8 คน

ขั้นตอนที่ 7 ปรับแก้ไขตามผลการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 8 คน พิจารณายืนยันความถูกต้องของผลการปรับแก้

ระยะที่ 3 การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล ในระยะนี้มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 8 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยมุ่งพิจารณาในด้านความเป็นปรนัยของแบบประเมินเป็นหลัก จำนวน 5 คน ทดลองเก็บข้อมูลกับผู้บริหารสมาคมกีฬาสอฟท์บอลแห่งประเทศไทย ผู้บริหารสโมสรกีฬาสอฟท์บอลในสังกัดสมาคมกีฬาสอฟท์บอลแห่งประเทศไทย ผู้ฝึกสอนกีฬาสอฟท์บอล และนักกีฬาสอฟท์บอลจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน

ขั้นตอนที่ 9 เก็บข้อมูลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 201 คน โดยจำแนกเป็นผู้บริหารสมาคมกีฬาสอฟท์บอลแห่งประเทศไทยจำนวน 9 คน ผู้บริหารสโมสรกีฬาสอฟท์บอลในสังกัดสมาคมกีฬาสอฟท์บอลแห่งประเทศไทยจำนวน 29 คน ผู้ฝึกสอนกีฬาสอฟท์บอลจำนวน 18 คน และนักกีฬาสอฟท์บอลจำนวน 145 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างเทียบจากตารางเครจซี่ และมอร์แกน

ขั้นตอนที่ 10 วิเคราะห์ สรุปผลการประเมิน และปรับรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน คือค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากนั้นแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำเสนอ

ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง เพื่อเป็นรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ฉบับสมบูรณ์

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยนำเสนอตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาศาสนภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล นั้น ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ ด้านการบริหารจัดการเวลา และด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาของทีมกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน พบว่า นักกีฬามีจำนวนเพียงพอต่อการจัดการทีมประมาณ 12-20 คน ขึ้นอยู่กับความสนใจของนักเรียนในแต่ละปีเนื่องจากผู้ปกครองและนักเรียนให้ความสนใจในการเล่นกีฬามากกว่าการเล่นกีฬา แต่จะมีนักเรียนที่สนใจเข้ามาลองฝึกซ้อม ถ้าชอบก็จะสมัครเป็นนักกีฬา อีกทั้งมีการเชิญชวนจากครูผู้สอนรายวิชาซอฟท์บอลและรุ่นพี่ โดยทีมมีการวางแผนรับนักกีฬาเพิ่มอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะไว้เช่นกันว่า ทีมควรมีการขยายฐานนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง มีการวางแผนส่งเสริมให้นักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอลทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ มีการวางแผนพัฒนานักกีฬาด้วยการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในรายการแข่งขันที่เหมาะสม มีการวางแผนเพื่อปรับเปลี่ยนวิธีการฝึกซ้อมให้เหมาะสมต่อการพัฒนานักกีฬาและทีม มีการประเมินความก้าวหน้าของนักกีฬาและความสามารถของทีมเป็นระยะ ๆ เพื่อการพัฒนาความสามารถ และแก้ไขจุดอ่อน และเสริมจุดแข็ง สำหรับผู้ฝึกสอนในสภาพปัจจุบันมีประมาณ 1-4 คน ประกอบด้วยอาจารย์ ศิษย์เก่า และบุคลากรจากสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทยที่เข้ามาช่วยฝึกซ้อม ในกรณีนี้ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะว่า ทีมควรมีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถเพียงพอต่อการพัฒนานักกีฬาในแต่ละด้าน และมีการวางแผนส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการสอนของกีฬาซอฟท์บอล เพื่อพัฒนาองค์ความรู้อยู่ตลอดเวลา ในส่วนของปัญหาที่พบ คือ ด้านความสามารถของนักกีฬาใหม่ และนักกีฬาเก่ามีความแตกต่างกันมาก ส่งผลให้ประสิทธิภาพของทีมไม่มีความต่อเนื่อง นักกีฬาเลิกเล่น เพราะทนกับสภาพการฝึกซ้อมไม่ได้ และมีความสนใจในกิจกรรมอื่นมากกว่าการเล่นกีฬา สำหรับผู้ฝึกสอนนั้นในโรงเรียนมีความต้องการบุคลากรมาก แต่มีไม่เพียงพอ เพราะกีฬาซอฟท์บอลเป็นกีฬาที่มีความเฉพาะตัว หาผู้สอนยากจึงไม่สามารถเปิดเป็นรายวิชาได้ ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้มองถึงประเด็น

ปัญหาของการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอลเกี่ยวกับการมีผู้ฝึกสอนไม่เพียงพอเป็นประเด็นหลัก และประเด็นรองคือ จำนวนนักกีฬาน้อย สำหรับการแก้ไขปัญหานั้น ต้องมีการประชาสัมพันธ์รับนักกีฬาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ลดความเข้มข้นของการฝึกซ้อมลงสำหรับนักกีฬาใหม่ ในส่วนของผู้ฝึกสอนนั้น ต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการอบรมบุคลากรที่มีอยู่ของโรงเรียน เพื่อพัฒนาเป็นผู้ฝึกสอนที่มีทักษะการสอน และการทำทีมกีฬาสอฟท์บอล โดยเฉพาะโรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาซอฟท์บอล ซึ่งมุมมองของการแก้ปัญหาผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะว่า ทีมควรมีการส่งเสริมพัฒนาผู้ฝึกสอนให้มีความรู้ ความสามารถ และเทคนิคการถ่ายทอดองค์ความรู้ในกีฬาสอฟท์บอล และที่สำคัญผู้ฝึกสอนต้องมีความรักในกีฬาสอฟท์บอลพร้อมที่จะทุ่มเทให้กับกิจกรรมกีฬาอย่างเต็มที่ ที่สุดก็จะมีนักกีฬาให้ความสนใจมาร่วมทีม

1.2 ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอลด้านการบริหารจัดการงบประมาณของทีมกีฬาสอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน โดยภาพรวมของการบริหารจัดการนั้น มีการวางแผนงบประมาณประจำปี และได้การสนับสนุนงบประมาณจากโรงเรียน ซึ่งทางโรงเรียนให้ความอนุเคราะห์รถรับ-ส่งของโรงเรียน เพื่อใช้ในการเดินทางเข้าร่วมการแข่งขัน ส่วนวัสดุอุปกรณ์กีฬา รวมถึงเบี้ยเลี้ยงของนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอนต้องดำเนินการเสนอความต้องการในแต่ละปี ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะไว้เช่นกันว่า ทีมควรมีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีมในระยะสั้นและระยะยาว (3-5 ปี) มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการแข่งขันตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับค่าตอบแทนบุคลากร และการพัฒนาบุคลากรให้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นต้น และมีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการของนักกีฬาและบุคลากร ส่วนงบประมาณของจังหวัดทีมจะได้รับต่อเมื่อสามารถผ่านเข้าเป็นตัวแทนภาค ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ทีมมีการดำเนินการจัดสรรงบประมาณบางส่วนจากเงินรางวัลที่ได้จากการชนะเลิศ เพื่อนำมาจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาที่เป็นของของทีม ซึ่งนักกีฬาไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพราะมีงบประมาณสนับสนุน แต่อุปกรณ์กีฬาที่เป็นของส่วนตัวนักกีฬาต้องจัดซื้อเอง กรณีงบประมาณที่เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬานั้นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะว่า ทีมควรมีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับวัสดุ อุปกรณ์กีฬา สถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬา ด้วยเช่นกัน สำหรับปัญหาและการแก้ปัญหาด้านงบประมาณนั้น ในส่วนของทีมและผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะที่มีลักษณะคล้ายกัน

คือ ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณที่มีจำกัดไม่เพียงพอ ซึ่งทีมควรมีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณ และการเสนอแผนงบประมาณให้เพียงพอ หากงบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอจริงๆ ก็ควรแก้ปัญหาด้วยการบริหารจัดการให้เหมาะสมเพียงพอ หรือขอรับการสนับสนุนจากภาคเอกชน

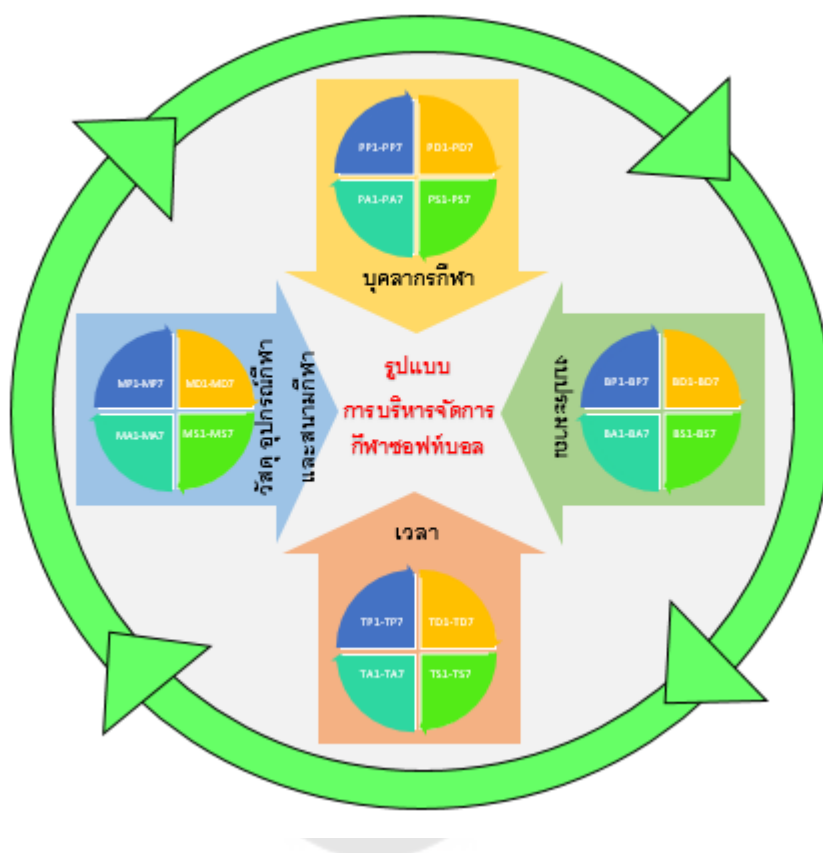
1.3 ด้านการบริหารจัดการเวลา พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการกีฬาสอพล์บอลด้านการบริหารจัดการเวลาของทีมกีฬาสอพล์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน โดยภาพรวมของการบริหารจัดการเวลานั้น ทีมมีการฝึกซ้อมตลอดทั้งปี แต่เดือนที่มีการซ้อมน้อยที่สุดคือ เดือนเมษายน และช่วงเวลาที่มีการแข่งขัน คือ เดือนมีนาคม (กีฬายาวชนแห่งชาติ) เดือนมิถุนายน-สิงหาคม (ไทยแลนด์ลีก) เดือนพฤศจิกายน (รอบคัดเลือกกีฬายาวชนแห่งชาติ) การฝึกซ้อมใช้เวลาประมาณ 5-7 วันต่อสัปดาห์ โดยมีการฝึกพื้นฐาน การฝึกเทคนิคการแข่งขัน และฝึกสมรรถภาพควบคู่กัน ช่วงเวลาของการฝึกซ้อมในแต่ละวัน เป็นช่วงหลังเลิกเรียน 16.30-19.30 น. ในวันจันทร์-วันศุกร์ และช่วงก่อนการแข่งขันมีการฝึกซ้อมในวันหยุด ตั้งแต่ 09.00-17.00 น. ซึ่งกรณีการบริหารจัดการเวลานั้นผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะว่า การบริหารจัดการกีฬาสอพล์บอลทีมควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายในแต่ละปี มีการกำหนดและมีการวางแผนการฝึกซ้อม รวมถึงการแข่งขันให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม มีการวางแผนการฝึกซ้อมเป็นรายไตรมาส หรือรายเดือน รายสัปดาห์ และมีการจัดตารางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนอย่างเหมาะสม สำหรับปัญหาที่พบ คือ นักกีฬาไม่มาฝึกซ้อม นักกีฬามีการเรียนพิเศษ(บางวัน) และช่วงเวลาฝึกซ้อมมีฝนตก ซึ่งมีการแก้ปัญหาที่นักกีฬาที่ไม่มาฝึกซ้อมโดยหัวหน้าทีม และรุ่นพี่จะคุยกับเพื่อน หรือน้องที่ขาดซ้อม ขอร้องให้มาฝึกซ้อมเพื่อเป้าหมายของทีม สำหรับนักกีฬามีการเรียนพิเศษ (บางวัน) ทีมมีการแก้ปัญหาโดยฝึกซ้อมเพิ่มเติมชดเชยเวลาในวันเสาร์-อาทิตย์ และถ้าช่วงเวลาระหว่างการฝึกซ้อมมีฝนตก จะมีการแก้ปัญหาโดยการเปลี่ยนโปรแกรมฝึกด้วยการฝึกสมรรถภาพเสริมสร้างกล้ามเนื้อ และการฝึกทำตีในโรงฝึกกีฬาในร่ม มีการฝึกซ้อมชดเชยเวลาให้กับนักกีฬาที่ขาดซ้อมในช่วงวันหยุด ซึ่งในส่วนของปัญหานี้ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะว่า ทีมควรมีการวางแผนแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะประสบกับปัญหา

1.4 ด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการกีฬาสอพล์บอลด้านการจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาของทีมกีฬาสอพล์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน โดยภาพรวมของการบริหารจัดการวัสดุ และอุปกรณ์กีฬานั้น ทีมมีการวางแผนที่เกี่ยวกับวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาตลอดทั้งปี เพื่อให้มีเพียงพอต่อการฝึกซ้อม โดยสภาพปัจจุบันมีลูกฝึกประมาณ 24 ลูก ลูกซ้อมตี 50-60 ลูก ไม่ซอพล์บอลสำหรับแข่งขัน 3-6 อัน ไม่ซอพล์บอลสำหรับฝึกซ้อม 5-15 อัน มีถุงมือ

ให้เยี่ยมฝึกซ้อม และแข่งขัน แต่ส่วนใหญ่ นักกีฬาจะใช้ถุงมือ และอุปกรณ์ส่วนตัว มีวัสดุช่วยฝึกซ้อมได้แก่ แผงกันลูกตาข่าย ดัมเบล บาร์เบล เป็นต้น ในส่วนของสนามฝึกซ้อมนั้น ทีมต้องจัดหาสถานที่ที่เหมาะสมกับการฝึกซ้อม หากทีมมีสนามกีฬาที่เหมาะสมในการฝึกซ้อมเป็นพื้นที่ส่วนตัว และสามารถใช้จ่ายแข่งขันได้ก็จะเป็นการดี ซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานในสังกัด ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะว่า ทีมควรวางแผนการบริหารจัดการวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้ มีการจัดซื้อวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์บอลที่มีคุณภาพเหมาะสมต่อการฝึกซ้อม และการแข่งขัน มีการจัดซื้อชุดแข่งขันที่ถูกระเบียบการแข่งขัน สวยงามและเหมาะสมในการเข้าร่วมการแข่งขัน ส่วนสนามกีฬานั้นทีมต้องของบประมาณในการดูแลรักษาให้คงสภาพใช้งานอยู่เสมอ สำหรับปัญหาในการบริหารจัดการนี้ พบว่า สนามกีฬาเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการฝึกซ้อมอย่างมาก และประกอบกับระยะทางของสนามที่อยู่ไกลจากโรงเรียนด้วย มีผลต่อการฝึกซ้อมในแต่ละวันที่เสียไปกับการเดินทาง ถ้าทีมมีวัสดุ อุปกรณ์กีฬาที่มากและเพียงพอต่อการฝึกซ้อมด้วยเวลาที่มีจำกัดในแต่ละวัน จะส่งผลให้นักกีฬาได้ฝึกทักษะครบฐานการฝึกโดยไม่ต้องรออุปกรณ์ต่อจากเพื่อน เพราะอุปกรณ์มีมากเพียงพอกับสมาชิกในทีม และปัญหาอีกประการหนึ่งคือ การไม่จัดเก็บรักษาอุปกรณ์ที่มีอยู่ในด้านการแก้ปัญหาเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์เบื้องต้น ปลูกฝังนักกีฬาให้ช่วยกันรักษาอุปกรณ์ นำอุปกรณ์ที่ชำรุดมาซ่อมแซม หางบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาเพิ่มเติม เช่น เงินรางวัลจากการชนะเลิศ แบ่งเบียดึงจากการแข่งขันมาสมทบ และดูแลรักษาอุปกรณ์ที่มีให้ใช้งานต่อไปได้ สำหรับการแก้ปัญหาสนามไกล นักกีฬามีการช่วยเหลือดูแลกัน โดยเดินทางไปและกลับด้วยกัน ในส่วนของแนวทางการบริหารจัดการกับปัญหานี้ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะว่า ทีมควรมีการวางแผนการจัดเก็บ ดูแลรักษา และซ่อมบำรุงวัสดุ อุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์บอลให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ มีการดูแลรักษาสนามกีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดทำบัญชีวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์บอล และมีการตรวจสอบสภาพให้พร้อมใช้งานอย่างสม่ำเสมอ

2. ผลการวิจัยและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลนั้น พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ของกระบวนการทำงานใน 4 ด้านหลัก คือ การบริหารจัดการบุคลากรกีฬา การบริหารจัดการงบประมาณ การบริหารจัดการเวลา การบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา ซึ่งมีกระบวนการภายในประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินการ การศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ และการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน โดยบ่งชี้จากตัวชี้วัดต่าง ๆ และมี 4 รูปแบบย่อย คือ 1) รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 24 ตัวชี้วัด 2) รูปแบบย่อยด้าน

การบริหารจัดการงบประมาณ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 28 ตัวชี้วัด 3) รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการเวลา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 12 ตัวชี้วัด และ 4) รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 12 ตัวชี้วัด สามารถสรุปเป็นรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลในภาพรวมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด ดังภาพประกอบและรายละเอียด ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 8 รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล

รายละเอียดของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลในแต่ละองค์ประกอบและตัวชี้วัด มีดังนี้

2.1 รูปแบบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ และ 24 ตัวชี้วัด ดังนี้

2.1.1 องค์ประกอบด้านการวางแผน มี 6 ตัวชี้วัด คือ PP1 การวางแผนเพิ่มจำนวนนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม, PP2

การวางแผนการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนานักกีฬาในแต่ละระดับได้อย่างเหมาะสม, PP3 การวางแผนส่งเสริมให้นักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอลทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ, PP4 การวางแผนเพิ่มจำนวนผู้ฝึกสอนให้เพียงพอต่อการพัฒนานักกีฬาในแต่ละทักษะของกีฬาซอฟท์บอล, PP5 การวางแผนส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล, PP6 การวางแผนเพื่อเสนอนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการสนับสนุนกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง

2.1.2 องค์ประกอบด้านการดำเนินการมี 6 ตัวชี้วัด คือ PD1 การดำเนินการประชาสัมพันธ์ และชักชวนนักกีฬาใหม่เข้าร่วมทีมตามเป้าหมายของทีม, PD2 การดำเนินการฝึกซ้อมนักกีฬา โดยแบ่งเป็นการฝึกซ้อมนักกีฬาตามความสามารถ และตำแหน่งการเล่น, PD3 การดำเนินการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอลทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ, PD4 การดำเนินการหาผู้ฝึกสอน หรือพัฒนาบุคลากรของทีมเป็นผู้ฝึกสอน, PD5 การดำเนินการส่งผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล, PD6 มีนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการสนับสนุนกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง

2.1.3 องค์ประกอบด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการมี 6 ตัวชี้วัด คือ PS1 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการประชาสัมพันธ์ และชักชวนนักกีฬาใหม่เข้าร่วมทีมตามเป้าหมายของทีม, PS2 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการฝึกซ้อมนักกีฬาตามความสามารถ และตำแหน่งการเล่น, PS3 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอลทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ, PS4 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการหาผู้ฝึกสอน หรือพัฒนาบุคลากรของทีมเป็นผู้ฝึกสอน, PS5 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการส่งผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล, PS6 การศึกษาวิเคราะห์นโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการสนับสนุนกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง

2.1.4 องค์ประกอบด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนมี 6 ตัวชี้วัด คือ PA1 การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการประชาสัมพันธ์ และชักชวนนักกีฬาใหม่เข้าร่วมทีมตามเป้าหมายของทีมให้เหมาะสม, PA2 การพัฒนาปรับปรุงการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาความสามารถ และแก้ไขจุดอ่อนของนักกีฬาอย่างเหมาะสม, PA3 การพัฒนาปรับปรุงการส่งนักกีฬาเข้ารับ

การฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอลทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ, PA4 การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการหาผู้ฝึกสอน หรือพัฒนาบุคลากรของทีมเป็นผู้ฝึกสอนที่เหมาะสม, PA5 การพัฒนาปรับปรุงการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอนให้เหมาะสมภายใต้การแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ, PA6 การพัฒนาปรับปรุงนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการสนับสนุนกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง

2.2 รูปแบบการบริหารจัดการงบประมาณ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ และ 28 ตัวชี้วัด ดังนี้

2.2.1 องค์ประกอบด้านการวางแผน มี 7 ตัวชี้วัด คือ BP1 การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีมในระยะสั้นและระยะยาว (3-5 ปี), BP2 การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการแข่งขันตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี, BP3 การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับวัสดุ อุปกรณ์กีฬา สถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาของทีมตลอดทั้งปี, BP4 การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับค่าตอบแทนบุคลากร (เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นต้น), BP5 การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการพัฒนาบุคลากร (เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นต้น), BP6 การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการของนักกีฬา และบุคลากร, BP7 การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการจัดหารายได้

2.2.2 องค์ประกอบด้านการดำเนินการมี 7 ตัวชี้วัด คือ BD1 การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมในระยะสั้นและระยะยาว (3-5 ปี), BD2 การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขัน หรือจัดประลองทีมตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้, BD3 การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้, BD4 การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากรตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้, BD5 การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนาตนเองตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้, BD6 การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการมอบสวัสดิการให้นักกีฬา และบุคลากรตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้, BD7 การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้

2.2.3 องค์ประกอบด้านการศึกษาวិเคราะห์การดำเนินการมี 7 ตัวชี้วัด คือ BS1 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่าย ตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว (3-5 ปี), BS2 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขัน หรือจัดประลองทีม ตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้, BS3 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา บริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬา ตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้, BS4 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากรตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้, BS5 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนาคณะตนเอง ตามแผน และงบประมาณที่กำหนดไว้, BS6 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการมอบสวัสดิการให้นักกีฬาและบุคลากร ตามแผนและงบประมาณที่กำหนดไว้, BS7 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้

2.2.4 องค์ประกอบด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนมี 7 ตัวชี้วัด คือ BA1 การพัฒนาปรับปรุงงบประมาณให้มีความสอดคล้องกับผลการประเมินการใช้งบประมาณ ประจำปี เพื่อลดความเสี่ยงของการบริหารจัดการงบประมาณในปีถัดไป และสามารถวางแผนงบประมาณได้อย่างเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว (3-5 ปี), BA2 การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขัน หรือจัดประลองทีมให้สอดคล้องเหมาะสมกับผลการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ, BA3 การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา บริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาให้เหมาะสม, BA4 การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากรให้เหมาะสม, BA5 การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนาคณะตนเอง, BA6 การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการมอบสวัสดิการให้นักกีฬา และบุคลากรให้เหมาะสม, BA7 การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้

2.3 รูปแบบการบริหารจัดการเวลา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ และ 12 ตัวชี้วัด ดังนี้

2.3.1 องค์ประกอบด้านการวางแผน มี 3 ตัวชี้วัด คือ TP1 การวางแผน กำหนดกรอบระยะเวลา และแนวทางการฝึกซ้อมที่ครบถ้วนเหมาะสม และสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี (ประกอบด้วยแผนการฝึกซ้อมระยะ 3 เดือน

แผนรายเดือน แผนรายสัปดาห์ และแผนรายวัน), TP2 การวางแผนการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ตามกรอบระยะเวลาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี, TP3 การวางแผนการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนอย่างเหมาะสม

2.3.2 องค์ประกอบด้านการดำเนินการมี 3 ตัวชี้วัด คือ TD1 การดำเนินการฝึกซ้อมตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยนักกีฬาควรมีเวลาในการฝึกซ้อมอย่างน้อยร้อยละ 80, TD2 การดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้, TD3 การดำเนินการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

2.3.3 องค์ประกอบด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการมี 3 ตัวชี้วัด คือ TS1 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการฝึกซ้อมของนักกีฬาตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้, TS2 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้, TS3 การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

2.3.4 องค์ประกอบด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนมี 3 ตัวชี้วัด คือ TA1 การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการเวลาให้สอดคล้องกับปัญหาที่พบจากกรอบระยะเวลาการฝึกซ้อมของนักกีฬา เช่น การขาดเซยเวลาในช่วงวันหยุดให้กับนักกีฬาที่ขาดการฝึกซ้อม การเพิ่มระยะเวลาการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมทีมแข่งขัน เป็นต้น, TA2 การพัฒนาปรับปรุงการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามกรอบระยะเวลาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม, TA3 การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับผลการวิเคราะห์การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

2.4 รูปแบบการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ และ 12 ตัวชี้วัด ดังนี้

2.4.1 องค์ประกอบด้านการวางแผน มี 3 ตัวชี้วัด คือ MP1 การวางแผนการบริหารจัดการวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาของนักกีฬาและทีมให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้, MP2 การวางแผนการบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาเพื่อจัดการแข่งขัน หรือจัดการประลองทีม, MP3 การวางแผนการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้

2.4.2 องค์ประกอบด้านการดำเนินการมี 3 ตัวชี้วัด คือ MD1 การดำเนินการจัดการวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์ให้เกิดประโยชน์ต่อทีมอย่างเหมาะสม ในด้านการฝึกซ้อม

และการแข่งขัน, MD2 การดำเนินการบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาอย่างถูกต้องเหมาะสม, MD3 การดำเนินการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาตามแผนงบประมาณประจำปี

2.4.3 องค์ประกอบด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการมี 3 ตัวชี้วัด คือ MS1 การตรวจสอบคุณภาพ ตรวจสอบจำนวน และศึกษาวิธีการใช้ของวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์, MS2 การศึกษาวิเคราะห์การบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาให้สามารถใช้งานได้เหมาะสม, MS3 การศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาตามแผนงบประมาณประจำปี

2.4.4 องค์ประกอบด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผนมี 3 ตัวชี้วัด คือ MA1 การพัฒนาการบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์กีฬาให้เกิดประโยชน์ต่อทีมอย่างเหมาะสม, MA2 การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาให้เหมาะสม, MA3 การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาให้มีสภาพพร้อมใช้งาน

3. ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์นั้นพบว่า คะแนนเฉลี่ยการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์จำแนกตามรายด้าน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 (SD = 0.74) ระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (SD = 0.74) รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (SD = 0.72), ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (SD = 0.75), ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (SD = 0.79) ตามลำดับ และมีระดับความเหมาะสมของทุกด้านอยู่ในเกณฑ์มาก ส่วนคะแนนเฉลี่ยการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์ ด้านบุคลากรกีฬาจำแนกตามรายข้อ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (SD = 0.75) ระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก และจากการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์ ด้านบุคลากรกีฬาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวางแผนเพิ่มจำนวนนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย (PP1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 (SD = 0.73) และน้อยที่สุด คือ การวางแผนเพิ่มจำนวนผู้ฝึกสอนให้เพียงพอต่อการพัฒนานักกีฬาในแต่ละทักษะของกีฬาซอฟต์แวร์ (PP4), การดำเนินการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟต์แวร์ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ (PD3), การดำเนินการ

ส่งผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล (PD5), มีนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษาและการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการสนับสนุนกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง (PD6) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 (SD = 0.76, 0.78, 0.75, 0.74) ตามลำดับ โดยทุกข้อมีระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก สำหรับคะแนนเฉลี่ยการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ด้านงบประมาณ จำแนกตามรายชื่อ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (SD = 0.79) ระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ด้านงบประมาณที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับวัสดุ อุปกรณ์กีฬา สถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาของทีมตลอดทั้งปี (BP3), การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา บริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อมและสนามกีฬาให้เหมาะสม (BA3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 (SD = 0.76, 0.77) ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับค่าตอบแทนบุคลากร (เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นต้น) (BP4), การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้ (BD7), การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้ (BA7) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 (SD = 0.81, 0.78, 0.83) ตามลำดับ โดยทุกข้อมีระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก ส่วนคะแนนเฉลี่ยการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ด้านเวลา จำแนกตามรายชื่อ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (SD = 0.74) ระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ด้านเวลาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวางแผนการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนอย่างเหมาะสม (TP3), การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ (TS2), การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน (TS3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 (SD = 0.74, 0.74, 0.74) ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ การวางแผนการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ตามกรอบระยะเวลาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี (TP2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (SD = 0.78) โดยทุกข้อมีระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก และคะแนนเฉลี่ยการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ด้านวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา จำแนกตามรายชื่อ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (SD = 0.72) ระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ด้านเวลาที่มีค่าเฉลี่ย

มากที่สุด คือ การดำเนินการจัดการวัสดุและอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์ให้เกิดประโยชน์ต่อทีมอย่างเหมาะสมในด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขัน (MD1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 (SD = 0.72) และน้อยที่สุด คือ การวางแผนการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อมและสนามกีฬาให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้ (MP3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (SD = 0.76) โดยทุกข้อมีระดับความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาก

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการศึกษานี้ ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายตามรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์เป็นรายด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ ด้านการบริหารจัดการเวลา และด้านการจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา ตามลำดับ และเรียงลำดับตามความมุ่งหมายเฉพาะของกรวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1 รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์ ด้านบุคลากรกีฬา ซึ่งในที่นี้ประกอบด้วย นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้บริหารทีม พบว่าการพัฒนากีฬาซอฟต์แวร์ในระดับเยาวชนให้ก้าวสู่ความเป็นเลิศนั้น ควรมีการขยายฐานนักกีฬาที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอ มีการวางแผนการดำเนินการ การประเมินและแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้การพัฒนากีฬาซอฟต์แวร์เป็นไปอย่างเหมาะสม

จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์ของทีมซอฟต์แวร์ที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน ซึ่งพบว่ามีจำนวนนักกีฬาเพียงพอต่อการบริหารจัดการทีม และมีการรับสมัครสมาชิกใหม่ตลอดเวลา ส่งผลให้ทีมมีนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทน นั่นจึงทำให้ทีมยังคงประสบความสำเร็จ หรือมีผลงานจากการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับความพร้อมของผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถและมีจำนวนที่เพียงพอทำให้นักกีฬาสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างถูกต้อง และรวดเร็ว เป็นที่สังเกตว่าทีมที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขันนั้นเข้าใจสภาวะปัญหาของการขาดบุคลากรจึงมีการวางแผนและปัญหาล่วงหน้าจนกลายเป็นแนวทางการในการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์ที่เป็นวัฒนธรรมของทีม หรือองค์กร

สำหรับรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์ด้านการจัดการบุคลากรกีฬานั้น ผู้บริหารต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายอย่างชัดเจน เพื่อที่จะวางแผนในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินการได้อย่างชัดเจน มีทิศทางการทำงาน และรูปแบบของการพัฒนาอย่างมีเป้าหมาย โดยการพัฒนาคณะกรกีฬาจะต้องมุ่งส่งเสริมพัฒนานักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้บริหารทีมไปสู่ความเป็นเลิศในระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค ระดับชาติ และ

ระดับนานาชาติ ตามลำดับ โดยเฉพาะการฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ ของบุคลากรกีฬา ผู้บริหารต้องมีการวางแผน และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ ซึ่งการฝึกอบรมจะเป็นการส่งเสริมบุคลากรกีฬาให้มีความรู้ความสามารถ มีมุมมอง และวิสัยทัศน์ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาตัวบุคคล และทีมได้อย่างมีรูปแบบ และมีศักยภาพ ซึ่งจากศึกษาวิจัยได้รูปแบบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ และ 24 ตัวชี้วัด โดยตัวชี้วัดด้านบุคลากรกีฬาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวางแผนเพิ่มจำนวนนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มจำนวนนักกีฬามีความสำคัญต่อการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล สอดคล้องกับผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของทีมที่ประสบความสำเร็จที่ให้ความสำคัญกับการวางแผนเพิ่มจำนวนนักกีฬาด้วยเช่นกัน จากการศึกษาวิจัยนี้เน้นการศึกษาวิจัยในระดับเยาวชน ซึ่งจะพบว่า นักกีฬาสามารถรักษาสถานภาพการเป็นนักกีฬาในระดับเยาวชนโดยเฉลี่ยสูงสุดประมาณ 4-5 ปีในฐานะนักกีฬาที่มีความสามารถเป็นตัวแทนหลักของทีม ฉะนั้นการเพิ่มจำนวนนักกีฬาจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาทีมกีฬาซอฟท์บอล ด้วยเหตุผลของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับระดับอายุที่ถูกจำกัดด้วยระเบียบของการแข่งขันส่งผลต่อการขาดบุคลากรในการบริหารจัดการ สะท้อนให้เห็นว่าการขาดบุคลากรกีฬาเป็นปัญหาหลักของการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาซอฟท์บอล สอดคล้องกับ กาหลง เย็นจิตต์ (2548, น. 162) ที่ได้อภิปรายไว้ว่า ในด้านการบริหารการกีฬานั้น พบว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดแผนการบริหารจัดการกีฬาในระยะสั้น และระยะยาว สำหรับปัญหาที่พบมากที่สุดคือ การขาดบุคลากร โดยเฉพาะบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะกีฬา ซึ่งรูปแบบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาต้องมีการวางแผนในภาพรวมอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ควรมีการวางแผนเกี่ยวกับการเสนอนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และการกีฬา จากการวางแผนนโยบายด้านหลักสูตรการเรียนการสอนนั้น ก่อให้เกิดการพัฒนากีฬาซอฟท์บอลในภาพรวม อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้มีการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับภูมิภาค และระดับชาติ ทั้งนี้เกิดจากการส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนกีฬาซอฟท์บอลในระดับโรงเรียน ดังที่ กาหลง เย็นจิตต์ (2548, บทคัดย่อ) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานในระดับภูมิภาคให้มีประสิทธิภาพ ว่าควรมีการกระจายอำนาจทางการกีฬาสู่ระดับท้องถิ่นอย่างทั่วถึงในการพัฒนากีฬาตามยุทธศาสตร์กีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นนโยบายการพัฒนากีฬาให้มีความยั่งยืน โดยการผลักดันนโยบายนี้เข้าสู่ระบบการศึกษา เพื่อให้เกิดการกระจายความรู้ไปสู่ท้องถิ่นและเกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม

2 รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้านงบประมาณ พบว่า สภาพปัจจุบันของทีมที่ประสบความสำเร็จ มีการวางแผนงบประมาณ และได้รับการสนับสนุนตามส่วนที่โรงเรียนจัดสรรให้ นอกจากนี้ทีมยังได้รับงบประมาณสนับสนุนจากการเป็นตัวแทนจังหวัด และได้รับเงินรางวัลจากการชนะเลิศในการแข่งขัน เพื่อจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งงบประมาณดังกล่าวก็ยังไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ ต้องมีการขอรับการสนับสนุนจากภาคเอกชน ในส่วนดังกล่าวนี้ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาซอฟท์บอลให้ความเห็นว่า ทีมต้องวางแผนการบริหารจัดการรายรับ-รายจ่ายตามเป้าหมายของทีม โดยมุ่งเน้นที่งบประมาณของวัสดุอุปกรณ์กีฬา เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการและเป็นไปตามเป้าหมาย

สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า ผู้บริหารควรมีการดำเนินการวางแผน และบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายให้เป็นไปอย่างเหมาะสมตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีม ซึ่งต้องมีการวางแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยมีองค์ประกอบที่ต้องพิจารณา ได้แก่ แผนการแข่งขันของทีม แผนการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์กีฬา สถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาในแต่ละปี แผนการจัดหาค่าตอบแทน และการพัฒนาบุคลากร แผนการมอบสวัสดิการให้แก่นักกีฬา และบุคลากร ตลอดจนแผนการจัดหารายได้ องค์ประกอบที่กล่าวมานั้นเป็นส่วนของการดำเนินการที่ผู้บริหารต้องนำมาพิจารณาในการกำหนดงบประมาณให้มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้กับสถานะทางการเงินของสโมสร ประกอบกับการจัดทำบัญชีเพื่อตรวจสอบรายรับ-รายจ่ายให้ถูกต้อง และเป็นการควบคุมสภาพทางการเงินของสโมสรให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด

ซึ่งจากผลการศึกษาวิจัยได้รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการงบประมาณ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ และ 28 ตัวชี้วัด โดยตัวชี้วัดด้านงบประมาณที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับวัสดุ อุปกรณ์กีฬา สถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาของทีมตลอดทั้งปี และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา บริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อมและสนามกีฬาให้เหมาะสม จากผลการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่า ในการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลนั้น งบประมาณมีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรกีฬา การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์กีฬา สถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬา ดังนั้นการบริหารจัดการงบประมาณต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายอย่างเหมาะสมภายใต้ความมีธรรมาภิบาล สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ (2557, บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า การบริหารจัดการหน่วยงานควรมีการกำหนดข้อบังคับ และระเบียบปฏิบัติทางการเงินการบัญชีที่ชัดเจน เช่น การเก็บรักษาเงิน ระบบการเบิก

จ่ายเงิน ระบบใบเสร็จรับเงิน ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง ระเบียบการควบคุมการจ่ายเงิน ระบบการฝากการถอน และการยืมเงิน เป็นต้น ซึ่งปัจจัยการเงินและงบประมาณเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอล ทั้งนี้ในการบริหารจัดการงบประมาณนั้นหน่วยงานหรือองค์กรต้องกระทำควบคู่กับหลักธรรมาภิบาล และจากภาพรวมของการบริหารจัดการงบประมาณของกีฬาสอฟท์บอลจะเห็นได้ว่ามีปัญหาในส่วนของงบประมาณที่จำกัดต้องอาศัยการแก้ปัญหา เพื่อให้การดำเนินการนั้นบรรลุวัตถุประสงค์

3 รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาสอฟท์บอลด้านเวลา พบว่า สภาพปัจจุบันของทีมที่ประสบความสำเร็จ มีการบริหารจัดการเวลาในการฝึกซ้อมตลอดทั้งปี โดยจัดช่วงเวลาเป็นการพัฒนาทักษะ การพัฒนาสภาพร่างกาย และการแข่งขัน ช่วงเวลาส่วนใหญ่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมคือ ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนสัปดาห์ละประมาณ 5-7 วัน ขึ้นอยู่กับแผนการฝึกซ้อมและกำหนดการแข่งขัน ปัญหาที่เป็นอุปสรรคมากในเรื่องของเวลานั้น คือ ช่วงเวลาของการฝึกซ้อมมีฝนตก ผู้ฝึกสอนต้องมีการวางแผนสำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ เพื่อให้ระยะเวลาที่มีไม่สูญเปล่า นักกีฬามีการพัฒนาทักษะเพื่อให้พร้อมที่จะทำการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ และปัญหานักกีฬาที่พบมากอีกประการคือ การขาดซ้อมของนักกีฬาบางคน โดยทีมต้องวางแผนชดเชยเวลาให้กับนักกีฬาที่ขาดฝึกซ้อม เพื่อให้การพัฒนาทักษะเท่าเทียมกับเพื่อนร่วมทีม นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่า ควรมีการกำหนดแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันตามเป้าหมายของทีม ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของทีม โดยผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรมีการวางแผนเป็นรายไตรมาส รายเดือน และรายสัปดาห์

สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนร่วมควรมีการวางแผนและจัดการเวลาร่วมกัน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีมที่มีการกำหนดไว้ตลอดทั้งปี โดยมีการวางแผนการฝึกซ้อมเป็นรายไตรมาส รายเดือน รายสัปดาห์ และรายวัน สำหรับการฝึกซ้อมควรมีการจัดการเวลาในแต่ละสัปดาห์ในช่วงก่อนแข่งขัน และหลังแข่งขัน มีการแบ่งตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนให้ชัดเจน และมีความเหมาะสมกับแผนการฝึกซ้อม มีการฝึกซ้อมชดเชยเวลาให้กับนักกีฬาที่ขาดซ้อมในช่วงวันหยุด ในส่วนของการแข่งขันควรมีการวางแผนการแข่งขันแต่ละรายการตลอดทั้งปี ซึ่งการวางแผนนี้จะต้องสอดคล้องกับเงินงบประมาณที่ได้วางแผนไว้ ในการดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันนั้น ต้องมีการประเมิน และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนข้อบกพร่องจากการแข่งขัน รวมถึงการปรับตารางเวลาการฝึกซ้อมให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่มีการวางแผนปรับเปลี่ยนแก้ไขจุดอ่อนข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น อีกทั้งต้องจัดตารางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนให้เหมาะสมตามที่ได้

ปรับเปลี่ยนไว้ ดังสะท้อนจากผลการประเมินความเหมาะสมที่พบว่า ควรมุ่งเน้นที่การวางแผน การบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนอย่างเหมาะสม และการศึกษา วิเคราะห์ผลการดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ตามกรอบระยะเวลา ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่า ควรมีการประเมินหรือการวิเคราะห์ว่า ตารางเวลาที่มีการวางแผนและ ดำเนินการมีความเหมาะสมหรือไม่ โดยตรวจสอบจากผลการแข่งขันที่ทีมนำนักกีฬาเข้าร่วม การแข่งขัน ผลการแข่งขันจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพของการฝึกซ้อมและข้อบกพร่องที่ ผู้ฝึกสอนต้องมีการศึกษาวิเคราะห์เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับช่วงเวลาที่ มีหมายรวมถึงความมุ่งมั่นความรับผิดชอบของตัวนักกีฬา เพราะช่วงของระยะเวลาที่สัมพันธ์กับ เป้าหมายมีจำกัด ดังนั้นนักกีฬาต้องมีความเป็นนักกีฬาอาชีพ มีความมุ่งมั่นตั้งใจและทำให้ประสบ ความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ ประกิจ หงส์แสนยาธรรม (2552, น. 241-242) ที่ได้กล่าวว่า “นักกีฬา ต้องเป็นผู้รักษาสุขภาพ ตรงเวลา และเสียสละเวลาให้กับการทำงาน” นั่นก็คือ นักกีฬา ที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องมีความพยายามทุ่มเทเสียสละเวลา มีความรับผิดชอบต่อ บทบาทหน้าที่ของตน และเสาวลี ช่วยแก้ว (2557, น. 168-169) ที่กล่าวไว้ว่า การสร้างระบบ พี่เลี้ยง สร้างสายสัมพันธ์ความเป็นพี่น้อง ความรักความผูกพัน ปลูกฝังให้มีความรัก ความตระหนัก และความห่วงใยในองค์กรนั้น จะก่อให้เกิดแรงขับของบุคคลต่อการพัฒนาตนเอง ไปสู่เป้าหมายขององค์กร และบุคคลจะได้รับผลตอบแทนจากความสำเร็จขององค์กรด้วยเช่นกัน แต่ก็จะเป็นการดีหากบทบาทที่นักกีฬากำลังรับผิดชอบอยู่นั้นมีการอำนวยความสะดวก ให้อย่างเหมาะสม ดังที่ กาหลง เย็นจิตต์ (2548, น. 164) ได้อธิบายไว้ว่า ในส่วนของสถานที่ ออกกำลังกายมีความสำคัญต่อการพัฒนาสุขภาพของเยาวชน การจัดให้มีสนามกีฬา อุปกรณ์ อำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเป็นการส่งเสริมสุขภาพที่ดีของเยาวชน และประชาชน และการที่บุคคลจะมาก่อออกกำลังกายนั้น ต้องมีแรงจูงใจที่จะกระตุ้นความรู้สึก อยากรออกกำลังกาย เช่น สนามกีฬาสวยงาม มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกสมบูรณ์ ครบทุกกิจกรรม สนามกีฬามีการคมนาคมที่สะดวกอยู่ใกล้แหล่งชุมชน เป็นต้น

4 รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลด้านวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา พบว่า สภาพปัจจุบันของทีมที่ประสบความสำเร็จนั้น มีวัสดุอุปกรณ์กีฬาที่เพียงพอต่อการฝึกซ้อม และมีการจัดเก็บและบำรุงรักษาให้มีใช้ในการฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ ซึ่งทีมมีการบริหารจัดการ ที่เหมาะสม มีการประยุกต์วัสดุที่เหลือใช้มาทดแทนอุปกรณ์กีฬา เพื่อให้การฝึกซ้อมเป็นไป อย่างครบถ้วนและต่อเนื่อง แต่ปัญหาที่พบและสำคัญที่สุดคือ การบริหารจัดการสนามฝึกซ้อมและ แข่งขัน เนื่องจากบางทีมไม่มีสนามฝึกซ้อมที่มาตรฐาน ดังนั้นต้องหาช่วงเวลาที่สามารถใช้

สนามกีฬาได้อย่างเต็มที่ จึงเป็นเรื่องที่ท้าทายความสามารถของผู้ฝึกสอนที่จะวางแผนหากิจกรรมในการพัฒนาทักษะกีฬาให้นักกีฬาในพื้นที่การฝึกซ้อมที่จำกัด และสามารถสร้างผลงานที่ประสบความสำเร็จ

สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า ผู้บริหารและผู้มีส่วนร่วมควรมีการวางแผนวิเคราะห์การบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬาร่วมกัน ในการวิเคราะห์และวางแผนเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา นี้จะมีผลสืบเนื่องเกี่ยวข้องกับงบประมาณ การพัฒนา นักกีฬา และการจัดการเวลา อาทิเช่น กรณีที่มีวัสดุอุปกรณ์กีฬาที่เพียงพอต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬาก็จะส่งผลให้มีการใช้เวลาในการฝึกซ้อมที่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ นั่นหมายความว่าทีมก็ต้องมีการใช้จ่ายงบประมาณที่มากขึ้นตามไปด้วย แต่กรณีที่มีวัสดุ อุปกรณ์กีฬาจำกัดเนื่องด้วยเงินงบประมาณที่มีจำกัด แผนการฝึกซ้อมก็ต้องใช้ระยะเวลาที่เพิ่มขึ้น เพื่อนักกีฬาทุกคนได้ฝึกซ้อมครบตามทักษะที่กำหนดไว้ ส่งผลต่อการบริหารจัดการเวลาที่ต้องขยายกรอบเวลาการฝึกซ้อมเพิ่มขึ้น ซึ่งการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬานั้นต้องมีความสอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้ การฝึกซ้อม และการแข่งขัน ในการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุ อุปกรณ์กีฬา ต้องคำนึงถึงความเหมาะสม คุณภาพ และความจำเป็น อีกทั้งควรมีการวางแผนการจัดเก็บจัดทำบัญชีวัสดุ และอุปกรณ์ มีการตรวจสอบสภาพให้พร้อมใช้งาน และซ่อมบำรุงวัสดุ อุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์ที่ชำรุดให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ในส่วนของสนามกีฬาเป็นปัจจัยที่สำคัญมากอีกประการหนึ่ง เพราะกีฬาซอฟต์แวร์มีวัสดุอุปกรณ์ที่แข็งแกร่งทำให้เกิดอันตรายต่อบุคคล และทรัพย์สินได้ ดังนั้นสนามกีฬาจึงเป็นปัจจัยหนึ่งของการพัฒนากีฬาซอฟต์แวร์ที่มีต้องมีการวางแผนพิจารณาอย่างรอบคอบเป็นกรณีพิเศษ ต้องเลือกสถานที่ให้สอดคล้องกับความจำเป็นที่ต้องการ ร่วมกับงบประมาณที่กำหนดไว้ และกรอบเวลาที่ต้องพิจารณาในการใช้ฝึกซ้อม รวมถึงการวางแผนการดูแลรักษาสนามกีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ และผลจากการประเมินความเหมาะสมพบว่า การดำเนินการจัดการวัสดุและอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์ให้เกิดประโยชน์ต่อทีมอย่างเหมาะสมในด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขันเป็นประเด็นสำคัญที่สุดในการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของกาหลง เย็นจิตต์ (2548, น. 164) และ ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ (2557, บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า การบริหารจัดการกีฬามีปัจจัยเกี่ยวกับอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ต้องมีมาตรฐาน มีจำนวนที่เพียงพอต่อจำนวนนักกีฬาในการฝึกซ้อม อีกทั้งสถานที่ฝึกซ้อมต้องมีความเหมาะสม มีสภาพใช้งานได้ไม่เป็นอันตรายต่อนักกีฬาขณะฝึกซ้อม และสะดวกต่อการเดินทาง ทั้งนี้เพื่อพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถอย่างสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ซึ่งมีผลการวิจัยที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลของชาติ ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า จำนวนนักกีฬาที่เหมาะสมต่อการสร้างทีม คือ 12-20 คน ดังนั้นผู้จัดการทีม หรือผู้บริหารทีมจะต้องสำรวจหาทางเตรียมการจัดหานักกีฬาที่มีความสามารถให้เพียงพอ โดยจะต้องประชาสัมพันธ์ทั้งกับตัวนักกีฬา และผู้ปกครอง เพื่อค้นหาผู้ที่มีความสามารถ หรือผู้ที่มีความสนใจในกีฬาซอฟท์บอลอย่างแท้จริงเข้าร่วมทีม

2. จากผลการวิจัยพบว่า งบประมาณเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จ ในการจัดทำทีมกีฬาซอฟท์บอล ดังนั้นควรมีการกำหนดแผนงานในการจัดหางบประมาณอย่างเป็นรูปธรรม โดยควรผลักดันเข้าเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายของโรงเรียน เพื่อที่จะกำหนดการจัดสรรวงเงินสนับสนุนที่ชัดเจน รวมถึงจะต้องมีแผนงาน กิจกรรม เพื่อแสวงหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนจากองค์กรภายนอก

3. จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรื่องเวลาโดยเฉพาะ เวลาในการฝึกซ้อมเป็นเรื่องที่สำคัญ ดังนั้นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาจะต้องมีการวางแผนจัดการเวลาต่าง ๆ ร่วมกัน และกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานที่ชัดเจน โดยแผนในการจัดการเรื่องเวลาควรมีทั้งในส่วนของแผนรายปี รายไตรมาส รายเดือน รายสัปดาห์ และรายวัน โดยจะต้องมีการกำกับติดตาม เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนด้านเวลาที่กำหนด

4. จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาสำคัญของการบริหารจัดการด้านวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา คือ ความไม่พร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ดังกล่าว ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องจึงต้องมีการบริหารจัดการ โดยเน้นการซ่อมบำรุงและจัดหาให้เพียงพอ โดยจะต้องระบุไว้ในแผนงบประมาณอย่างชัดเจน และจะต้องกำหนดในเรื่องของการดูแลรักษา โดยอาจกำหนดไว้ในหน้าที่บทบาทของบุคลากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกำหนดวงรอบของการดูแลรักษาให้ชัดเจน

5. จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลที่เหมาะสมควรประกอบด้วย 4 รูปแบบย่อย 16 องค์ประกอบ 76 ตัวชี้วัด ซึ่งการนำรูปแบบไปใช้นั้น สามารถแบ่งเป็นระดับต่าง ๆ ได้ดังนี้

5.1 สโมสรกีฬาซอฟท์บอลระดับเยาวชน ซึ่งในกรณีนี้ ผู้นำรูปแบบไปใช้ อาจจะใช้เต็มรูปแบบ ใช้บางรูปแบบย่อย หรือบางส่วนของรูปแบบก็ได้ โดยผู้ใช้จะต้องวิเคราะห์กระบวนการการทำงานของทีมกีฬาซอฟท์บอลที่ตนเองรับผิดชอบ ว่ารูปแบบย่อย หรือองค์ประกอบใดมีปัญหา โดยสามารถปรับใช้เฉพาะบางรูปแบบย่อยที่เป็นปัญหาของตนเอง

5.2 สมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทยควรนำระบบของการจัดการกีฬาซอฟท์บอลนี้ เป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนานักกีฬาในระดับเยาวชนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะสามารถปรับตัวและรองรับความเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาการที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ ซึ่งสามารถกระทำได้โดย

5.2.1 สร้างเครื่องมือประเมินเพื่อรองรับการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลให้สโมสรต่าง ๆ นำไปใช้เพื่อประเมินตนเอง และพัฒนาตามระบบ

5.2.2 ผลักดันนโยบายสนับสนุนให้สโมสรกีฬาต่าง ๆ เกิดการพัฒนา โดยผนวกเข้ากับระบบการศึกษาของสถานศึกษา และสร้างความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อเนื่องเพิ่มเติมจากการศึกษานี้ มีดังต่อไปนี้

1. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลของสโมสรที่สังกัดสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดต่าง ๆ
2. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอลในสังกัดของสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย
3. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการผู้ตัดสินกีฬาซอฟท์บอลในสังกัดของสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย
4. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาประเภทอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- Carter V Good. (1945). *Dictionary of Education*. Newyork: McGraw-Hill Book Company, Inc.
- Cheng Chin-Fu. (1993). Competency assessment in Sport Management for the republic of China (Taiwan). *Dissertation Abstract*, 151.
- Keeves. (1988). *Educational research methodology, and measurement: An international handbook*. Oxford, England: Pergamon Press.
- Krejcie; & Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Longman. (2018). *Longman dictionary of Contemporary English*. In.
- Schermerhorn. (2000). *Organizational Behavior*. U.S.A.: Fairford, GLO, United Kingdom.
- Thibault. (1994, September). Strategic Planning for Nonprofit Sport Organizations: Empirical Verification of a Framework. *Journal of Sport Management*, 8(3).
- W Edwards Deming. (2008). Mean of PDSA. Retrieved from <https://innovations.ahrq.gov/qualitytools/plan-do-study-act-pdsa-cycle>.
- Willer D. (1986). *Scientific sociology: Theory and method*. New Jersey: Prentice-Hill.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราข. (2546). การจัดการสมัยใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรส.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2546). การประเมินโครงการ แนวคิด และแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสนาะ ตีเยาว์. (2546). หลักการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสาวดี แก้วช่วย. (2557). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ตามแนวคิดของสหพันธ์กรีฑานานาชาติ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (กีฬา นันทนาการและการท่องเที่ยว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- แอน มหาคีตะ. (2557). รูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทย. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (กีฬา นันทนาการและการท่องเที่ยว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

- ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ. (2545). คุณภาพเริ่มจากผู้บริหาร. วารสารบริหารการศึกษา มศว, 1(2), 12.
- ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์. (2557). รูปแบบการบริหารสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ด. (สุขศึกษา และพลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- กาหลง เย็นจิตต์. (2548). การพัฒนามาตรฐานแบบการดำเนินการศูนย์กีฬาตำบลของการกีฬาแห่งประเทศไทย. ดุษฎีนิพนธ์ ปร.ด. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. อัดสำเนา.
- จรัส โพธิศิริ. (2523). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ณัฐพันธ์ เขจรนนท์, ฉัตรยาพร เสมอใจ, ชัยวัฒน์ เชี่ยวเชิงสันติ, ธีรพร พัคภู, และ ุฒภัทร อนามัย. (2546). TQM กลยุทธ์การสร้างองค์การคุณภาพ. กรุงเทพฯ: ธรรมาการพิมพ์.
- ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น. (2555). รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย. ดุษฎีนิพนธ์ ปร.ด. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. อัดสำเนา.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). หลักการจัดการ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นนชัย ศานติบุตร. (2551). การนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย. ดุษฎีนิพนธ์ คศ.ด. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2534). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์ จำกัด.
- บังอร มธุรสสุวรรณ. (2542). การบริหารงานวิชาการระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในเครือคณะภคินีพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ชมรมเด็ก.
- บุญรงค์ นิลวงศ์. (2525). หลักการบริหารทั่วไป. กรุงเทพฯ: ป สัมพันธ์พานิช.
- บุปผา ปลื้มสำราญ. (2557). รูปแบบการบริหารจัดการพัฒนาสมรรถนะครูในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน. ดุษฎีนิพนธ์ กศ.ด. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ. อัดสำเนา.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2541). การบริหารเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของโค้ชฟุตบอล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

- ประกิต หงส์แสนยาธรรม. (2552). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด. ดุษฎีนิพนธ์ ปริญญาโท. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา). ชลบุรี: คณะวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยบูรพา. อัดสำเนา.
- พงศ์เทพ จิระโร. (2554). การวิจัยเชิงปริมาณ. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558. (2558). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 132 ตอนที่ 21 ก. หน้า 1-30.
- พิสิณห์ นุ่นเกลี้ยง. (2556). ยุทธศาสตร์สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อความเป็นเลิศ เอกสารประกอบการสัมมนา. กรุงเทพฯ: อัดสำเนา.
- ยงยุทธ เกษสาคร. (2542). ภาวะผู้นำและการจูงใจ. กรุงเทพฯ: เอสเค บুকเน็ท.
- ยงยุทธ พิรพงศ์พิพัฒน์. (2551). การบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ. นนทบุรี: ดี โฟคอนซัลแตนท์.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2548). การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์ ปริญญาโท. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. อัดสำเนา.
- วินัย สมมิตร, และ คณะ. (2527). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แพรวพิทยา.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2552). การบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ: การวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวชี้วัด. Retrieved วันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ.2558, from www.wiruch.com.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, และ คณะ. (2545). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2526). การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมยศ นาวิการ. (2536). การบริหาร. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- สมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. (2558). ประวัติสมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. Retrieved วันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ.2558, from <https://softballthailand.com>.
- สวัสดี สุขคนธรังสี, และ ทิศนา แคมมณี. (2558). ความหมายของคำว่า รูปแบบ. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/modelsyamcom>.
- สุบรรณ พันธวิศา; และชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์. (2558). ความหมายของคำว่า รูปแบบ. Retrieved วันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ.2558, from <https://sites.google.com/site/modelsyamcom>.
- สุวิพร พิงพุกคุณ. (2549). การบริหารจัดการเวลา. กรุงเทพฯ: เอ็กชเปอร์เน็ท.

MF4Version1:15/7/2556

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและใบยินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย SWUEC- 034/61E

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจาก คณะกรรมการสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

- ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง: รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล
ชื่อผู้วิจัยหลัก: นายประวิณ สุทธิสง่า
สังกัด: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เอกสารที่รับรอง: 1. แบบเสนอโครงการวิจัย
2. โครงร่างการวิจัย
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

เอกสารที่พิจารณาทบทวน

1. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 4 เม.ย. 2561
2. โครงร่างการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 4 เม.ย. 2561
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 4 เม.ย. 2561
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 4 เม.ย. 2561

(ลงชื่อ).....
(นายปิยชาติ บุญเพ็ญ)

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....
(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/E-034/2561

วันที่ให้การรับรอง : 05/04/2561

วันหมดอายุใบรับรอง : 05/04/2562

ที่ ศธ 6918/ ๕๐๘๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

31 กรกฎาคม 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย ภาค 1 (ดร.กาหลง เย็นจิตต์)

เนื่องด้วย นายประวีณ สุทธิสง่า นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การบริหารพลศึกษาและกีฬา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ชาวุฒิ ปลื้มสำราญ อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมสัมมนาเชิงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อวิพากษ์งานวิจัย ในหัวข้อเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล” ในวันที่ 4 สิงหาคม 2561 เวลา 10.00 น. ณ ห้องประชุม อาคารศูนย์ปฏิบัติการโรงแรม มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 090 774 2787

ใบยินยอมให้ใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อนุญาตให้นายประวีณ สุทธิสง่า นิสิตหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารพลศึกษาและกีฬา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญฉวี ปลื้มสำราญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และรองศาสตราจารย์ สุนทร แม่นสงวน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อให้การวิจัยดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ ขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับบุคลากรในสถาบันของท่าน

- อนุญาต
 ไม่อนุญาต

.....
 ลงนาม

(นายโคศล ยิมไพศาลย์)

นายกสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย

วันที่..... 17 ธันวาคม 2560

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาซอฟท์บอล

1. นายโกศล ยิ้มไพบูลย์ - นายกสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย
2. นายธเนตร กุลเทศ - อุปนายกสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย
- อาจารย์พิเศษ สถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตสุพรรณบุรี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อดุลย์ จันละคร - ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอนกีฬาเบสบอลทีมชาติไทย
- ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอล
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
4. นางกรรณจิตต์ ยิ้มไพบูลย์ - ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอลทีมชาติไทย
5. นายนราวุธ หะยิดอเลาะเงาะ - ผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอลทีมชาติไทย
6. นางสาวแสงเดือน โอทาน - ครูผู้สอนรายวิชากีฬาซอฟท์บอล
โรงเรียนระยองวิทยาคม
- ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอล
โรงเรียนระยองวิทยาคม
7. นายชัยศ สิริธนรานนท์ - ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอนกีฬาเบสบอลทีมชาติไทย
- ผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอลทีมชาติไทย
- ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอล
โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
- ครูผู้สอนรายวิชากีฬาซอฟท์บอล และเบสบอล
โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการองค์กรกีฬา

1. ดร.มนตรี ไชยพันธุ์
 - อดีตรักษาการผู้ว่าราชการกีฬาแห่งประเทศไทย
 - อาจารย์พิเศษจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ดร.กาหลง เย็นจิตต์
 - ผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย ภาค 1
3. นายสัมฤทธิ์ พงษ์วิรัตน์
 - อดีตเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 - เลขานุการสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดชลบุรี
 - สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เอนก สุตรมงคล
 - รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยบูรพา
 - อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
5. อาจารย์ ดร.บุปผา ปลื้มสำราญ
 - อดีตหัวหน้าภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - อาจารย์ประจำคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
6. อาจารย์ ดร.ภราดร มีรักษ
 - อาจารย์พิเศษคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
7. นายวิชา วัชรวารภรณ์
 - ผู้บริหารสมาคมกีฬาเบสบอลแห่งประเทศไทย
 - อดีตผู้บริหารสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย
 - อดีตผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอลทีมชาติไทย
8. นายปานศิริ ใจดี
 - อดีตผู้บริหารสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย
 - หัวหน้างาน ศูนย์กีฬาเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพมหานคร

ผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือ

1. ดร.มนตรี ไชยพันธุ์
 - อดีตรักษาการผู้ว่าราชการกีฬาแห่งประเทศไทย
 - อาจารย์พิเศษจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เอนก สุตรมงคล
 - รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยบูรพา
 - อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
3. อาจารย์ ดร.บุปผา ปลื้มสำราญ
 - อดีตหัวหน้าภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - อาจารย์ประจำคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. นายวิชา วัชรวารภรณ์
 - ผู้บริหารสมาคมกีฬาเบสบอลแห่งประเทศไทย
 - อดีตผู้บริหารสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย
 - อดีตผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอลทีมชาติไทย
5. นายปานศิริ ใจดี
 - อดีตผู้บริหารสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย
 - หัวหน้างาน ศูนย์กีฬาเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพมหานคร

ตาราง 21 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลที่มีต่อรูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ผลรวม	IOC
	1	2	3	4	5		
PP1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PP2	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80
PP3	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80
PP4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PP5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PP6	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80
PD1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PD2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PD3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PD4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PD5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PD6	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80
PS1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PS2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PS3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PS4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PS5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PS6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตาราง 21 ต่อ

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ผลรวม	IOC
	1	2	3	4	5		
PA1	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80
PA2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PA3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PA4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PA5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
PA6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตาราง 22 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลที่มีต่อรูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการงบประมาณ

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ผลรวม	IOC
	1	2	3	4	5		
BP1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BP2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BP3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BP4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BP5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BP6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BP7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BD1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BD2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BD3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BD4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BD5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BD6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BD7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BS1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BS2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BS3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BS4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BS5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BS6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BS7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตาราง 22 ต่อ

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ผลรวม	IOC
	1	2	3	4	5		
BA1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BA2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BA3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BA4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BA5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BA6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
BA7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตาราง 23 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลที่มีต่อรูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการเวลา

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ผลรวม	IOC
	1	2	3	4	5		
TP1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
TP2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
TP3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
TD1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
TD2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
TD3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
TS1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
TS2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
TS3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
TA1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
TA2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
TA3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตาราง 24 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลที่มีต่อรูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ผลรวม	IOC
	1	2	3	4	5		
MP1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
MP2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
MP3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
MD1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
MD2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
MD3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
MS1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
MS2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
MS3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
MA1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
MA2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
MA3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

เอกสารชี้แจงอาสาสมัครผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยโดยการตอบแบบสอบถามและภาพที่กัมพูชาวิจัย (Information sheet)

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

ดิฉันชื่อ นายนพรัตน์ สุทธิสง่า หัวหน้าโครงการวิจัย นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา (การบริหารพลศึกษาและกีฬา) คณะพลศึกษา มีความประสงค์ที่จะขอเชิญคุณเข้าร่วมโครงการวิจัย "รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาของประเทศไทย" ซึ่งประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับคือ ผลการศึกษาวิจัยที่ได้นี้ ก่อนให้เกิดการพัฒนาทางการบริหารจัดการ และกล่าวว่าเป็นงานด้านกีฬาของประเทศไทย เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งสู่ความเป็นเลิศ เกิดการพัฒนาคุณภาพของประเทศไทย และส่วนการนำเอารูปแบบการบริหารจัดการนี้ไปพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาของประเทศไทยในหน่วยงานของสงฆ์ให้มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น อันก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสภาพสังคมที่พัฒนาที่ก้าวไกล

ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยนี้เพราะ ท่านมีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย ในการนี้ผู้วิจัยมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเรื่อง "รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาของประเทศไทย" 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว ส่วนที่ 2 การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของประเทศไทย และส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ทั้งหมดนี้ใช้เวลาในการตอบประมาณ 15-20 นาที ซึ่งผู้วิจัยจะขอรับแบบสอบถามคืน โดยบรรจุใส่ซองที่ผู้วิจัยจัดเตรียมพร้อมซองใส่ซองไปรษณีย์

เนื่องจากแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามหลายส่วน ซึ่งขอความกรุณาให้ท่านพิจารณาข้อความและตอบตรงตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด โดยข้อมูลและคำตอบที่ส่งมาจะถูกปกปิดเป็นความลับ และจะนำมาใช้ในภาควิชาการศึกษาครั้งนี้ โดยออกมาเป็นภาพรวมของกรวิจัยเท่านั้น จึงไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อผู้ตอบหรือหน่วยงานของผู้ตอบ เนื่องจากไม่ได้มีการนำคำตอบมาตีพิมพ์หรือเผยแพร่ หากท่านไม่สะดวกใจหรือมีข้อสงสัยที่จะตอบคำถามนั้น หรือไม่สะดวกตอบคำถามใดๆ กรุณาแจ้งชื่อท่านก่อนล่วงหน้า เพื่อให้ผู้วิจัยได้ติดต่อสอบถามหรือได้เรื่องหนึ่ง หากท่านไม่สามารถแจ้งชื่อได้ กรุณาแจ้งชื่อจริงและนามสกุล

หากผู้เข้าร่วมวิจัยมีข้อสงสัยเกี่ยวกับกรวิจัยหรือแบบสอบถาม สามารถติดต่อผู้วิจัยเพื่อสอบถามได้ที่ โรงเรียนสาธิต "ปัญญาเพื่อ" มหาวิทยาลัยสุรนารี เลขที่ 73 ถนนบางแต่นาง ลำปางแต่นางสุรนารี อําเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 20131 โทรศัพท์ 036-390142 หรือ 090-7742787 E-mail: 87praveen@gmail.com

โครงการวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยสุรนารี SWUEC-03461E หากท่านได้รับการปฏิบัติที่ไม่ตรงตามที่ระบุไว้ หรือมีข้อร้องเรียน ท่านสามารถติดต่อไปยังประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ได้ที่ ส่วนงานพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันอุทกศาสตร์ทางปฏึกษาและวิจัย อาคาร ศาสตราจารย์ ดร.สกลโรจน์ บัวศรี ชั้น 20 โทรศัพท์ 02-649-5000 ต่อ 11015-11018

ขอขอบพระคุณที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม
ขอแสดงความนับถือ

(นายนพรัตน์ สุทธิสง่า)

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย (Participant Information Sheet)

หากท่านอ่านเอกสารนี้แล้วยังไม่เข้าใจ โปรดสอบถามหัวหน้าโครงการวิจัยหรือผู้แทนผู้ช่วยอธิบายจนกว่าจะเข้าใจดี ท่านอาจปรึกษาหรือปรึกษาคณะอื่นที่ขอช่อยู่ในการวิจัยอื่นใจเข้าร่วมการวิจัยได้

ชื่อโครงการวิจัย "รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทีชบอล"

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย นายประวิทย์ สุทธิสง่า

สถานทีวิจัย สมาคมกีฬาของทีชบอลแห่งประเทศไทย

สโมสรกีฬาของทีชบอลที่ตั้งกัสมาคมกีฬาของทีชบอลแห่งประเทศไทยจำนวน 20 แห่ง

สถานที่ทำงานและหมายเลขโทรศัพท์ของหัวหน้าโครงการวิจัย ที่ติดต่อได้ทั้งวันและนอกเวลาราชการ สามารถสื่อสารได้ที่ โรงเรียนสาธิต "ทีชบอลกีฬา" มหาวิทยาลัยบูรพา เลขที่ 73 ถนนบางแสนล่าง

ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131 โทรศัพท์ 038-390142 หรือ 090-7742767 E-mail: 67preveen@gmail.com

ผู้สนับสนุนทุนวิจัย -

ระยะเวลาในการวิจัย ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2561 ถึงเดือนมกราคม 2562

โครงการวิจัยนี้ทำขึ้นเพื่อ ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทีชบอล ในลักษณะของการบริหารจัดการและการดำเนินการกีฬาของทีชบอลในระดับเยาวชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากกรวิจัย

ผลการศึกษารววิจัยที่ได้นี้ ก่อให้เกิดการพัฒนาในรูปแบบแนวทางการบริหารจัดการ และการดำเนินการกีฬาของทีชบอลในระดัณเยาวชน เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
มุ่งสู่ความเป็นเลิศ สัมผัสให้เกิดการพัฒนาแก่กีฬาของทีชบอล ซึ่งสามารถนำเอารูปแบบการบริหารจัดการนี้ไปพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาของทีชบอลในหน่วยงานของตนเองให้มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น อันก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนากีฬาของทีชบอลของชาติ

ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยนี้ เพราะท่านเป็นผู้บริหารสมาคมกีฬาของทีชบอลแห่งประเทศไทย เป็นผู้บริหารสโมสรกีฬาของทีชบอลในสังกัดของสมาคมกีฬาของทีชบอล เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาของทีชบอล และเป็นนักกีฬาของทีชบอลในระดับเยาวชน โดยมีผู้เข้าร่วมการวิจัยนี้ทั้งสิ้นประมาณ 160 คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มตัวอย่าง

หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยแล้ว จะมีขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้คือ

1. ผู้วิจัยจะดำเนินการขออนุญาตสัมภาษณ์ และทำการสัมภาษณ์ภาษาแม่แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 40-50 นาทีต่อ 1 ท่าน
2. ผู้วิจัยจะดำเนินการขออนุญาตประชุมกลุ่มนิพากษ์วิเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทีชบอล โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน โดยให้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 3 ชั่วโมง

3. ผู้วิจัยจะดำเนินการขออนุญาตประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทีชบอล กับกลุ่มตัวอย่างประมาณ 163 คน โดยใช้แบบสอบถามประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทีชบอล ใช้เวลาประมาณ 2 เดือนในการรวบรวมข้อมูลทั้งหมด

ความไม่สบายกาย หรือไม่สบายใจที่อาจเกิดขึ้นเมื่อเข้าร่วมการวิจัย คือ การประชุมกลุ่มปรึกษาหารือใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง และการตอบแบบสอบถามจะต้องใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที

หากท่านไม่เข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อยุทธศาสตร์การวิจัย การประเมินผลการศึกษาหรือผลของนิสิตแต่อย่างใด

หากมีข้อข้องใจที่จะสอบถามเกี่ยวกับการศึกษา หรือหากเกิดข้อสงสัยที่ไม่ได้ประสงค์จากกรวิจัย ท่านสามารถติดต่อ อาจารย์ผู้สอน และผลศึกษา โรงเรียนสตรี "พูนพูนปัญญา" มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา โทรศัทพ์ 090-7742787

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยนี้ เป็นรูปแบบแผนนทางการบริหารจัดการ และการดำเนินการในระดับเยาวชนที่ใช้ประสบการณ์สำเร็จ คำตอบที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยจะได้รับ ได้แก่ งานศึกษาวิจัยนี้ไม่มีค่าตอบแทนใดๆทั้งสิ้น

ค่าใช้จ่ายที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยจะต้องรับผิดชอบเอง ค่าใช้จ่ายใดๆที่เกิดขึ้นในการศึกษานี้ ผู้วิจัยเป็นผู้รับผิดชอบ

หากมีข้อสงสัยเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับกรวิจัย จะถูกเก็บรักษาไว้โดยไม่เปิดเผยต่อสาธารณะเป็นรายบุคคล แต่จะรายงานผลกรวิจัยเป็นข้อมูลรวมโดยไม่สามารถระบุรายบุคคลได้ ข้อมูลของ

ผู้เข้าร่วมการวิจัยเป็นรายบุคคลอาจมีคอบุคคลบางกลุ่มเข้ามาตรวจสอบได้ เช่น ผู้ให้ทุนวิจัย สถาบัน หรือองค์กรของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบ รวมถึงคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เป็นต้น

ผู้เข้าร่วมการวิจัยมีสิทธิถอนตัวออกจากโครงการวิจัยเมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า และการไม่เข้าร่วมการวิจัยหรือถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อนักที่ การปฏิบัติงานใดๆของท่าน ท่านมีสิทธิที่จะไม่เข้าร่วมการวิจัยก็ได้โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล

หากท่านได้รับการปฏิบัติที่ไม่ตรงตามที่ระบุไว้ในเอกสารแจ้งเข้าร่วมการวิจัยนี้ ท่านสามารถแจ้งหรือร้องเรียนต่อประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ทราบได้ที่ สำนักงาน คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันบูรพศึกษาศาสตร์ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โทร. สภาวิจัย บัณฑิต ชั้น 20 โทรศัพท์ 02-649-5000 ต่อ 11015-11016 โทรศัพท์ (02) 259-1822

ลงชื่อ.....ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
(.....)
วันที่.....

หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย
สำหรับผู้อยินยอมตนให้ทำวิจัยที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี หรือผู้ที่ยังไม่สามารถแสดงความยินยอมได้ด้วยตนเอง

ข้าพเจ้า อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่ ถนน หมู่ที่ แขวงตำบล
เขตอำเภอ จังหวัด โทรศัพท์
มีความเกี่ยวข้องกับ

เป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทน นาย/ นาง/ นางสาว/ เด็กชาย/ เด็กหญิง
ขอทำหนังสือนี้ให้ต่อหัวหน้าโครงการวิจัยเพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่า

- ข้อ 1. ข้าพเจ้าได้รับทราบโครงการวิจัยของ นายประวิณ สุทธิสง่า เรื่อง "รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของฟุตซอล"
- ข้อ 2. ข้าพเจ้า ยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ด้วยความสมัครใจ โดยมีได้มีการบังคับขู่เข็ญ หลอกลวงแต่ประการใด และจะให้ความร่วมมือในการวิจัยทุกประการ
- ข้อ 3. ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิจัยนี้ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย วิธีการวิจัย ประสิทธิภาพ ความปลอดภัย อากาศ หรืออันตรายที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งแนวทางการป้องกัน และแก้ไขหากเกิดอันตราย ค่าตอบแทนที่จะได้รับ ค่าใช้จ่ายที่ข้าพเจ้าจะต้องรับผิดชอบจ่ายเอง โดยได้จากรายชื่อในเอกสารแจ้งเข้าร่วมโครงการวิจัยโดยตลอด อีกทั้งยังได้รับคำอธิบายและตอบข้อสงสัยจากหัวหน้าโครงการวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และตกลงรับผิดชอบตามที่ระบุไว้ในข้อ 5 ทุกประการ
- ข้อ 4. ข้าพเจ้าได้รับการรับรองจากผู้วิจัยว่าจะเก็บข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้าเป็นความลับ และเป็นเฉพาะเฉพาะบุคคลผู้วิจัยเท่านั้น
- ข้อ 5. ข้าพเจ้า ได้รับทราบแล้วว่าข้าพเจ้ามีสิทธิ์จะบอกเลิกการร่วมโครงการวิจัยนี้ และการบอกเลิกการร่วมโครงการวิจัย จะไม่มีผลกระทบต่อหน้าที่การปฏิบัติงานใดๆ ของข้าพเจ้า หรือส่งผล

กระบวนการเรียนการสอนการประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิต

- ข้อ 6. หากข้าพเจ้ามีข้อข้องใจเกี่ยวกับขั้นตอนของโครงการวิจัย หรือหากเกิดเหตุฉุกเฉินที่ไม่เป็นประสงค์จากโครงการวิจัย สามารถติดต่อกับนายประวิณ สุทธิสง่า โรงเรียนสาธิต "จิ๋วคน่าใหญ่" มหาวิทยาลัยบูรพา เขตที่ 73 ถนนบางแสนล่าง ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131 โทรศัพท์ 038-390142 หรือที่เบอร์ 090-7742787
 - ข้อ 7. หากข้าพเจ้า ได้รับการปฏิบัติงานในสถานี่ระบุไว้ในเอกสารแจ้งเข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าจะสามารถติดต่อขอรับบริการที่โครงการที่โครงการวิจัยที่ทำงาน นุชชัยหรือผู้แทน ได้ที่สำนักงานนุชชัยสาธิตทางปัญญาและวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทรศัพท์ 02-649-5000 ต่อ 11015-11018
- ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความตามหนังสือนี้โดยตลอดแล้ว เห็นว่าถูกต้องตามเจตนารมณ์ของข้าพเจ้า จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญพร้อมกับหัวหน้าโครงการวิจัยและผู้อำนวยการ

ลงชื่อ ผู้ยินยอม / ผู้แทนโดยชอบธรรม ลงชื่อ ผู้ให้ข้อมูลและความยินยอมหัวหน้าโครงการวิจัย
(.....)
ลงชื่อ พยาน ลงชื่อ พยาน
(.....)

แบบประเมินเพื่อการวิจัย
เรื่อง "รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอล"

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการพัฒนาการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอล ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร สำรอง และการสัมภาษณ์เบื้องต้น รวมทั้งข้อมูลจากแหล่งต่างๆ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬา และสมาคมกีฬาของทัพบอลแห่งประเทศไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน และนำข้อมูลที่ได้รับมาทั้งหมดนี้มาสร้างเป็นแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอล
2. แบบประเมินเพื่อการวิจัยชุดนี้ มี 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว
 - ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอล
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ
3. สำหรับการประเมินและข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมการวิจัยนั้น ผู้วิจัยจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น และการนำเสนองานวิจัยจะนำเสนอโดยภาพรวมไม่มีผลกระทบบต่อผู้เข้าร่วมการวิจัยเป็นการส่วนตัวแต่อย่างใด

ผู้วิจัยต้องการขอความอนุเคราะห์ และความร่วมมือนอกจากท่านในการตอบแบบประเมินเพื่อการวิจัยฉบับนี้ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ประวิณ สุทธิสง่า

ผู้วิจัย

เรื่อง "รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอล"

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงใน ให้ตรงกับความเป็นจริงและเติมค่าลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

- 1. เพศ ชาย หญิง 2. อายุ ต่ำกว่า 19 ปี 19-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี มากกว่า 50 ปี
- 3. ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท สูงกว่าปริญญาโท
- 4. สถานภาพ ผู้บริหารสมาคมกีฬาของทัพบอลแห่งประเทศไทย ผู้บริหารสโมสรกีฬาของทัพบอล ผู้ฝึกสอนกีฬาของทัพบอล นักกีฬาของทัพบอล

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอล

คำชี้แจง คำถามส่วนนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอล ขอให้ท่านได้โปรดพิจารณา และประเมินในแต่ละหัวข้อต่อไปนี้ และทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นมากที่สุดเพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น โดยในแต่ละข้อคำถามนี้มีตัวเลือกให้ตอบ ซึ่งแต่ละตัวเลือกมีความหมาย ดังต่อไปนี้

การประเมินความเหมาะสมมี 5 ระดับ คือ

- ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอลอยู่ในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอลอยู่ในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอลอยู่ในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอลอยู่ในระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอลอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- ระดับ 0 หมายถึง ไม่ได้ในการปฏิบัติมี 5 ระดับ คือ
- ระดับ 4 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอลอยู่ในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอลอยู่ในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอลอยู่ในระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบ : หากท่านพิจารณารายการที่กำหนดให้แล้ว มีความคิดเห็นว่า มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

หัวข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม					ระดับความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
0	มีตารางแผนการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอลในระดับเยาวชนเป็นรายปี		✓								✓		

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของฟุตบอลลีกในระดับเยาวชน
รูปแบบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา

หัวข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ด้านการวางแผน						
1	มีการวางแผนเพิ่มจำนวนนักกีฬาอย่างละเอียด และเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม					
2	มีการวางแผนการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาทักษะในแง่ต่างๆอย่างเหมาะสม					
3	มีการวางแผนส่งเสริมให้นักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาของฟุตบอลลีกในระดับเยาวชน					
4	มีการวางแผนเพิ่มจำนวนผู้ฝึกสอน ใช้ฝึกอบรมโค้ชผู้ฝึกสอนในแง่ต่างๆของกีฬาของฟุตบอลลีก					
5	มีการวางแผนส่งเสริมให้นักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาของฟุตบอลลีก					
6	มีการวางแผนเพื่อเสนอโอกาสหรือการเลื่อนตำแหน่งให้กับโค้ชเยาวชนใช้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้โอกาสสนับสนุนกีฬาของฟุตบอลลีกในระดับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง					
ด้านการดำเนินงาน						
1	มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์ และชักชวนนักกีฬาใหม่เข้าร่วมทีมตามเป้าหมายของทีม					
2	มีการดำเนินการฝึกอบรมกีฬา โดยแบ่งเป็นการฝึกซ้อมที่กีฬาตามความสามารถ และดำเนินการตาม					
3	มีการดำเนินการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาของฟุตบอลลีกในระดับเยาวชน					
4	มีการดำเนินการหาผู้ฝึกสอน หรือพัฒนาบุคลากรของทีมเป็นผู้ฝึกสอน					
5	มีการดำเนินการส่งเสริมให้นักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาของฟุตบอลลีก					
6	มีการดำเนินการเสนอโอกาสหรือการเลื่อนตำแหน่งให้กับโค้ชเยาวชนใช้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
ด้านการศึกษาและการพัฒนา						
1	มีการศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการของทีม และศึกษาแนวโน้มกีฬาใหม่ เข้าร่วมทีมตามเป้าหมายของทีม					
2	มีการศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการของทีมกีฬาตามความสามารถ และดำเนินการตาม					
3	มีการศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการของทีมกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาของฟุตบอลลีกในระดับเยาวชน					

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของฟุตบอลลในระดับเยาวชน

รูปแบบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา

หัวข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ด้านการศึกษาวินัยการดำเนินการเล่น (ต่อ)						
4	มีการศึกษาวินัยการเล่นของผู้ฝึกสอน หรือพัฒนาบุคลากรของทีมเป็นผู้ฝึกสอน					
5	มีการศึกษาวินัยการเล่นของผู้ฝึกสอนเจ้าภาพหรือผู้ฝึกสอนเทคนิคผู้ฝึกสอนฟุตบอลล					
6	มีการศึกษาวินัยการเล่นของโค้ชผู้สอนหรือผู้สอน และการเล่นในระหว่างการแข่งขัน					
ด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน						
1	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการเล่นเป็นการแข่งขัน และจัดการแข่งขันใหม่เข้าร่วมทีมตามเป้าหมายของทีม ใช้เหมาะสม					
2	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการเล่นที่เชื่อมโยงพัฒนาความสามารถ และแก้ไขจุดอ่อนของนักกีฬาอย่างเหมาะสม					
3	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการเล่นที่นักกีฬาเจ้าภาพหรือผู้สอนเทคนิคการเล่นฟุตบอลลทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ					
4	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการเล่นเป็นการหาผู้ฝึกสอน หรือพัฒนาบุคลากรของทีมเป็นผู้สอนให้เหมาะสม					
5	มีการปรับแผนการเล่นที่เชื่อมโยงของทีมการเล่นภายใต้การแข่งขันภายใต้การแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ					
6	มีการปรับแผนการเล่นโดยอาศัยผู้สอนหรือผู้สอน และการเล่นที่ฟุตบอลลในระดับเยาวชนใช้เหมาะสม					

ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลรูปแบบการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของฟุตบอลลีกในระดับเยาวชน
รูปแบบการบริหารจัดการงบประมาณ

หัวข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ด้านการวางแผน						
1	มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมในระดับต้น และระยะยาว (3-5 ปี)					
2	มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการแข่งขันสนาม หรือประสมค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี					
3	มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับวัสดุ อุปกรณ์กีฬา สถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาของทีมตลอดทั้งปี					
4	มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับค่าตอบแทนบุคลากร (เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นต้น)					
5	มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการพัฒนาบุคลากร (เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นต้น)					
6	มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการของนักกีฬา และบุคลากร					
7	มีการวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการจัดการรายได้					
ด้านการดำเนินงาน						
1	มีการดำเนินงานการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมในระดับต้น และระยะยาว (3-5 ปี)					
2	มีการดำเนินงานการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขัน หรือจัดประลองทีม สนามแข่งขัน และงบประมาณที่กำกับรายได้					
3	มีการดำเนินงานการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬา สนามแข่งขัน และงบประมาณที่กำกับรายได้					
4	มีการดำเนินงานการบริหารจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากรสนามแข่งขัน และงบประมาณที่กำกับรายได้					
5	มีการดำเนินงานการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนาระบบงานสนามแข่งขัน และงบประมาณที่กำกับรายได้					
6	มีการดำเนินงานการบริหารจัดการงบประมาณในการมอบสวัสดิการให้นักกีฬา และบุคลากรสนามแข่งขัน และงบประมาณที่กำกับรายได้					
7	มีการดำเนินงานการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดการรายได้					

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของทัพบอลในระดับเยาวชน
รูปแบบการบริหารจัดการงบประมาณ

หัวข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ด้านการศึกษาคณะผู้บริหาร						
1	มีการศึกษาคณะผู้บริหารดำเนินการจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม ทั้งใน ระยะสั้น และระยะยาว (3-5 ปี)					
2	มีการศึกษาคณะผู้บริหารดำเนินการจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขัน หรือจัดประลองทีมสามแฉก และงบประมาณที่กำกับดูแลไว้					
3	มีการศึกษาคณะผู้บริหารดำเนินการจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา บริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาสามแฉก และงบประมาณที่กำกับดูแลไว้					
4	มีการศึกษาคณะผู้บริหารดำเนินการจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากรสามแฉกและงบประมาณที่กำกับดูแลไว้					
5	มีการศึกษาคณะผู้บริหารดำเนินการจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกสามแฉกสามแฉก และงบประมาณที่กำกับดูแลไว้					
6	มีการศึกษาคณะผู้บริหารดำเนินการจัดการงบประมาณในการมอบตัวผู้ฝึกใช้ นักกีฬา และบุคลากรสามแฉก และงบประมาณที่กำกับดูแลไว้					
7	มีการศึกษาคณะผู้บริหารดำเนินการจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้					
ด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน						
1	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนงบประมาณที่ใช้มีความสอดคล้องกับผลการประเมินการจัดงบประมาณประจำปี เพื่อลดความเสียหาย การบริหารจัดการงบประมาณในปีต่อไป และสามารถวางแผนงบประมาณได้อย่างเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว (3-5 ปี)					

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขอทัพบอลในระดับเยาวชน
รูปแบบการบริหารจัดการงบประมาณ

หัวข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน (ต่อ)						
2	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการดำเนินงานการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขัน หรือจัดประลองกีฬาส่งออกสื่อ เหมาะสมกับผลการศึกษาคณะผู้บริหาร					
3	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา บริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬา ใช้เหมาะสม					
4	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการบริหารจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากรที่เหมาะสม					
5	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนารายบุคคล					
6	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการบริหารจัดการงบประมาณในการมอบสวัสดิการให้นักกีฬา และบุคลากรที่เหมาะสม					
7	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้					

ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับข้อกับรูปแบบการบริหารจัดการงบประมาณ

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาอาชีพที่บอกลงในระดับเยาวชน
รูปแบบการบริหารจัดการเวลา

หัวข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ด้านการวางแผน						
1	มีการวางแผนกิจกรรมระยะเวลา และแนวทางการฝึกอบรมที่ครอบคลุมเหมาะสม และสอดคล้องสถาน วัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย ของทีมตลอดทั้งปี (ประกอบด้วยแผนการฝึกอบรมระยะ 3 เดือน แผนรายเดือน แผนรายสัปดาห์ และแผนรายวัน)					
2	มีการวางแผนการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามกรอบระยะเวลาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีมตลอดทั้งปี					
3	มีการวางแผนการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติงานที่รัดกุมของโค้ชและผู้เล่นอย่างเหมาะสม					
ด้านการดำเนินงาน						
1	มีการดำเนินงานฝึกอบรมตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยนักกีฬาควรมีเวลาในการฝึกอบรมอย่างน้อยร้อยละ 80					
2	มีการดำเนินงานที่กีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้					
3	มีการดำเนินงานการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติงานที่รัดกุมของโค้ชและผู้เล่น					
ด้านการศึกษาค้นคว้าและการดำเนินการ						
1	มีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลการดำเนินงานของทีมกีฬาตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้					
2	มีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลการดำเนินงานของทีมกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้					
3	มีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลการดำเนินงานการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติงานที่รัดกุมของโค้ชและผู้เล่น					
ด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน						
1	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการบริหารจัดการเวลาให้สอดคล้องกับปัญหาที่พบจากกรอบระยะเวลาการฝึกอบรมของทีมกีฬา เช่น การ ขาดระยะเวลาในช่วงวันหยุดให้กับนักกีฬาที่ขาดการฝึกอบรม การเพิ่มระยะเวลาการฝึกอบรมเพื่อเสริมทีมแข่งขัน เป็นต้น					
2	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามกรอบระยะเวลาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม					

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขอพื้นที่บอลในระดับเยาวชน
รูปแบบการบริหารจัดการเวลา

หัวข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน (ต่อ)						
3	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการบริหารจัดการเวลาการแข่งขันทัวร์นาเมนต์ที่รองรับผู้ปกครองให้สอดคล้องเหมาะสมกับผลการวิเคราะห์การปฏิบัติงานที่ของผู้ปกครอง					

ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการเวลา

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขอพื้นที่บอลในระดับเยาวชน
รูปแบบการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา สถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬา

หัวข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ด้านการวางแผน						
1	มีการวางแผนการบริหารจัดการวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาของนักกีฬาและทีม ให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กีฬาเสนอไว้					
2	มีการวางแผนการบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาเพื่อการจัดการแข่งขัน หรือจัดการประลองทีม					
3	มีการวางแผนการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาให้สอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กีฬาเสนอไว้					

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาของฟุตบอลลีกในระดับเยาวชน
รูปแบบการบริหารจัดการวีลีดุ อุปลกรณีกีฬา สถานทีฝึกซ้อม และสนามกีฬาคีฬา

หัวข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ด้านการดำเนินการ						
1	มีการดำเนินการจัดการวีลีดุ และอุปลกรณีกีฬาของฟุตบอลลีกใช้กิจกรรมไฮชนหรือทีมอย่างเหมาะสม ในด้านการฝึกซ้อม และการแข่งขัน					
2	มีการดำเนินการจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาคืออย่างถูกต้องเหมาะสม					
3	มีการดำเนินการจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาตามแผนงบประมาณประจำปี					
ด้านการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ						
1	มีการรวบรวมข้อมูลภาพ เสรจจนับจำนวน และศึกษาวิธีการใช้ของวีลีดุ และอุปลกรณีกีฬาของฟุตบอลลีก					
2	มีการศึกษาวิเคราะห์การบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาคือให้สามารถใช้งานได้่างเหมาะสม					
3	มีการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาตามแผนงบประมาณประจำปี					
ด้านการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน						
1	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการบริหารจัดการวีลีดุอุปลกรณีกีฬาให้เอื้อประโยชน์อย่างเหมาะสม					
2	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการบริหารจัดการสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาคือให้เหมาะสม					
3	มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาคือให้มีความพร้อมใช้งาน					

ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารจัดการวีลีดุ อุปลกรณีกีฬา สถานทีฝึกซ้อม และสนามกีฬาคีฬา

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ประวีณ สุทธิสง่า
วัน เดือน ปี เกิด	15 มิถุนายน 2512
สถานที่เกิด	เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2532 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (คณะวิชาโยธา สาขาช่างก่อสร้าง) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย พ.ศ. 2534 การศึกษาระดับบัณฑิต (วิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา) มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2540 การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2545 ศึกษาศาสตรบัณฑิต (วิชาเอกการวัดและประเมินผล การศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2553 การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาพลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2561 วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติ การศึกษา) มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2562 การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	244/11 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20130